

ПОНЕДЕЛНИК 2 ФЕВРУАРИ 2009 Г.
 LUNES 2 DE FEBRERO DE 2009
 PONĎĚLÍ, 2. ÚNORA 2009
 MANDAG DEN 2. FEBRUAR 2009
 MONTAG, 2. FEBRUAR 2009
 ESMASPÄEV, 2. VEEBRUAR 2009
 ΔΕΥΤΕΡΑ 2 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2009
 MONDAY, 2 FEBRUARY 2009
 LUNDI 2 FÉVRIER 2009
 LUNEDI' 2 FEBBRAIO 2009
 PIRMDIENA, 2009. GADA 2. FEBRUĀRIS
 2009 M. VASARIO 2 D., PIRMADIENIS
 2009. FEBRUÁR 2., HÉTFŐ
 IT-TNEJN, 2 TA' FRAR 2009
 MAANDAG 2 FEBRUARI 2009
 PONIEDZIALEK, 2 LUTEGO 2009
 SEGUNDA-FEIRA, 2 DE FEVEREIRO DE 2009
 LUNI 2 FEBRUARIE 2009
 PONDELOK 2. FEBRUÁRA 2009
 PONEDELJEK, 2. FEBRUAR 2009
 MAANANTAI 2. HELMIKUUTA 2009
 MÅNDAGEN DEN 2 FEBRUARI 2009

VORSITZ: HANS-GERT PÖTTERING
Präsident

(Die Sitzung wird um 17.05 Uhr eröffnet.)

1 - Wiederaufnahme der Sitzungsperiode

Der Präsident. – Ich erkläre die am Donnerstag, dem 15. Januar 2009, unterbrochene Sitzungsperiode für wieder aufgenommen.

2 - Genehmigung des Protokolls der vorangegangenen Sitzung: siehe Protokoll

3 - Zusammensetzung des Parlaments: siehe Protokoll

4 - Prüfung von Mandaten: siehe Protokoll

5 - Zusammensetzung der Ausschüsse und Delegationen: siehe Protokoll

1-009

6 - Auslegung der Geschäftsordnung: siehe Protokoll

1-010

7 - Vorlage von Dokumenten: siehe Protokoll

1-011

8 - Übermittlung von Abkommenstexten durch den Rat: siehe Protokoll

1-012

9 - Hinfällige schriftliche Erklärungen: siehe Protokoll

1-013

10 - Anfragen zur mündlichen Beantwortung und schriftliche Erklärungen (Vorlage): siehe Protokoll

1-014

11 - Petitionen: siehe Protokoll

1-015

12 - Arbeitsplan

1-016

Der Präsident. – Der endgültige Entwurf der Tagesordnung dieser Tagung, wie er in der Konferenz der Präsidenten in ihrer Sitzung vom Donnerstag, 29. Januar 2009, gemäß Artikel 130 und 131 der Geschäftsordnung festgelegt wurde, ist verteilt worden. Zu diesem Entwurf wurden folgende Änderungen beantragt:

Montag: Frau Roure hat ihren Antrag auf kurze Darstellung ihres Berichts (A6-0024/2009) über Mindestnormen für die Aufnahme von Asylbewerbern in den Mitgliedstaaten zurückgezogen. Über den Bericht wird somit am Donnerstag abgestimmt.

Donnerstag: Die UEN-Fraktion beantragt, den Unterpunkt „Lage auf den Philippinen“ durch einen neuen Unterpunkt „Verweigerung der Auslieferung von Cesare Battisti durch Brasilien“ zu ersetzen.

1-017

Roberta Angelilli, a nome del gruppo UEN. – Signor Presidente, dopo aver consultato numerosi colleghi, le chiedo un cambiamento nell'ordine del giorno come appunto lei ha detto. Chiedo cioè la possibilità di inserire tra le urgenze quella del caso Battisti.

Infatti, alcuni giorni fa il governo brasiliano ha deciso di negare l'estradizione del terrorista Cesare Battisti, condannato all'ergastolo per essere stato l'esecutore materiale di quattro omicidi, riconoscendo a questo assassino lo status di rifugiato politico. Tale decisione, oltre a rappresentare un affronto alle istituzioni e alla giustizia italiana, ha offeso la memoria delle vittime e dei loro familiari e ha sconvolto l'opinione pubblica.

Questo è il motivo della richiesta che, tra l'altro, credo debba essere ascoltata, anche perché il primo appello viene proprio dalle massime cariche istituzionali italiane, a partire dal Presidente della Repubblica Napolitano. Quindi questo è il motivo della richiesta.

1-018

(Das Parlament nimmt den Antrag an.)

(Der Arbeitsplan ist somit angenommen.)

1-019

13 - Ausführungen von einer Minute zu Fragen von politischer Bedeutung

1-020

Der Präsident. – Als nächster Punkt folgen die Ausführungen von einer Minute zu wichtigen politischen Fragen.

1-021

Csaba Sógor (PPE-DE). – A kisebbségi intergroupban egy jelentést dolgoztunk ki a hagyományos nemzeti kisebbségek védelme érdekében. Miért fontos ez? Az újonnan csatlakozott országok közül sokaknak, mint például Romániának is, nincsen kisebbségi törvénye. Tavaly tanúi lehettünk annak, hogy Szlovákiában egyenruhás rendőrök hogyan vernek civil

embereket. Romániában az új kormány hivatalba lépése óta azt vettük észre, hogy a kisebbségek szimbólumait levetetik, hogy gond az, hogyha valaki több nyelvet beszél, hogy véletlenül kifelejtene több száz gyereket a beiskoláztatástól. Ezért tartjuk fontosnak azt, hogy az Európai Parlamentben szülessen meg egy olyan jelentés, egy olyan határozat, amely szavatolja a kisebbségek védelmét, a hagyományos nemzeti kisebbségek védelmét. Köszönöm szépen, Elnök úr!

1-022

Илияна Малинова Йотова (PSE). – Уважаеми колеги, конфликтът между Русия и Украйна и спряното подаване на природен газ през януари нанесе тежки поражения върху няколко европейски страни и най-вече върху България.

Над 230 милиона евро са преките загуби за българската икономика само за няколко дни. За сравнение, с толкова би трябвало да стартира проектът „Набуко“. Това постави икономиката ни в рискова ситуация и наложи да търсим сътрудничество за повторно отваряне на блокове от ядрената централа в Козлодуй.

Диалогът за това трябва да бъде разумен и спокоен, на основата на добър анализ. Решенията са трудни, но нека да не ги предпоставяме и обричаме предварително, каквито сигнали, за съжаление, дойдоха вече от страна на Комисията.

Смятам, че България и някои от най-засегнатите страни трябва да получат възможност за допълнителни средства от европейския План за развитие, а не само онази минимална част от 20 милиона евро, които вече бяха разпределени за газови проекти. Не е обяснимо най-засегнатата страна да получи най-малко средства при положение, че за енергийни проекти ще се разпределят близо 3,5 милиарда евро.

След броени минути ще започнем дискусията по енергийната стратегия. Призовавам всички колеги да покажем, че имаме визия за своята енергийна независимост, че можем да надмогнем политическите си съображения в навечерието на изборите и можем да защитим солидарността и взаимната помощ, които са ни събрали.

1-023

Siiri Oviir (ALDE). – Lugupeetud härra president, head kolleegid. Kuu aega tagasi algas Tšehhi eesistumine, aga juba on ta jõudnud oma kingitusega meile näkku ja hinge sülitada: Eesti on kaetud sirbi ja vasaraga, Soome sauna põrandal on purjus mees, Saksamaa üle haakrist, Itaalias kubeme juures palli õõtsutavad jalgpallurid, peldik katmas Bulgaariat ja nõnda edasi, ja nõnda edasi. Just nii kujutas Tšehhi riigi poolt Euroopa Liidule kingitud taiesel kunstnik Euroopa Liidu rahvaid ja riike.

Kunst võib ja vahel peabki raputama, aga kas teise riigi ja rahva mõnitamine on selleks sündsaim viis? Tšehhi valitsus räägib kunstniku eneseväljendamisvabadusest – õige, kuid siin on seda vabadust pruugitud küll vales kontekstis. Riik ei tohtivat sekkuda kunstniku loominguvabadusse – ka see on õige, kuid kingitust tehes on Tšehhi valitsus aktsepteerinud sõnumit, mida see kingitus endas kannab ja tagajärgede eest vastutab nüüd tema kui kinkija, mitte enam kunstnik. On mõistmata, kust on Tšehhi riigi juhtkond võtnud endale õiguse solvata teisi liikmesriike?

Eestist valitud saadikuna ootan ma eesistujalt vastust ja vabandust, et saaksin selle siis Eesti rahvale teada anda. Kahjuks ei ole eesistuja esindajaid siin, kuid ma arvan, et mu palve jõuab temani.

1-024

Ewa Tomaszewska (UEN). – Panie Przewodniczący! Przez Augustów przejeżdża dziennie 5 tysięcy tirów. Przez jezdnię codziennie przechodzą dzieci idące do szkoły. Niemal każdego dnia któreś z nich ginie pod kołami tirów. Ekoterrorysty w imię ochrony ptaków przed hałasem zablokowali budowę obwodnicy. Za każdy tydzień wydłużenia procesu inwestycyjnego któreś z dzieci z Augustowa musi zapłacić życiem. Ani ekoterrorysty, ani sędziowie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości własnych dzieci nie posyłają pod koła tirów. Życie dzieci z Augustowa traktowane jest jednak jako mniej ważne od dobrostanu ptaków.

Jestem zwolennikiem dbałości o środowisko, podejmowania działań na rzecz ochrony przyrody, jednak gdy wchodzi w grę życie ludzkie, nie wolno nim bezdusznie szafować. Zwracam się do Komisji Europejskiej z pytaniem - ile polskich dzieci musi zapłacić życiem za zablokowanie budowy obwodnicy? Czy w ogóle brano ich życie pod uwagę przy podejmowaniu decyzji?

1-025

Hélène Flautre (Verts/ALE). – Monsieur le Président, je souhaite attirer l'attention du Parlement européen sur la dégradation – si c'était encore possible – de la situation des droits de l'homme en Tunisie.

Depuis le 11 décembre, Sihem Bensedrine défenseur des droits de l'homme bien connue, rédactrice en chef de Kalima, fait l'objet de harcèlements dans la presse et de calomnies qui sont absolument insupportables et incompatibles avec un État de droit.

Le 23 janvier, M. Amin, qui est le coordinateur de la Coordination maghrébine des organisations des droits humains, s'est vu refuser l'entrée sur le territoire tunisien.

Le 28 janvier, la radio Kalima, qui émet depuis cette date par satellite, a été totalement encerclée. Ses journalistes ont été emprisonnés et les personnes venues les soutenir ont été malmenées dans la rue. Cette radio est toujours encerclée par la police tunisienne, avec des atteintes, donc, à la liberté d'information et d'expression.

Enfin, demain, on aura le procès en appel des ouvriers de Gafsa qui se battent contre la corruption et contre leur exploitation dans ce bassin minier de Tunisie, avec un déni de justice que nous avons vu lors du premier procès.

Les chefs de mission à Tunis s'inquiètent de la situation, en ont discuté, en discutent peut-être en ce moment même. C'était aujourd'hui leur réunion.

Je vous demande, Monsieur le Président, de prendre une initiative politique majeure pour que cessent ces violations systématiques des droits de l'homme en Tunisie.

1-026

Der Präsident. – Inzwischen ist auch unser neuer und früherer Kollege, Martin Kastler, eingetroffen. Er teilt mir mit, dass er im Stau stand. Um eine Verspätung zu verhindern, gibt es zwei Möglichkeiten – etwas früher losfahren oder die transeuropäischen Netze verbessern.

1-027

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – Mr President, the murder of prisoners of war and of civilians captured during wartime constitutes one of the most severe violations of international law. The third and fourth Geneva Conventions state clearly that such acts fall far below the standards of international law and render the perpetrator liable in the eyes of the international community. It is in this same spirit that Article 2 of the European Convention of Human Rights declares the taking of life a flagrant violation.

The recent confession by the Turkish actor Attila Olgaç to the murder of 10 Greek Cypriot captives during the Turkish invasion in Cyprus in the summer of 1974 has brought to light once more the crimes committed by Turkey and entails an inescapable responsibility for Turkey to open its archives for the investigation of the fate of all missing persons. The international community, in which the European Union is a significant player, must put all possible pressure on Turkey to comply with international law, the related decisions of the European Court of Human Rights, and all relevant UN resolutions.

1-028

Zita Pleštinská (PPE-DE). – Motto českého predsedníctva „Európa bez bariér“ by nemalo byť iba heslom, ale musí byť jasnou odpoveďou na súčasnú výzvu. Predsedníctvo by malo riešiť starosti európskych občanov, ktorým existujúce bariéry znemožňujú uplatňovať si svoje práva na území EÚ.

V Európskej únii žije päťdesiat miliónov Európanov s rôznym zdravotným postihnutím, ktorí v každodennom živote narádzajú na rôzne ťažkosti. Mnohí z nich sa na mňa obrátili so žiadosťou o potrebu vzájomného uznávania preukazov zdravotne ťažko postihnutých osôb. Handicapovaní občania nemôžu tieto preukazy využívať vo všetkých členských štátoch EÚ, čo im sťažuje napríklad parkovanie osobného motorového vozidla na vyznačených parkoviskách. Predložila som otázku Rade aj Komisii a dúfam, že opatrenia na harmonizovanie preukazov budú prijaté v čo najkratšej dobe.

„Európa bez bariér“ musí znamenať odstránenie všetkých bariér vrátane fyzických, sociálnych a architektonických a zabránenie akejkoľvek diskriminácie handicapovaných osôb.

1-029

Rovana Plumb (PSE). – În documentele reuniunii din 5 februarie de la Praga este prevăzută o dezbatere pe tema obiectivelor Barcelona privind serviciile publice de îngrijire a copiilor, subliniindu-se îngrijirea copiilor acasă. Mă întreb dacă Președinția ceă are cunoștință de raportul Comisiei Europene din octombrie 2008, care precizează că peste 6 milioane de femei cu vârsta cuprinsă între 25 și 49 de ani afirmă că sunt constrânse să nu lucreze sau că se pot angaja doar în regim part time din cauza responsabilităților de familie.

Îngrijirea copiilor acasă nu trebuie să fie în detrimentul serviciilor publice. Ca social democrată, consider că investiția în serviciile publice de îngrijire a copiilor este benefică la nivelul întregii societăți. Solicit președinției cehe să aibă în vedere cum pot fi ajutate statele membre pentru îmbunătățirea cantitativă și calitativă a serviciilor publice de îngrijire a copiilor, mai ales în contextul actual al crizei.

1-030

Биляна Илиева Раева (ALDE). – Тази неделя в Швейцария ще се проведе референдум за свободното движение на хора. Швейцарският народ ще решава дали договорът между тяхната държава и Европейския съюз ще бъде продължен както като време, така и като обхват и дали ще включи гражданите на България и Румъния.

С решението си Швейцария ще позволи и ще определи не само бъдещото развитие на това дали ние ще ползваме визи и граници, но и ще реши дали едни отговорни решения от последните 30 години, свързани с икономическо развитие, ще бъдат продължени и в бъдеще. Политиката за свободно движение на гражданите допринесе именно за това икономическо развитие както на Швейцария, така и на Европейския съюз, а също и за повишаването на общия ни жизнен стандарт.

Искрено се надявам, че резултатът от референдума в Швейцария тази неделя ще бъде положителен, защото един обратен, негативен резултат би довел отново това прекрасно партньорство и сътрудничество към барьерите, които имахме, към ограниченията и към всички несгоди на липсващи споразумения.

Именно заради това се надявам, че нашите приятели от Швейцария ще подкрепят общото ни бъдеще и приканвам както страните-членки на Европейския съюз, така и Комисията да продължават нашето взаимно сътрудничество с Швейцария в добър тон и с добри резултати за всички граждани на Европейския съюз.

1-031

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). – Panie Przewodniczący! Kanclerz Niemiec – pani Angela Merkel – na spotkaniu w Davos wezwwała do budowy gazociągu po dnie Bałtyku z Rosji do Niemiec.

Pani kanclerz po raz kolejny dała dowód, jak rozumie solidarność europejską. Przecież kraje skandynawskie oraz Litwa, Łotwa, Estonia i Polska wyraziły zastrzeżenia i sprzeciw wobec projektu gazociągu. Pani kanclerz pokazała, jak ważne są dla niej głosy ekologów, którzy ostrzegają o zagrożeniu dla Bałtyku. Dla pani kanclerz bez znaczenia jest fakt, że koszty tej budowy będą wielokrotnie wyższe, niż budowy gazociągu pod ziemią.

Pytam: czyżby wzorem swojego poprzednika, kanclerza Gerharda Schrödera, pani kanclerz Angela Merkel zabiegała o posadę w Gazpromie? Czy przywódcy lewicy, jak i prawicy niemieckiej mają świadomość, że taką postawą podkopują autorytet, powagę i spójność Unii Europejskiej?

1-032

László Tőkés (Verts/ALE). – Tisztelt Elnök úr! Az ENSZ alapokmánya szerint az önrendelkezés joga minden népet megillet. Ez a másfél-kétmillió erdélyi magyarságra is érvényes. Két évvel ezelőtt a Székely Nemzeti Tanács helyi véleménynyilvánító népszavazást szervezett Székelyföld területi autonómiájáról. A mozgóurnás referendumon a mesterségesen gerjesztett magyarellenes propaganda ellenére a megkérdezett 210 ezer választópolgár 99%-a igennel szavazott a kérdésre. Legutóbb Székelyföld települési önkormányzatainak jelentős része újabb, teljeskörű hivatalos népszavazást kezdeményezett. Az állami szervek és területi képviselőik, a prefektusok a székelyföldi magyarok békés, törvényes és demokratikus akarattnyilvánítását minden erővel gáncsolni igyekeznek. Kérem az Európai Parlamentet, Hans-Gert Pöttering elnök urat, hogy kövessék szoros figyelemmel a népszavazással kapcsolatos romániai fejleményeket, és vegyék védelmükbe a hatóság által fenyegetett önkormányzatokat! Köszönöm.

1-033

Madeleine Jouye de Grandmaison (GUE/NGL). – Monsieur le Président, chers collègues, l'accord de partenariat économique entre le Cariforum et l'Union européenne inaugure quelque chose de mauvais pour les régions ultrapériphériques Antilles et Guyane.

Pire, l'accord sur lequel j'aurai à me prononcer ne respecte ni le mandat qui avait été fixé par le Conseil européen, ni la stratégie de l'Union européenne pour la Caraïbe, ni la stratégie de l'Union européenne pour les RUP qui mentionnent toutes trois explicitement la nécessité de l'intégration régionale des RUP au sein du Cariforum et la création d'un marché interrégional entre ces deux parties, visant au développement global de la région.

Je m'inquiète. La Guadeloupe connaît depuis dix jours une grève terrible qui bloque tout, jusqu'à l'essence. Cette grève dure car les populations antillo-guyanaïses souffrent du coût de la vie, une fois et demie plus chère qu'en Europe métropolitaine. Si, jusqu'ici, ce problème était franco-français, il est devenu de fait européen, et le refus de la Commission de négocier pour nous un accord spécifique RUP-Cariforum est à mon sens une honte.

1-034

Γεώργιος Γεωργίου (IND/DEM). – Κύριε Πρόεδρε, ακούσαμε, διαβάσαμε και είδαμε, το τελευταίο διάστημα, αμάχους να βομβαρδίζονται, παιδιά να εξοντώνονται και προσφάτως είδαμε έναν κύριο από την Τουρκία ο οποίος ομολόγησε δημοσίως ότι κατά τη διάρκεια της εισβολής της Τουρκίας στην Κύπρο το 1974 δολοφόνησε 10 σιδηροδρόμιους στρατιώτες Ελληνοκυπρίους. Αυτό που δεν είδαμε, κύριε Πρόεδρε, είναι την προθυμία του Ποινικού Δικαστηρίου της Χάγης, προθυμία η οποία ήταν τόσο εμφανής για τους εμπλεκόμενους στα γεγονότα της Γιουγκοσλαβίας αυτούς ακόμα τους κυνηγάει το Δικαστήριο. Επομένως, νομίζω ότι είναι νόμιμη η απαίτηση να ζητήσουμε από το Κοινοβούλιο να μας πει εάν υπάρχει μια λίστα με χώρες που εμπίπτουν στις αρμοδιότητες του Δικαστηρίου της Χάγης ή εάν υπάρχουν χώρες οι οποίες αδιαφορούν και περιφρονούν τη Χάγη. Νομίζω, ότι είναι δίκαιο το αίτημα να ξέρουμε ποιες χώρες προσάγονται στο Δικαστήριο της Χάγης ως κατηγορούμενες, αυτές και οι πολίτες τους, και ποιες όχι.

1-035

Pál Schmitt (PPE-DE). – Köszönöm, Elnök úr, a szót! Azért kívánok felszólalni, mert három nappal ezelőtt egy tragikus baleset történt Horvátországban. Taposóaknára lépett egy 18 éves fiatalember, és ő a sokadik már az áldozatok között. Volt az áldozatok között olasz, volt holland, más európai társaink. Nos, Horvátország nincs benne abban az átfogó tisztítási programban, amit a Bizottság finanszíroz 2008-2013 között, ugyanakkor a lefektetett aknák száma ismeretlen, Horvátország soha nem állított elő ilyen aknát, és a területén mintegy 1000 kilométeren vannak életet veszélyeztető ilyen taposóaknák. Kérem tisztelettel a Bizottságot, vagy Önt is, tisztelt Elnök úr, hogy járjon közben, hogy Horvátország is – ugyanúgy, mint Bosznia, Ukrajna, Koszovó, Ciprus – részesedhessen ebben az európai segítségben, mert ez rendkívül költségigényes és rendkívül veszélyes operáció. Úgy szólaltam fel, mint a közös parlamenti delegáció – mi részünkről – elnöke. Köszönöm a szépen a szót.

1-036

Katerína Μπατζελή (PSE). – Κύριε Πρόεδρε, οι αγροτικές κινητοποιήσεις στην Ελλάδα, μεταξύ των άλλων κινητοποιήσεων στην Ευρώπη, δίνουν σημαντικά μηνύματα αλλαγής των σημερινών αντιλήψεων για τη γεωργία και για το διατροφικό ζήτημα απαιτώντας την επαναθεώρηση των ευρωπαϊκών αλλά και των εθνικών πολιτικών. Όταν, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, οι οικονομίες καταρρέουν, το χρηματοπιστωτικό σύστημα απαξιώνεται, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις σταδιακά αποχωρούν και η απασχόληση συρρικνώνεται, δεν είναι δυνατόν να εθελotuφλούμε απέναντι στα προβλήματα που συσσωρεύονται στην ύπαιθρο, στη γεωργία, στην αγροτική οικονομία και στην απασχόληση της περιφέρειας. Είναι σκόπιμο η Επιτροπή και το Κοινοβούλιο να αρχίσουν ένα διάλογο και να παρουσιάσουν προτάσεις με σκοπό την αντιμετώπιση των προβλημάτων όχι μόνο για την επιβίωση των μικρομεσαίων αγροτικών εκμεταλλεύσεων αλλά και για την έξοδο τους από την κρίση τα επόμενα χρόνια, την ενεργοποίηση του μηχανισμού παρεμβάσεων, την ενίσχυση του μηχανισμού διαχείρισης κρίσεων για την κάλυψη ακόμη και απώλειας εισοδήματος αλλά και εθνικών πολιτικών που μπορούν να αποκτήσουν μεγαλύτερη ευελιξία χωρίς αυτό να σημαίνει, κατ' ανάγκη, συγχρηματοδότηση της κοινής αγροτικής πολιτικής.

1-037

Eugenijus Gentvilas (ALDE). – Neseniai pasigirdo Europos vadovų mintys, kad jie nusivylė Ukrainos ir Gruzijos lyderiais. Pradėta abejoti ar jie gali demokratizuoti savo valstybes ir vesti jas į NATO ir Europos Sąjungą. Tokios mintys ir kalbos – gera parama Rusijos politikai ir spec. tarnyboms. Net plika akimi matome Rusijos provokacijas, kurių tikslas – sumenkinti Juščenką, Saakašvilį ir jų vykdomą į Vakarus orientuotą politiką. Yra ir nematomų provokacijų. Kaip jos būdavo rengiamos, geriausia pasiskaityti KGB archyvuose. Tik naivūs dabartinės Europos politikai gali manyti, kad tokio šantažo ir provokacijų šiandien Rusija nebevykdo, nors jai ir vadovauja KGB karininkas Putinas. Paskutinė informacinė provokacija, kad Gruzija pagrobė Rusijos karį. Ji visą savaitę maitino Europą. Vėliau Rusija pripažino, kad jos karys pats pabėgo iš tarnybos, bet juodas propagandinis darbas jau buvo padarytas. Toks įspūdis, kad Rusija puikiai žaidžia tankais, dujų vamzdžiais, informacija ir dezinformacija. Tačiau tokius žaidimus jai žaisti pirmiausiai leidžia Europos politikų naivumas.

1-038

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – Panie Przewodniczący! Korzystając z faktu, iż uwaga światowej opinii publicznej skupiona jest teraz na kwestiach związanych z kryzysem gospodarczym, władze Chin wzmocniły nacisk swojego rozbudowanego aparatu opresji na Tybetańczyków. Kampania, która ma potrwać ponad 40 dni, wymierzona jest głównie w uczestników ubiegłorocznych protestów.

Nasilają się wezwania na komisariaty, zniknięcia, zastraszania i niewyjaśnione przypadki śmierci. Nie można wykluczyć, iż konsekwencją represji będą wystąpienia doprowadzonych do ostateczności Tybetańczyków, na które służby i armia chińska odpowiedzą brutalnymi akcjami pacyfikacyjnymi. Może się więc okazać, iż mamy do czynienia z celową prowokacją konfliktu ze strony chińskich władz liczących na fakt, iż nawet demokratyczne rządy w czasie wspólnej walki z kryzysem gospodarczym ograniczą się jedynie do nieśmiałych protestów. Parlament Europejski powinien wypowiedzieć się w tej kwestii jasno i zdecydowanie, dlatego jeszcze dziś pozwolę sobie przesłać do Państwa projekt apelu do premiera Chin. Wyślijmy razem sygnał komunistycznemu reżimowi, że nie godzimy się na łamanie podstawowych praw mieszkańców Tybetu.

1-039

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – Comisia Europeană a desemnat 2009 ca fiind Anul european al creativității și inovării. Gândirea creativă constituie cheia succesului într-o economie globală, fapt recunoscut de Uniunea Europeană cu mult timp în urmă, iar inovarea face parte integrantă atât din pachetul Comisiei privind schimbările climatice, cât și din planul de revitalizare a economiei europene. La rândul său, Parlamentul European trebuie să se implice activ în promovarea creativității ca motor al inovării. Anul trecut s-a adoptat pachetul schimbări climatice-energie și s-a aprobat declarația scrisă privind fibromialgia, pentru care vă mulțumesc încă o dată. Aceste documente deschid calea către inovație și creativitate în domenii de maximă importanță precum: sănătatea, prin identificarea de noi tratamente pentru fibromialgie și energie, prin eficientizarea noilor energii alternative.

1-040

Alexandra Dobolyi (PSE). – Elnök úr! 2007. december 21-én Magyarország is belépett a schengeni övezetbe, és az osztrák-magyar határon a mai napig nem rendeződtek bizonyos kérdések. A burgenlandi hatóság nem igazán áll szóba velünk, és ennek megfelelően magyar honfitársaim benyújtottak egy petíciót 2008 júniusában az Európai Parlament

Petíciós Bizottságához, amelyet mi azonnal továbbítottunk Jaques Barrott biztos úrhoz, aki négy hónap után nagy nehezen válaszolt, és azt írta válaszában, hogy nincs elég információja a petícióra vonatkozóan, és hogy meg fogják keresni a petíció beadóját. Két hónappal ezután én magam megkerestem a petíció beadóját, és megkérdeztem, hogy merre jutottak az ügyben, és arról tájékoztattott, hogy még mindig a mai napig senki nem kereste őt a Bizottság részéről, így aztán valóban nagyon nehéz a Bizottságnak információhoz jutni. És amikor újból visszatértem a Bizottság dolgozóihoz, akkor azt a választ kaptam, hogy „within the best delay” ki fogjuk vizsgálni az esetet. Meg szeretném kérdezni a Bizottságot, hogy mit jelent az a szófordulat, hogy „within the best delay”, illetve reményemet szeretném kifejezni, hogy nem így fognak kampányolni a négy hónap múlva esedékes választásokban Barroso úr és Jaques Barrott úr, hogy „within the best delay”. Köszönöm szépen!

1-041

Viktória Mohácsi (ALDE). – Köszönöm elnök úr! Tisztelt képviselőtársaim, íme az egyperces, gyors kép a napokban is tomboló európai rasszizmusról. Magyarországon a napokban egy rendőrkapitányt egy rasszista kijelentésért előbb felmentettek, utána visszahelyeztek valamilyen mondvacsinált belső vizsgálatra hivatkozva. A vizsgálat nem terjedt ki arra a tényre, hogy a rasszista kijelentés elhangzott-e vagy sem. Romániában, Brassó melletti Târlungeni községben a fal megépült roma és nem roma családok közé. Az ott lakó apuka gyermeke által feltett kérdésre, hogy miért választanak el bennünket, talán azt válaszolja majd: Itt ezen az oldalon a rossz, a túloldalon pedig a jó emberek laknak. Másfél hete szavaztuk meg az olasz küldöttségi jelentést, azóta egy hete ismeretlen tettesek által elkövetett két bűncselekményt követően Olaszországban fegyveres erőket vetettek be romák ellen. A rendőri erők helikopterrel, kutyaikkal, felfegyverkezett rendőrök bevonásával söprik végig a roma családokat. Köszönöm szépen.

1-042

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – Acresce exponencialmente o número de trabalhadores afectados pelo desemprego em Portugal. Todos os dias, há empresas a anunciar a diminuição da produção, despedimento de trabalhadores ou mesmo encerramento completo.

Dos casos mais graves destaca-se a ameaça que paira sobre cerca de 2.000 trabalhadores da Qimonda, em Vila do Conde, na sequência da declaração de insolvência da empresa-mãe, na Alemanha. Na quarta-feira, estará aqui no Parlamento uma delegação de trabalhadores dos dois países, esperando a solidariedade e também o nosso apoio na luta que estão a fazer pela defesa do seu emprego.

Mas igualmente aumenta o escândalo do atraso no pagamento de salários e outras remunerações devidas aos trabalhadores, como acontece em empresas corticeiras, nalgumas têxteis, da cerâmica e da metalurgia, entre outras. Esta situação está a criar graves problemas sociais, a aumentar a pobreza e atinge mesmo situações dramáticas quando se trata de membros da mesma família a trabalhar na empresa. Como pude verificar ainda há dias, na Subercor, uma empresa em Santa Maria da Feira (a Suberus, da área do calçado), onde trabalhadores estão em luta porque não recebem salários e há casais que têm fome, que não têm já comida para os seus filhos. São situações dramáticas da crise que nos assola, mas que tem consequências no rosto humano e na vida das pessoas e, por isso, não só a solidariedade, mas o apelo à resolução destes graves problemas.

1-043

Kinga Gál (PPE-DE). – Elnök úr! A magyar közvélemény nagy érdeklődéssel követi a vízágyú ügy alakulását is Magyarországon, és mielőbb szeretne tisztán látni a kérdésben. Ehhez kérjük a Bizottság segítségét. Arról van szó, hogy a magyar kormány a 2006-2007-2008-as években mindvégig kitartott azon álláspontja mellett, hogy a schengeni alap terhére új vízágyúkat vásárolt, ezeket 2007. október 22-én, Budapesten használta is tömegosztatásra. Majd 2008 végén az igazságügyi és rendészeti miniszter közölte, nem a schengeni alap – uniós forrás – terhére számolták el a beszerzést. Az Európai Bizottság illetékes biztosa megerősítette, hogy nem a schengeni alapból vásárolták az ágyúkat. Egy nappal később ugyanezen minisztérium államtitkára közölte, hogy a magyar kormány a schengeni alap hazai forrásaiból számolta el a vízágyúk beszerzését, ellentmondva az Európai Bizottságnak. Kérdésem: vizsgálta-e a Bizottság, hogy a schengeni alapot rendeltetésszerűen használták-e ebben az esetben, utána járt-e, hogy mi az igazság vízágyú-ügyben? A történetek után nem csak a magyar kormány, hanem az Unió Bizottságának szavahihetősége és tevékenységének átláthatósága is kockán forog. Köszönöm szépen.

1-044

Glyn Ford (PSE). – Mr President, last Monday the British Government announced feasibility studies into five tidal-power schemes in the Severn Estuary: three would be barrages and two would be lagoons.

The EU has rightly set ambitious targets for renewable energy, but the idea that achieving these targets will be pain-free is a delusion. The Severn barrage could supply up to 5% of the UK's energy needs, yet this would challenge interpretations of the Habitats Directive.

The result of legal arguments – or public opinion – blocking the scheme would be to prove the truth of Nietzsche's dictum that madness is rare in individuals, but common in parties, groups and organisations. The EU and the British Government should ponder Jeremy Bentham's philosophy that we should look for the greatest good for the greatest number.

1-045

Μαργαρίτης Σχοινιάς (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, χρειάστηκε πολύς χρόνος για να απαλλαγούν τα Βαλκάνια από στείρους εθνικισμούς που δεν συνάδουν με τα ευρωπαϊκά πρότυπα συμπεριφορών και αξιών. Φαίνεται, όμως, ότι κάποιος πρέπει να ξαναπάρουν αυτό το μήνυμα. Τον Οκτώβριο 2008, η κυβέρνηση της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας υπέβαλε αίτηση για την κοινοτική χρηματοδότηση του οδικού άξονα 10 ο οποίος διέρχεται από την επικράτειά της. Μόλις δυο μήνες μετά, με μια σκανδαλώδη απόφαση η οποία μάλιστα δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα της χώρας αυτής, αποφάσισαν να ονομάσουν αυτόν τον άξονα "Μέγας Αλέξανδρος ο Μακεδών", παραβιάζοντας κατάφορα την ενδιάμεση συμφωνία με την Ελλάδα, που ρητά προβλέπει την αποφυγή κυβερνητικής προπαγάνδας και τη χρήση συμβόλων που συμβάλλουν στην έχθρα, το μίσος και τη βία. Κάνω έκκληση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να συνδέσει το αίτημα της κοινοτικής χρηματοδότησης με την άρση της σκανδαλώδους αυτής απόφασης που θυμίζει ότι υπάρχουν ακόμη εθνικιστές στα Βαλκάνια. Φτιάξαμε μια Ευρώπη στην οποία δεν χωράνε εθνικισμοί.

1-046

Евгени Кирилов (PSE). – Миналата сряда Европейската комисия обяви своето предложение във връзка с програмата за възстановяване в областта на енергийната сигурност.

Съгласно това предложение България получава само част от 20 милиона евро за проект, свързващ България с Гърция. Част от 20 милиона от милиардните проекти. В моята страна по този повод цитират поговорката: „Напънала се планината и родила мишка.“ И всичко това след тежката газова криза.

Както знаете, България беше най-сериозно засегнатата страна и единствената - разчитаща само на руски газ. Официално се казва, че се финансират готови проекти, но буди съмнения. Решаващият проект, който България предложи за разширяване на газохранилището „Чирен“, може да бъде финализиран само за няколко месеца. България, при липса на подкрепа, и самостоятелно ще се заеме с този проект, но къде остава нашата европейска солидарност и справедливост?

Пак през миналата седмица едно влиятелно европейско издание съобщи, че в резултат на тази криза евроскептиците в България са се увеличили с 20 %. Аз се надявам, че това не е точно измерване, но ако Комисията продължава с подобно отношение към България, тя ще даде решаващ принос в тази посока.

1-047

Jim Higgins (PPE-DE). – Mr President, two and a half years ago, I found out that the European Commission had initiated proceedings against Denmark in the European Court of Justice because Denmark had introduced a 2% threshold for hydrogenated fats in food. The Commission did this even though there was scientific evidence to the contrary, which showed in fact that hydrogenated acids are extremely difficult from the point of view of coronary disease etc. Two years ago, therefore, I decided – in conjunction with two of our colleagues, Dan Jørgensen and Linda McAvan – to draft a written declaration. We were supported by 254 Members of Parliament from 25 different Member States, which was huge support.

Recently, the Committee on the Environment, Public Health and Food Safety published a report which gave the maximum level as 2%, which is exactly what Denmark was doing. Therefore, on the basis of the medical and scientific evidence, I call on the Commission now to adopt fully the 2% threshold, which Denmark's system introduced and which is recommended in this report from the Committee on the Environment, Public Health and Food Safety.

1-048

Ljudmila Novak (PPE-DE). – Medtem ko je položaj italijanske in madžarske manjšine v Sloveniji zgledno urejen in imata obe manjšini svojega poslanca v slovenskem parlamentu, pa žal vedno znova ugotavljamo, da slovenske manjšine ne uživajo enake podpore v državah, v katerih se nahajajo.

Kljub meddržavnemu sporazumu v Budimpešti ni politične volje, da bi imela slovenska manjšina svojega poslanca. Po novem pa bo zaradi zmanjšanja sredstev zaprt tudi edini slovenski muzej, ki je bil središče kulturnega življenja, čeprav gre zgolj za sredstva v višini 16 000 eurov.

Medtem ko Slovenija za potrebe madžarske manjšine namenja 14,5 milijona eurov letno, nameni Madžarska slovenski manjšini le 400 000 eurov letno, zato upravičeno pričakujemo od madžarske vlade izboljšanje finančne in politične podpore. Finančna kriza ne sme biti izgovor za zmanjševanje sredstev, namenjenih manjšinam, ne na Madžarskem ne v Italiji ali kje drugod.

1-049

Atanas Paparizov (PSE). – Mr President, in spite of the agreement between the Greek authorities and farmers, the farmers are still blocking the cross-border traffic road between Bulgaria and Greece at the Kulata-Promachonas crossing. The continuing 14-day blockade of border crossing points between the Republic of Bulgaria and the Hellenic Republic of Greece has caused considerable financial losses to the Bulgarian hauliers.

I and 14 other Bulgarian Members of the European Parliament have sent a written question to the Commission on the measures taken under Regulation (EC) No 2679/98. We acknowledge the fundamental rights and freedoms of European

citizens. However, we are convinced that this Regulation should be significantly improved so as to avoid another case of continuous blockade of transport between Member States in total breach of the fundamental principles of the internal market, such as free movement of goods and persons.

1-050

IN THE CHAIR: Diana WALLIS
Vice-President

1-051

Anne Laperrouze (ALDE). – Madame la Présidente, les régions Aquitaine, Midi-Pyrénées et Languedoc-Roussillon ont été durement touchées par la tempête Klaus il y a neuf jours.

Les dégâts sont considérables, et je demande que ces régions bénéficient d'une aide urgente au niveau européen. Je pense, en particulier, au Fonds de solidarité de l'Union européenne, mais également aux Fonds structurels, au Fonds de développement rural, et aussi à l'autorisation des aides d'État.

Je souhaite attirer votre attention, chers collègues, sur le fait qu'en mai 2005, le Parlement européen a adopté le rapport de M. Berend sur la réforme du Fonds de solidarité, afin d'en étendre le champ d'application. Le dossier est actuellement bloqué au Conseil des ministres. Il est impératif qu'il connaisse rapidement une issue positive.

Les citoyens européens attendent de l'Union européenne qu'elle les protège et leur vienne en aide de manière concrète. Permettre à ces régions françaises de bénéficier d'une aide urgente, mais aussi achever la réforme du Fonds de solidarité constituerait aux yeux des citoyens européens des gages certains que l'Union européenne a vocation à être présente à leurs côtés dans les situations difficiles.

1-052

Γεώργιος Τούσσας (GUE/NGL). – Κυρία Πρόεδρε, οι μικρομεσαίοι αγρότες βρίσκονται επί 15 μέρες στους δρόμους σε έναν αγώνα που έχει συγκλονίσει ολόκληρη τη χώρα. Η κοινή αγροτική πολιτική, που από κοινού συνδιαμορφώνουν και υλοποιούν οι ελληνικές κυβερνήσεις καθώς και οι συμφωνίες στα πλαίσια του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, οδήγησαν στη συρρίκνωση της αγροτικής παραγωγής, στη δραστική μείωση του εισοδήματος των μικρομεσαίων αγροτών και επιτάχυναν το ξεκλήρισμά του. Το αγροτικό εμπορικό ισοζύγιο της Ελλάδας, από πλεονασματικό μετατράπηκε σε ελλειμματικό φθάνοντας τα 3 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου μόνο για το 2008. Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αντί να ικανοποιήσει τα βασικά αιτήματα των μικρομεσαίων αγροτών, προσπαθεί να τους εξαπατήσει με εξαγγελίες κενού περιεχομένου και, ταυτόχρονα, κινητοποιεί τις ειδικές δυνάμεις με σκοπό να καταστείλει τον αγώνα τους. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και οι εργαζόμενοι στηρίζουν τον αγώνα της μικρομεσαίας αγροτιάς ενάντια στην κοινή αγροτική πολιτική, στο σύνολο της αντιλαϊκής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των αστικών κυβερνήσεων, διεκδικώντας εγγυημένες κατώτερες τιμές στα αγροτικά και κτηνοτροφικά προϊόντα που να καλύπτουν το κόστος παραγωγής και να βελτιώνουν το εισόδημα των μικρομεσαίων αγροτών.

1-053

Jim Allister (NI). – Madam President, as the economic crisis deepens, major issues leading to industrial action are emerging in the United Kingdom, flowing from the compulsion for unrestricted free movement of labour within the EU and the procurement requirements in regard to major public contracts, whereby contracts won by foreign companies are resulting in a significant influx of foreign workers, putting local workers and local unemployed at a disadvantage and depriving them of opportunities.

In this, I believe, many will come to see the price being paid by the United Kingdom for EU membership. We are being compelled to subject ourselves to labour market laws and to the supremacy of EU law and the rulings of the European Court of Justice. Procurement policy, which prohibits preferment for local contractors and workers, is stoking up more and more resentment of the EU and its inflexible regime.

1-054

Παναγιώτης Δημητρίου (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, πριν δυο χρόνια αυτό το Κοινοβούλιο υιοθέτησε σχεδόν ομόφωνα ένα ψήφισμα. Με το ψήφισμα αυτό ζητούσε να διακριβωθεί η τύχη των αγνοουμένων στην Κύπρο. Πέρασαν δύο χρόνια και δεν υπάρχει πρόοδος: είχε ζητηθεί από τον τουρκικό στρατό να παράσχει στην αρμόδια επιτροπή όλα τα στοιχεία που είχε στην κατοχή του. Δεν έχει γίνει τίποτα προς αυτή την κατεύθυνση. Αντίθετα, έχουμε σήμερα μια ομολογία, δημόσια, ενός τούρκου που ήταν στρατιώτης την εποχή εκείνη ο οποίος, για λόγους συνείδησης, επειδή δεν αντέχει άλλο, ομολόγησε ότι σκότωσε δέκα Ελληνοκύπριους. Ο τουρκικός στρατός γνωρίζει και για αυτά τα εγκλήματα αλλά και για άλλα και οπωσδήποτε δεν υπάρχει σήμερα πολιτισμένος άνθρωπος, Τούρκος ή οποιασδήποτε άλλης εθνότητας, που να μην καταδικάζει αυτά τα εγκλήματα πολέμου. Εμείς όμως τι πρέπει να κάνουμε; Εμείς πρέπει να εντατικοποιήσουμε τις προσπάθειές μας ώστε να πιέσουμε τον τουρκικό στρατό να δώσει στοιχεία στην αρμόδια επιτροπή για να λήξει το δράμα των συγγενών των αγνοουμένων.

1-055

Richard Corbett (PSE). – Madam President, as you know, there have been widespread protests in my country about an Italian company which has won a contract in an oil refinery in my constituency, and has only used Italian labour for the contract.

The outcry is understandable if indeed the company in question has reserved the right to its own nationals and not allowed British nationals to work. That would be a violation of European Union law (discrimination on grounds of nationality), as it would be if the company were undermining British legal requirements, which it must observe under the Posted Workers Directive.

If, however, the protesters are saying that only British companies should have had the right to tender for that work and only employ British labour, then, of course, the protesters would be making an argument that would not be correct. They should bear in mind that there are over two million British citizens who work in other EU countries, and only a million non-British EU citizens who work in Britain.

The slogan 'British workers for British jobs' must mean enabling British workers to compete in a well-trained way and without suffering discrimination. It cannot mean reserving things solely to the nationality of the country concerned, either in Britain or in any other Member State of the European Union.

1-056

Marco Pannella (ALDE). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, abbiamo dopodomani – e ne sono felicissimo – qui in seduta solenne, il Presidente dell'Autorità palestinese. In questa occasione, il Presidente di questa Autorità viene in una sede dell'Europa delle patrie che sta distruggendo la patria europea e per cui il Mediterraneo è buono solo come tomba per i poveri e per coloro che sono condannati alla fame e allo sterminio.

Noi rappresentiamo qui – guardate questa ora, è un'ora di proteste nazionaliste, da tutte le parti dobbiamo farle, la peste dell'Europa delle patrie sta distruggendo la patria europea e noi abbiamo il dovere di dirlo a Bruxelles. Dopodomani parla un palestinese. Ebbene, il fatto che l'80% dei cittadini israeliani vuole l'Europa contro il governo di Gerusalemme, come la Fondazione Adenauer ha dimostrato, dimostra anche che anche i palestinesi, i libanesi, il sud Mediterraneo, i tunisini, i popoli non hanno il diritto di puntare anch'essi nella rivoluzione ...

(La Presidente interrompe l'oratore)

1-057

Iosif Matula (PPE-DE). – În actualul context european, asigurarea securităţii energetice devine o prioritate. Diversificarea rutelor de energie poate fi asigurată prin interconectarea reţelelor europene de gaz, ceea ce contribuie şi la solidaritatea între statele membre, un principiu fundamental în Uniunea Europeană. Pe lângă eforturile financiare proprii ale României şi Ungariei, Comisia Europeană a propus săptămâna trecută alocarea a 30 de milioane de euro pentru finalizarea proiectului gazoductului Arad - Szeget, a cărui finanţare a fost suspendată de mai bine de 5 ani.

Importanţa acestui proiect este majoră. Gazoductul va lega România de Ungaria, dar va realiza şi o conexiune în reţeaua de gaze a Uniunii Europene. Odată finalizată conductă, atât în condiţii normale, dar şi în situaţii de criză energetică la nivelul Europei, România va putea să-şi exporte gazele pe piaţa europeană, dar şi să importe aceste resurse. În acest sens, vă solicit sprijinul pentru ca propunerea Comisiei să se materializeze cât mai rapid.

1-058

Jörg Leichtfried (PSE). – Frau Präsidentin! Der Fleischskandal in Irland hat in ganz Europa Wellen geschlagen, unter anderem auch in Österreich, und dort ist man zu dem skurrilen Ergebnis gekommen, dass irisches Fleisch als Tiroler Speck verkauft worden ist. Meines Erachtens stellt die einzige Lösung für dieses EU-weite Problem eine Deklarationspflicht für Frischfleisch und Fleischprodukte dar, die folgendes beinhaltet: Herkunftsort sowie Dauer des Transports des Tieres bis zur Schlachtung und dem Fleischverkauf, und falls das Fleisch aus Drittländern kommt, genaue Angabe des Herkunftslandes. Zusätzlich müssen diese Dinge endlich von der Europäischen Union durch Kontrolleure kontrolliert werden. Um dies auch wirklich umsetzen zu können, appelliere ich an den Rat, die Kommission und an Sie, geschätzte Kolleginnen und Kollegen: Lassen wir es nicht länger zu, dass die europäischen Konsumentinnen und Konsumenten so getäuscht werden!

1-059

Jelko Kacin (ALDE). – Slišimo in vidimo, da se dolgoletna državljanska vojna v Šri Lanki končuje. Ne gre za politični dosežek ali trajno rešitev, ampak za vojaško premoč, ki je tamilske tigre iztisnila še iz zadnjega večjega mesta. Za vojaško rešitev problema gre. Vidimo zmagovalce in poražence, na desetine tisočev civilnega lokalnega prebivalstva pa se umika ali beži v strahu pred vladnimi enotami.

Izkušnje z območja zahodnega Balkana nas učijo, da se po vojaških zmagah in formalnih prekinitvah vojaških sovražnosti pogosto zagršejo poboji zmagovitih sil nad poraženci ali njihovimi domnevnimi simpatizerji. Zmagi lahko sledijo posamezna nekontrolirana maščevanja, pogosto pa tudi organizirani poboji, ki jih povzročitelji praviloma prikrivajo.

Nikogar nočem obtoževati vnaprej, le opozoriti želim, da moramo tudi v Evropski uniji ukrepati takoj in zagotoviti tudi mednarodno navzočnost in nadzor v najbolj kritičnem postkonfliktnem obdobju, ki je najbolj nevarno za civilno prebivalstvo, ki v strahu beži.

1-060

James Nicholson (PPE-DE). – Madam President, many will be aware of the recent dioxin scare in the Republic of Ireland. Beef farmers in Northern Ireland were also caught up in this problem because they imported the compound feed which caused the problem in their animals. The Northern Ireland Executive has now offered the farmers 25% compensation, which will mean ruin for them. The Executive is having problems finding the matching funds, and will not be able to draw the 37.5% that is available from the European Union. I understand that the Government of the Republic of Ireland has made it clear that it will not be accepting any responsibility, even though the feed mill was licensed by it and under its control. There is also a substantial amount of infected pigmeat at one plant. This is a very serious and dangerous problem and must be resolved as soon as possible.

1-061

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – Uniunea Europeană se pregătește intens pentru negocierea unui acord post-Kyoto pentru a continua reducerea cauzelor schimbărilor climatice. Statele membre trebuie să-și reducă gradual emisiile de dioxid de carbon. Companiile europene trebuie să investească, urgent, în modernizarea unităților productive din sectoarele intens energetice, pentru a putea păstra nivelul de producție, pentru a putea păstra locurile de muncă și pentru a proteja mediul înconjurător.

Atrag atenția asupra faptului că, în contextul crizei economice, întreprinderile europene nu reușesc să obțină creditele de care au atâta nevoie pentru modernizare. Întreprinderile europene nu trebuie să producă mai puțin, ci mai inteligent și mai ecologic. Solicit Comisiei Europene, Băncii Europene de Investiții și statelor membre să acorde prioritate dezvoltării economiei sustenabile a Uniunii și să asigure, prin planul european de redresare economică, condițiile necesare pentru ca întreprinderile europene să se modernizeze și să rămână competitive pe o piață tot mai dură.

1-062

Iuliu Winkler (PPE-DE). – Köszönöm szépen, Elnök Asszony! Az Európai Unió számára kihívás a stabilitás és a biztonság szavatolása, az állampolgárok jólétének emelése, valamint a közös európai jövő építése. A történelmi, nemzeti és etnikai kisebbségek maradandó értékei a sokszínű Európának. Ezen jogainak tiszteletben tartása még nincs megnyugtató módon rendezve. Bizalomra ad okot olyan dokumentumok léte, mint például a nemzeti kisebbségek védelméről szóló keretegyezmény, vagy pedig a regionális és kisebbségi nyelvek európai chartája. Nyilvánvaló, hogy addig, amíg nem minden európai uniós tagállam ratifikálta ezeket a dokumentumokat, további erőfeszítésekre van szükség. A Parlamentnek célul kell kitűznie egy olyan kötelező keretintézkedés megalkotását, amely a nemzeti kisebbségi közösségek védelmét biztosítaná, elismerve azt, hogy az autonómia és az önrendelkezés különböző formái, a szubszidiaritás elve alapján megnyugtató megoldást jelentenek a kisebbségi közösségek helyzetére. Köszönöm szépen.

1-063

Véronique Mathieu (PPE-DE). – Madame la Présidente, permettez-moi d'exprimer toute ma solidarité à l'égard des citoyens et des familles qui ont été victimes de la tempête Klaus, qui s'est abattue il y a plus d'une semaine dans le sud de l'Europe, et particulièrement dans le sud-ouest de la France.

Les conséquences en sont dramatiques. Elle a causé onze décès, plus d'un million et demi de foyers ont été privés d'électricité et 300 000 hectares de forêt ont été touchés, soit 40 % de la forêt landaise. Environ 30 à 40 millions de m3 de bois ont été abattus.

Depuis 2002, l'Union européenne s'est dotée d'un Fonds de solidarité qui permet d'apporter une aide financière d'urgence aux régions européennes frappées par ces catastrophes naturelles. Encore faut-il – et je reprendrai les conclusions de ma collègue Laperrouze – que le Conseil des ministres débloque ce Fonds de solidarité et j'espère que le Parlement y veillera très rapidement.

1-064

Czesław Adam Sikiński (PPE-DE). – Pani Przewodnicząca! Obchodzić będziemy 20-tą rocznicę rozpoczęcia obrad tzw. Okrągłego Stołu w Polsce. Wtedy do rozmów zasiadli rządzący i opozycja, aby zastanowić się wspólnie nad rozwiązaniem polskich problemów, zarówno tych o charakterze ekonomicznym i społecznym, jak i tych najważniejszych – ustrojowych.

Strony opozycyjne reprezentowali przede wszystkim przedstawiciele powstałej w 1980 r. „Solidarności”, na czele z Lechem Wałęsą, i jej doradcy. Po stronie rządzącej natomiast zasiadły władze upadającego systemu gospodarki socjalistycznej – byli autorzy stanu wojennego w Polsce.

W następstwie rozmów i ustaleń Okrągłego Stołu w czerwcu 1989 r. przeprowadzone zostały wybory, dzięki którym powołany został pierwszy rząd z niekomunistycznym premierem na czele – Tadeuszem Mazowieckim. Ten właśnie rząd wskazał, że właściwym kierunkiem, w jakim powinna podążać Polska, jest nie tylko wolność i demokracja, ale i integracja

z Unią Europejską. Zmiany, jakie wówczas zaszły w moim kraju, zapoczątkowały marsz wielu krajów Europy Środkowowschodniej ku wolności, demokracji i integracji z Unią Europejską.

1-065

President. – That concludes the item.

1-066

14 - Impact assessment of the compromises reached in the Doha negotiations on NAMA and services at the end of July 2008 (debate)

1-067

President. – The next item is the Commission statement on the impact assessment of the compromises reached in the Doha negotiations on NAMA and services at the end of July 2008.

1-068

Catherine Ashton, Member of the Commission. – Madam President, we are facing the greatest economic challenge for a generation, and in that challenge both developed and developing countries face difficult and very important decisions.

We need a positive effect from globalisation to respond to the negative effects of globalisation. It is my strong belief that, wherever we begin to look at what we need to do, we will end in the conclusion that completing the multilateral trade round – the Doha Round – is of vital importance to us.

I probably do not need to remind honourable Members of what history teaches us about protectionism, the importance of keeping our markets open and the possibility for our businesses to be able to trade across the world. I probably do not need to tell all honourable Members that, simply within the rules of the World Trade Organisation, if countries moved from applying their tariffs the way that they do at the present time to applying them in the way they are allowed to do under the rules, then the cost to trade would be something of the order of EUR 260 billion. I am sure I do not need to remind honourable Members that, as the developing nations consider the future, they are deeply concerned about what will happen to some of the aid that has been available to them so far.

So, in terms of where we are: we know the value of a deal that is now 80% complete and that in July 2008 80% of what needed to be done was done. Within that agreement, the value is of the following order: the gains in the developing countries would be of the order of EUR 12-14 billion annually; there would be new access to emerging markets in emerging countries, such as China; we would have the opportunity in the European Union for new exports, diversified in new ways – for example, in chemicals and textiles – and in services there is a potential for EUR 14 billion of trade. Another fact at the present time is that the non-tariff barriers – the non-tax barriers – in China alone in 2007 cost European Union companies EUR 20 billion. This is a hugely important round.

I have just returned from Davos, where discussions between trade ministers reinforced the need to get back to the negotiating table and, of course, the technical discussions are continuing in Geneva.

We all wait for the new American Administration to review its trade policies, as it currently plans to do, and to reach the same conclusion that we have reached. We look forward to the G20 on 2 April 2009 and the opportunity it affords world leaders in terms of looking to resolve the financial and economic crisis and having the opportunity to discuss again the need to complete the round. Then there are the Indian elections in April or May, which of themselves will be the moment for an existing or a new government to return to this subject.

Of the outstanding issues that were left on the table, there is the special support mechanism, which, in the end, was the issue that prevented the talks from continuing between India and the United States. There are new proposals being considered. A decision is still to be taken on cotton, but again there are proposals on the table. For the United States there are real issues about particular sectors.

There is no doubt there is still much to do, but it is my strong belief that, with political will, all these issues can be resolved, and the alternative is not an option. For us, issues around services are very important and will follow on.

In conclusion, we are at the moment at a particular point where the need to complete this round is very obvious and very clear, and I look forward, on your behalf – as well as that of the Commission – to continuing my efforts to ensure that we do.

1-069

Γεώργιος Παπαστάμκος, εχ' ονόματος της ομάδας PPE-DE. – Κυρία Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το εμπόριο βιομηχανικών προϊόντων και υπηρεσιών έχει πράγματι στρατηγική σημασία για την ευρωπαϊκή οικονομία. Η Ένωση αποτελεί, ως γνωστό, το μεγαλύτερο εξαγωγέα παγκοσμίως καθώς και την κύρια πηγή αμέσων ξένων επενδύσεων. Η Ένωση είναι μια από τις πλέον ανοικτές αγορές, ενώ κορυφαίοι εταίροι μας διατηρούν υψηλούς

εμπορικούς φραγμούς. Επιδιώκουμε την ουσιαστική μείωση των εφαρμοζομένων δασμών αλλά και την αντιμετώπιση των αδικαιολογήτων μη δασμολογικών φραγμών. Πέραν των τρίτων προηγμένων βιομηχανικά χωρών είναι και οι αναδυόμενες οικονομίες οι οποίες οφείλουν να προβούν σε παραχωρήσεις ανάλογες προς το βαθμό ανάπτυξης τους αλλά και της τομεακής τους ανταγωνιστικότητας. Ωστόσο, κυρία Επίτροπε, το πρόβλημα δεν συνίσταται μόνο στην άρση των φραγμών: οι διαφορές στα ρυθμιστικά καθεστώτα δημιουργούν πρόσθετο κόστος στις εξαγωγές, προκαλούν ανταγωνιστικό μειονέκτημα των ευρωπαϊκών προϊόντων έναντι των εισαγομένων από χώρες με ελαστικότερα πρότυπα και, σε πολλές περιπτώσεις, θέτουν ζήτημα ασφάλειας και προστασίας των ευρωπαίων καταναλωτών. Η παρατεταμένη αδυναμία να επιτευχθεί συμφωνία επιτείνει το κλίμα οικονομικής αβεβαιότητας, συνιστά δε πλήγμα και στην ίδια την αξιοπιστία του πολυμερούς εμπορικού συστήματος. Οι διμερείς και οι διαπεριφερειακές συμφωνίες δεν μπορούν να έχουν παρά μόνο συμπληρωματικό χαρακτήρα. Περαιτέρω, η οικονομική κρίση ενδέχεται να πυροδοτήσει την έγερση μονομερών, περιοριστικών ή στρεβλωτικών φραγμών του εμπορίου. Ήδη υπάρχουν τέτοια δείγματα, προς το παρόν περιορισμένης εμβέλειας, όπως μαρτυρεί σχετική έκθεση του Γενικού Διευθυντή του ΠΟΕ, του κ. Λαμί. Στην ίδια ανησυχητική κατεύθυνση κινείται και η ρήτρα προστασίας αμερικανικών προϊόντων που υιοθετήθηκε από τη Βουλή των Αντιπροσώπων. Θα έλεγα ότι η επιστροφή σε μονομερείς προσεγγίσεις δεν αποτελεί λύση. Σήμερα περισσότερο από ποτέ χρειαζόμαστε την από κοινού διαχείριση των προκλήσεων με περισσότερη θετική ολοκλήρωση. Με την καθίδρυση ή την ενίσχυση διεθνών ρυθμιστικών καθεστώτων με συστημική σύγκλιση. Χρειαζόμαστε μια νέα διεθνή οικονομική αρχιτεκτονική. Χρειαζόμαστε μια περισσότερο διαφανή και ισόρροπη παγκόσμια εμπορική διακυβέρνηση και επ' αυτού, κυρία Επίτροπε, περιμένουμε μία ολοκληρωμένη πρόταση για την 'παγκοσμιοποίηση με ευρωπαϊκό πρόσωπο' η οποία θα λαμβάνει υπόψη τις ήδη συντελεσθείσες μεταβολές αλλά και τη διασύνδεση εμπορικής και οικονομικής διάστασης για μια Ευρώπη διαφανή, δημοκρατική και αποτελεσματική στον κόσμο, την ώρα αυτή της κρίσης.

1-070

Glyn Ford, on behalf of the PSE Group. – Madam President, we in the Party of European Socialists are committed to a successful outcome of the Doha Development Round, yet the ticking of the political clock has created a situation where, if you like, progress is on hold. Commissioner Ashton made the point that in the United States we have a new, and from my point of view, very welcome, administration in that of President Obama, but we are waiting for a review of trade policy, which may take some time.

In April or May there will be elections in India. The one place Commissioner Ashton did not mention was the European Union itself, where we have our own European Parliament elections in June, and following that a new incoming Commission, in which I hope Commissioner Ashton will continue to serve as Trade Commissioner. Yet that does not mean that there is nothing to do in the interim. Europe must continue to emphasise its commitment to development and free trade within the context of ensuring an end to exploitation and meeting the need for sustainable development.

I agree with Mr Papastamkos: free trade on this basis can be a win-win situation for all participants. The current financial and economic crisis is a reason to move forward and not to retreat.

Commissioner Ashton and the Commission can try to prepare the ground for a compromise between the United States and India. It was obstinacy on both sides, in my view, that acted to scupper a successful conclusion at the last time of asking. Matters may be 80% agreed, but we need the other 20%. We have one new administration in the United States. The outcome of the Indian election may give us another.

In the mean time, we have no choice but to continue to pursue bilateral agreements. I welcome the progress made in last week's negotiations on the free trade agreement with the Republic of Korea, where I understand we are close to reaching an agreement which, again, will benefit both sides.

I am the rapporteur on the free trade agreement with ASEAN, and have to say that the negotiating basis is creating an institutional road block. We need to consider the possibility of looking at a coalition of the willing and able among ASEAN who can, if you like, sign off on an agreement. As with India, there is in my view currently no governmental will to achieve an outcome. After the election, Delhi's incoming administration, whether new or old, must put up, or we the EU must move on to those who want not just to talk, but to arrive at a conclusion.

Finally, I welcome Mr Pannella, the next speaker, who is the new ALDE spokesman on trade. Maybe a visit to the Committee on International Trade would prove appropriate. We would welcome him.

1-071

Marco Pannella, a nome del gruppo ALDE. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, credo che potremmo esordire un po' – visto che questi termini hanno avuto circolazione piuttosto fortunata in questi giorni – che abbiamo a che fare, signora Commissaria, con una strana sorte di confronto fra l'uomo di Doha o dell'ex Doha – come lo speravamo – e l'uomo di Davos. Non ritengo che questa sia una partizione adeguata, evidentemente, ma è interessante.

Noi ci troviamo adesso, come lei ci ha detto Commissaria, a dovere dipendere notevolmente un po' da eventi che non nascono qui da noi: gli eventi americani, gli eventi indiani, e Ford adesso ricordava anche le aree importanti come l'ASEAN o la Corea del Sud. Ma il problema vero è quanto noi oggi, quanto la Commissione, quanto l'Unione europea è in

condizioni oggi di resistere a quello scoppio di nazionalismi dei quali si parlava un momento fa, di riflessi autarchici, di nuove illusioni protezionistiche, che rischia di rendere il suo lavoro, signora Commissaria, e il lavoro della nostra Unione anch'esso molto difficile.

Io penso che in questa campagna elettorale sarà importantissimo comprendere quanto il PSE, PPE e ALDE riescano, con gli altri componenti anche, a trovare una linea di sviluppo della proposta nostra, della proposta della quale lei Commissaria si è fatta portavoce, e quanto riusciamo davvero a farne una proposta dell'Europa e non solo una proposta, direi, nostra centrale di Bruxelles contro una serie di capitali che si muovono ciascuno di già per conto loro come è accaduto purtroppo molte volte nel secolo passato.

1-072

Jacky Hénin, au nom du groupe GUE/NGL. – Madame la Présidente, lors des négociations de juillet, inutile de le nier, l'administration Bush et l'Union européenne ont été prises à leur propre piège par l'Inde et la Chine. Par ailleurs, contrairement aux affirmations hypocrites des économistes libéraux, pour qui l'échec de Doha serait une catastrophe pour les pays pauvres, il n'en est rien.

Au contraire, c'est pour ces pays en difficulté une occasion historique, dans un contexte marqué par des fluctuations importantes des cours des matières premières. De l'aveu même des experts, les gains que pouvaient espérer les pays les plus pauvres étaient bien inférieurs aux pertes fiscales engendrées par la disparition des droits de douane dans ces mêmes pays, qui auraient atteint la somme de 60 milliards de dollars.

Lors de ces négociations, la Commission, enfermée dans ses dogmes libéraux, a fait preuve d'une totale irresponsabilité vis-à-vis des peuples européens, allant jusqu'à proposer de mettre à mal, voire de sacrifier, la production automobile sur le territoire de l'Union pour arriver à conclure un accord.

Pour l'OMC et la Commission, il n'existe que des consommateurs et jamais de producteurs de richesses. C'est cette conception des choses qui est à l'origine de la crise actuelle car, en faisant de la concurrence l'alpha et l'oméga de tous, elle pousse à toujours plus de déflation salariale, donc à une paupérisation absolue des salariés et à une destruction méthodique de toute protection sociale.

Si le cycle de Doha venait à être conclu, ce serait une catastrophe pour tous les peuples. Et ce qui est affligeant dans le contexte actuel, c'est que, malgré la constatation des dégâts considérables enregistrés, on veuille, coûte que coûte, continuer dans la mauvaise direction. Il y a urgence à révolutionner l'OMC pour que la démocratie s'y installe.

1-073

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). – De Doha-onderhandelingen lopen al geruime tijd en het is goed dat Europa zich heeft ingezet om echt grote stappen te zetten, opdat wij dichterbij elkaar komen. Europa heeft een verregaand landbouwvoorstel neergelegd, maar dat is helaas nog niet op gelijke basis door de andere landen beantwoord. Daarom is het ook zo belangrijk om goed te letten op het totale pakket, dus ook op NAMA en op de diensten.

Uw streven om snel een akkoord te bereiken wil ik immers graag van harte ondersteunen. Wij moeten als Europa waken voor protectionistische maatregelen, die in toenemende mate de kop opsteken, vooral nu het slechter gaat met de wereldeconomie, maar ook onder het motto van bescherming van de voedselveiligheid. Wij moeten als Europa wel keihard blijven staan achter de wederkerigheid. Wij open, dan zij ook open.

Wat hebben wij dan te verwachten van de nieuwe president van Amerika en van het pakket dat hij zojuist heeft gelanceerd? Wat hebben wij te verwachten van China? En vooral daar verwachten wij uw inzet, want in tijden van economische en financiële crisis met massaontslagen en krimpende economieën is het juist die marktopening die ons verder kan brengen.

Voorzitter, onze vragen waren erop gericht om meer inzicht te geven, ook aan de Europese burger, over de voordelen en de winsten die van zo'n pakket te verwachten zijn en over hetgeen wij daarin te bieden hebben. Dat antwoord kunt u hier niet in twee minuten geven noch in vijf of zes. Dat begrijp ik volledig. Maar ik daag u wel uit om in de komende tijd transparant te zijn naar de burgers over de vraag waar u mee bezig bent en wat hun dat oplevert. Juist in de periode voorafgaand aan de Europese verkiezingen is dat extra belangrijk en ik hoop dat wij wat dat betreft op u kunnen rekenen.

1-074

Francisco Assis (PSE). – Neste contexto de gravíssima crise financeira e económica é absolutamente fundamental avançar no sentido da consumação das negociações de Doha.

Num momento de crise, há sempre alguma tendência para ceder à tentação proteccionista. O proteccionismo é mesmo uma espécie de nevrose que marca um pouco as sociedades e os estados em momentos em que estes se confrontam com graves crises, como aquela que estamos a viver. Temos, por isso, que combater claramente a possibilidade de emergir essa tentação proteccionista, pois sabemos historicamente onde é que isso nos leva. Leva ao empobrecimento geral da

comunidade mundial e em nada contribui para a resolução dos graves problemas com que nos confrontamos. Mas uma coisa é o proteccionismo, de todo em todo criticável e que deve ser combatido, e outra coisa bem diferente é a necessidade de garantir a protecção dos legítimos interesses dos vários espaços do mundo em que estamos divididos. E aí a União Europeia tem a obrigação também de defender os interesses dos europeus. Os interesses dos europeus enquanto consumidores, mas os interesses dos europeus também enquanto produtores.

É por isso que é importante avançar com as negociações multilaterais no âmbito de Doha. Se nós sabemos que o proteccionismo é de facto um erro, também sabemos que a liberalização selvagem do comércio internacional conduz inevitavelmente a gravíssimos desastres do ponto de vista económico e do ponto de vista social. A única forma de evitar essa liberalização selvagem passa pela possibilidade de estabelecer um acordo na sede própria, que é a Organização Mundial de Comércio, um acordo de natureza multilateral que estabeleça regras que salvaguardem os legítimos interesses de todas as partes envolvidas. O papel da Comissão Europeia e o papel da União Europeia é precisamente este, o de devolver, também aqui, confiança aos europeus.

Há hoje também uma crise na Europa de confiança a nível da capacidade de defesa e de regulação política daqueles que a representam. Seja a nível dos Estados-Membros, seja a nível da Comissão Europeia, seja a nível da União Europeia na sua globalidade. Por isso, o desafio que temos é precisamente este: o de contribuirmos para acabar com essa crise de representação e de confiança garantindo que se avança no melhor dos caminhos. E o melhor dos caminhos, neste caso, é garantir um acordo multilateral que salvguarde todos os nossos legítimos interesses.

1-075

Γεώργιος Τούσσας (GUE/NGL). – Κυρία Πρόεδρε, στρατηγική επιλογή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των αστικών κυβερνήσεων, μεσούσης της βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης - κρίσης περί συσσώρευσης κεφαλαίου και υπερπαραγωγής - που μαστίζει και τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι η αξιοποίηση και του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου σαν σημαντικό στήριγμα με ενεργό ρόλο για την επιβολή της πλήρους απελευθέρωσης του εμπορίου και των συναλλαγών, τις ιδιωτικοποιήσεις και τις εξαγωγές, τη διείδυση των ευρωπαϊκών μονοπωλίων σε νέες αγορές. Οι συνομιλίες του Γύρου της Ντόχα έχουν σαν στόχο τη συντονισμένη ολομέτωπη επίθεση του κεφαλαίου ώστε οι πολυεθνικές επιχειρήσεις να λεηλατήσουν τις πρώτες ύλες των τρίτων χωρών και να αυξήσουν την εκμετάλλευση των εργαζομένων σε όλο τον καπιταλιστικό κόσμο. Η αντιλαϊκή κοινή αγροτική πολιτική είναι το αντάλλαγμα για την προώθηση των στόχων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την απελευθέρωση των αγορών μη αγροτικών προϊόντων και υπηρεσιών προκειμένου να κατοχυρωθούν θέσεις στην ιμπεριαλιστική πυραμίδα. Είναι προφανές ότι μας ενδιαφέρει το διεθνές εμπόριο και η ανάπτυξη του σε βάση αμοιβαίου οφέλους. Είναι όμως αδύνατο, σε ιμπεριαλιστικές συνθήκες, οι παγκόσμιες συναλλαγές να είναι ισότιμες και στη βάση του αμοιβαίου οφέλους. Γι' αυτό είναι επιτακτική ανάγκη να κλιμακωθεί ο αγώνας των εργαζομένων σε αντιιμπεριαλιστική αντιμονοπωλιακή κατεύθυνση προκειμένου να γίνουν ριζικές αλλαγές τόσο σε διεθνές επίπεδο όσο και σε κάθε χώρα χωριστά.

1-076

Nils Lundgren, för IND/DEM-gruppen. – Fru talman! Doharundan bröt samman i fjol. Detta är djupt allvarligt. Framstegen mot global frihandel under de senaste årtiondena har lyft ett ofattbart antal människor ur fattigdom, i en omfattning som faktiskt har förändrat världen. Men nu är världsekonomin i en mycket djup kris. Det beror inte på frihandeln och den formen av globalisering. Det beror på en global finanskris. Därmed liknar läget det som vi hade i slutet av nittonhundratjugotalet.

En global depression blir följden av en sådan finanskris. Den gången förde den Hitler till makten. Den ledde till andra världskrigets fasor, och den ledde till femtio år av kommunistiskt slaveri i halva Europa och halva Asien. Det är viktiga saker vi talar om nu. Det viktigaste skälet till att det blev en global depression den gången var ett återfall av protektionism. Land efter land införde tullar, kvantitativa restriktioner, köp inhemskt-regler och konkurrerande devalveringar.

Risken är faktiskt stor att detta nu upprepas. Det finns många oroande tecken. President Obama har faktiskt vunnit valet på en protektionistisk plattform. Vi har de första tecknen. Nu kommer här ett stort paket och där finns det i alla fall med en "Buy American"-klausul när det gäller stål till byggbranschen. Detta kan vara en början.

Om den porten har öppnats kommer andra länder att känna att de kan göra någonting liknande med tanke på hur illa det ser ut. De länder som nu drabbas mycket hårt runtom i världen och i EU frestas att lova sina löntagare och sina företag skydd mot utländsk konkurrens. Tendenserna syns tydligt. Om den processen kommer i gång kan den inte stoppas. Då väntar faktiskt en katastrof.

EU är världens största handelspolitiska enhet och har därför ett mycket stort ansvar. På handelspolitikens område talar EU med en röst, och det är bra det för en gångs skull, men vad kommer nu den rösten faktiskt att säga? Det finns skäl till pessimism.

Nyckeln till framgång ligger på jordbruksområdet. Men Frankrikes och Tysklands operationer för att EU ska köpa in mjölkpulver och smör och börja subventionera exporten av mejeriprodukter bådär inte gott. Det är småskuren intressepolitik i stället för statsmannaskap.

Rådet och parlamentet bör därför omedelbart göra klara uttalanden om att EU kommer att försvara frihandeln i världen och öppna för framsteg på handeln i jordbrukspolitiken. Ingenting kan vara viktigare. Tack för ordet!

1-077

Christofer Fjellner (PPE-DE). – Jag skulle vilja börja med att instämma med föregående talare om att Doharundan är fruktansvärt viktig, men jag skulle vilja lägga till att den nog aldrig har varit viktigare än vad den är just nu. Just i den här finansiella krisen tror jag att vi har ett större behov än någonsin av att visa att det globala handelssystemet faktiskt fungerar.

Att lägga Doharundan bakom sig och konstatera att vi inte klarar av globala uppgörelser på handelsområdet tror jag vore en katastrof som skulle kunna undergräva hela det globala handelssystemet. Ett misslyckande med Doharundan kommer nog aldrig vara dyrare än vad det är just nu.

Skälet till att Doharundan är viktigare nu än någonsin beror just på den finansiella krisen. Den största risken, som jag ser det, med den här finansiella krisen är inte avsaknaden av kapital till lånemarknaden. Den största risken är att den utlöser, att den sätter i gång protektionistiska trender. Det är någonting som vi har sett i historien. Det hände under trettio-talet, vilket ledde till en bokstavlig katastrof för världsekonomin, och det hände även på sjuttio-talet.

Redan nu tycker jag att vi kan se tendenser till att världen tror sig kunna lösa de här grundläggande problemen med mer protektionism trots att protektionism riskerar att sprida och skapa mer kris i världsekonomin. Detta sker framför allt på området för finansiella tjänster, tjänster och tjänstehandeln. På finansiella tjänsteområdet ser vi protektionismen öka i väldigt snabb takt.

Åter till Doharundan så som den ser ut i dag. Den kritik som jag har haft under hela den period vi har förhandlat om Doharundan är nog framför allt att den har kommit att handla om jordbruk, jordbruk och åter jordbruk. Jag tycker att det är en väldigt smal agenda, och jag tycker egentligen att världshandeln förtjänar ett väldigt mycket bredare grepp, inte minst på grund av att jordbruket är en förhållandevis liten del av världshandeln, om man till exempel jämför med industrivaror och tjänster tillsammans. Det tror jag också står för en förhållandevis liten del av tillväxtpotentialen, kanske framför allt här i Europa. Nya marknadstillträden och nytt marknadsöppnande globalt sett av framför allt tjänstehandeln, men även för industrivaror, tror jag är viktigast för att få i gång hjulen och få i gång den globala tillväxten igen.

Därför skulle jag vilja fråga kommissionen: Vad har kommissionen för avsikt och vad har kommissionen för initiativ på gång för att kunna bredda Doharundan ytterligare så att vi lossnar från den här tråkiga situationen där alla sitter och skyller på alla över jordbrukshandel, jordbrukshandel och bara jordbrukshandel, när vi vet att det som behövs för världsekonomin är en väldigt mycket bredare förhandlingsagenda som också inkluderar tjänstehandel och industrihandel. Tack så mycket!

1-078

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Madam President, I should like to welcome the Commissioner. Her predecessor, Mr Mandelson, was well known in Ireland, for reasons with which I am sure she is very familiar.

The issue of the Doha Round is not being talked about amongst the people of Europe. It is being discussed in places like this, but when I meet people who have lost a job, for example, they do not say, 'Let's do Doha'. So I think there is no connection between Doha and economic development, despite all of the theory that is advanced here.

On the globalisation of financial markets, I could suggest that this is a case where globalisation has failed us – although perhaps it would be fairer to say that it is the regulation of financial markets, or the lack thereof, that has failed us. I am interested in Commissioner McCreevy's recent comments to the effect that some of the problems in this area have been caused by Member States' regulators building empires. That is perhaps for another debate, but it exemplifies how, though we talk of globalisation as being a great thing, that has not been true in the financial sector.

On agriculture – which was addressed by the other speakers just prior to me – I gathered that agriculture was not the sticking point at Doha. But it is a very serious issue and one that I have huge concerns about. Maybe it is because I am older than the last speaker – who is in my political group – that I regard agriculture as rather important, because it produces food and is therefore higher up the scale than he placed it. I think we should remember that. We voted in this House on a report that I produced about global food security. We are concerned about it, as we should be. It should be an issue that is discussed at the Doha level.

Another issue is how European producers – farmers – can be competitive when in the European Union we have different, higher, standards of animal welfare in relation to the environment, which are not addressed at the WTO. You will only bring our citizens with you on this journey if those issues are addressed at the WTO. Quite frankly, I think there was never an occasion when we needed direct discussion of these things in this Chamber, and in Geneva, more than we do now.

I would ask you if, in your concluding comments, you could address some of those very real issues, so that people realise that they are being discussed. I do not see the Doha Round developing at the speed that you are suggesting. Perhaps I am wrong.

1-079

Paul Rübig (PPE-DE). – Frau Präsidentin, Frau Kommissarin, meine sehr geehrten Damen und Herren! Mich würde interessieren, wie in der Doha-Runde das Zollkontingent, das der europäischen Fermentationsindustrie die Wettbewerbsfähigkeit sichert, in Zukunft von der GD Handel abgesichert wird. Das Zollkontingent spielt eine ganz besondere Rolle, weil die Fermentationsindustrie international wettbewerbsfähig bleiben soll.

Die zweite Frage ist: Wie werden Sie auf die Stahlklausel, die der US-Kongress jetzt beschlossen hat, nämlich auf das Verbot von EU-Stahl in Amerika, reagieren?

1-080

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – Pani Przewodnicząca! Runda z Doha miała na celu pomóc krajom najuboższym w ich rozwoju, w podźwignięciu się z ubóstwa. Musimy więc, z jednej strony, robić wszystko, aby pomóc, a drugiej strony nie możemy zapomnieć o naszych przedsiębiorcach czy rolnikach.

Chciałbym więc zadać pytanie: jak ochronimy przed bankructwem nasze małe i średnie przedsiębiorstwa, a także małe gospodarstwa rolne przed konkurencją z Chin, Indii czy Brazylii? Powiedzmy głośno i wyraźnie, że aby importować do Unii jakiegokolwiek produkty, niezależnie od tego, czy są to buty czy wołowina, muszą być spełnione określone standardy. Wtedy będziemy mogli mówić o równej konkurencji.

Zakończenie negocjacji w najbliższych miesiącach będzie niezmiernie trudne, bo nie ma politycznej woli liczących się w negocjacjach przywódców. Istnieje zagrożenie zwiększenia protekcjonizmu ze względu na trwający kryzys gospodarczy na świecie.

1-081

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Chciałem powiedzieć, że słuchając ostatniej debaty w Doha, w Katarze, że odebrałem wrażenie, że kraje rozwijające się mają do nas – do krajów rozwiniętych – pretensje. Może to jest jakieś echo byłego kolonializmu, albo przyzwyczajenie się do otrzymywania pomocy bezpośredniej, a więc otrzymania jak gdyby jałmużny. Wydaje mi się, że bogatsze kraje mogą pomóc poprzez dobry handel, poprzez dobre wzorce, szkolenie. Trzeba nic innego jak usamodzielnąć przedsiębiorczość lokalną i budować horyzontalne powiązania między krajami Afryki, Azji, jak też Ameryki Łacińskiej. Uważam też, że właśnie usługi uczą zarządzania, współdziałania i dobrych standardów. W związku z tym ten akcent otwarcia rynku na usługi jest bardzo ważny dla obydwu stron.

1-082

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Madam President, thank you for providing me with another minute, because it is important for my comments about agriculture. There is an impression that European farmers are the only ones with concerns. However, the truth is that at Doha the Indian negotiators are concerned about their small farmers and the dire consequences that a move to free trade would have not only for individual farmers but also for social stability in their country. So the issue of agriculture is across all of the negotiating partners and we need a little bit of honesty about that. Commissioner, perhaps, again, in your concluding comments you might address that.

1-083

Catherine Ashton, Member of the Commission. – Madam President, I shall try to address briefly the concerns that Members have raised.

Mr Papastamkos, I agree with you on the legal and regulatory burdens. It is very important that these are addressed properly. It is important to resolve them, and I also agree on the importance of safety in that context.

A number of Members, notably Mr Lundgren and Mr Rübig, as well as Mr Papastamkos, talked about the 'Buy American' provision that is currently going through Congress. Members will know that this is based on the 1979 Trade Act. We already have that provision, but through the Government Procurement Agreement we have reciprocal arrangements whereby nations which sign up to it can bid for those projects. What we are hoping – and we have been talking to the Americans about this – is that we end up where we were before. I have read the legislation. I too am very concerned about it.

I am going to America at the end of February to meet the new United States Trade Representative, who, we hope, will have been through his confirmation by then, and Members can rest assured that these are very important issues to be raised.

Mr Ford raised some of the issues about bilateral relations. Korea is progressing, and on ASEAN I am looking for the flexibility which Mr Ford and I have discussed before, in order to try and move forward on that, but I agree too that there is no substitute in terms of value and importance for the multilateral arrangements.

On what we said about India, Prime Minister Singh has made it clear he is very committed. I agree with Mrs McGuinness that the question of agriculture for India, which I shall also return to, is very important. I was with Kamal Nath in London last week, debating Doha, and he as Trade Minister for India raised exactly same the point as Mrs McGuinness about the incredible importance of low-level subsistence farmers. I fully agree with her comments and indeed with what the Minister was saying.

Mr Pannella, I do not think that we are quite at the mercy of events. I think we as Europe have to push forward, use our influence and make it absolutely clear that we agree with what you said about the critical importance of battling against protectionism. It is a big challenge and one of the challenges contained within it is communication, making sure people understand.

Mr Hénin has not stayed for my response, unfortunately, but it is not a matter of sacrificing industry for consumers. This is about industrial growth and development. It is about protecting workers' jobs, because we know the importance of trade and export to doing precisely that. As for institutional change at the WTO, we could spend our time on that, but I want to spend my time on finding practical ways through this difficult economic period.

Mrs Wortmann-Kool talked about services. I agree this is very important. It is very important too to be transparent. I could not agree more with that.

Mr Assis, protecting our interests, not protectionism, is absolutely right. There is a fundamental difference that we have to be clear about, and we have to make sure of protecting the work force in all of this.

On agriculture, as I said, it is critically important to make sure that we are able to develop our industries. This is about food production, and it is very important in the Doha round. My colleague Mariann Fischer Boel has worked very hard to make sure that the European position on agriculture is secure. It forms a fundamental basis for all the work that I do in our bilateral, regional and multilateral talks to make sure that the best opportunities are provided to protect all of our agriculture in the future.

As for the fermentation industry, Mr Rübig, I understand these issues are currently being discussed, but I will be more than happy to come back to you with specifics.

Finally, on small and medium-sized enterprises, Mr Siekierski, it is very important that we are protecting our small businesses. I am working closely with Günter Verheugen to get enterprise and trade collaborating effectively to make sure that we provide opportunities for small businesses to tell us where they need markets to open, to support them in helping those markets to open, and to support them in trade.

1-084

President. – The debate is closed.

1-085

15 - Production and employment in the textile and clothing sector in various EU Member States (debate)

1-086

President. – The next item is the debate on the oral question to the Commission on production and employment in the textile and clothing sector in various EU Member States.

1-087

Corien Wortmann-Kool, *author suppleant*. – Madam President, on behalf of the Committee on International Trade, I would like to set out what is at stake here.

It is about production and employment in the textile and clothing sector in various European Member States. The European Union and China have agreed to a joint surveillance system relating to exports of certain categories of textile and clothing products from China to European Member States, but this system expired on 31 December 2008.

During the last two years, 350 000 jobs have been lost, and the number of companies was reduced by 5% during the same period. In the light of the growing number of enterprises that are ceasing to operate, or relocating production, leading to an increase of unemployment in several regions, I would like to put the following questions on behalf of the International Trade Committee:

Has the Commission or any Member State proposed or requested the extension of the dual surveillance mechanism beyond 31 December 2008 or any other measures in that framework?

What measures does the Commission intend to adopt to protect production and employment in the textile and clothing sector?

Will the Commission continue to monitor real-time market developments, import statistics and customs monitoring and keep the sector informed of the latest developments?

What is the current situation regarding the proposed regulation on 'made in' labels?

What measures have been taken by the Commission to address the proposals adopted by Parliament in its resolution of 13 December 2007?

1-088

Catherine Ashton, Member of the Commission. – Madam President, it is understandable in this climate that there is concern about the success of manufacturing in the face of competition, and of course textiles are very important. Employment has continued to drop and production has fallen again – and that is after a couple of years of relative stability. Of course the sector is at the cutting edge of globalisation. Small and medium-sized enterprises play a huge part in this.

Following the end of the Memorandum of Understanding in 2005, we did have the agreement on the joint surveillance system – to which Mrs Wortmann-Kool drew our attention – and it has given us early information about trade flows. We are therefore better able to react in the event of being faced with a sudden surge in our industry. It is also a further step in the transition to open markets designed and developed – as I am sure Members know – with the economic players concerned and in discussion with Member States and with Parliament. By promoting a process of gradual change, we have helped the sector adapt. That has been supported by the social partners. They did not ask for an extension of the voluntary growth levels under the Memorandum of Understanding (MOU) when it ended in 2008, nor have they been asking for a continuation of the surveillance system into 2009 – though I appreciate that some Member States would have preferred us to do so. Imports from China have increased overall, but within reasonable limits. Significant increases in some categories – such as for example dresses, trousers and pullovers – have been balanced by drops in textile imports from suppliers in other countries. So, overall in 2008, only a slight overall increase was realised and markets have absorbed that reasonably well.

The right political responses are not to close our markets or monitoring of the imports. We need to ensure that all businesses can change, adapt, trade and innovate out of current conditions. It is precisely to help businesses like this that the economic recovery plan was endorsed. That, of course, represents a huge boost of 1.5% of EU GDP, which should help the textile and clothing sector. The challenges for the sector predate the current slowdown. Eight of the fifteen applications under the Globalisation Adjustment Fund have been to support textile workers.

The Commission is ready to support initiatives to set up partnerships in the textile and clothing sector designed to anticipate restructuring with the aim of protecting employment and, overall, the sector benefits from the fact that there is a long-standing framework for social dialogue. We welcome Parliament's resolution on the future of the textile sector. We move forward in market access, in funds from the Lead Market Initiative, and in every free trade agreement, as causes dedicated to environmental and social standards. Of course currency devaluation remains on our agenda.

1-089

Γεώργιος Παπαστάμκος, εξ ονόματος της ομάδας PPE-DE. – Κυρία Πρόεδρε, η κλωστοϋφαντουργία και ένδυση αποτελούν κατ' εξοχήν διεθνοποιημένο κλάδο της οικονομίας. Έναν κλάδο που χαρακτηρίζεται από συνεχείς μεταβολές ως προς τους τόπους παραγωγής και από διαρκείς αναδιαρθρώσεις και προσαρμογές στα νέα δεδομένα όπως η απελευθέρωση των διεθνών εμπορικών ροών. Για πολλά κράτη μέλη της Ένωσης, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, ο εν λόγω κλάδος αποτελεί σημαντική πηγή παραγωγής εξαγωγών και απασχόλησης. Ωστόσο, η σημαντική απο-χωροθέτηση των μονάδων παραγωγής και η σταθερή μείωση της απασχόλησης έχουν προσλάβει ανησυχητικές διαστάσεις. Πέραν των διαρθρωτικών προβλημάτων, αρνητικό ρόλο παίζει η έντονη απόκλιση μεταξύ των εισαγωγικών δασμών της Ένωσης αφενός και των σημαντικότερων ανταγωνιστικών μας αφετέρου. Κυρία Επίτροπε, συζητούμε για έναν κλάδο ο οποίος αντιπροσωπεύει ένα ιδιαίτερος υψηλό ποσοστό των συνολικών κατασχέσεων κλεψίτυπων προϊόντων στα σύνορα της Ένωσης με διαρκώς αυξητικές τάσεις. Εν προκειμένω, θεωρώ θετική την πρόταση για τη σύσταση ευρωπαϊκού παρατηρητηρίου για τα παρατημένα προϊόντα ώστε να επιτύχουμε καλύτερο συντονισμό μεταξύ των αρμοδίων αρχών και των κρατών μελών, αλλά και των υπηρεσιών της Επιτροπής, αλλά και με όρους αποτελεσματικής συνέργειας με τον ιδιωτικό τομέα. Αναγκαία θεωρώ την υιοθέτηση ρυθμίσεων σχετικά με το σήμα καταγωγής "Made in" η οποία θα συμβάλει στη διασφάλιση όρων θεμιτού ανταγωνισμού και στην προστασία των καταναλωτών. Η καθιέρωση αποτελεσματικότερων κανόνων προέλευσης είναι σημαντική σε ό,τι αφορά την εφαρμογή δασμολογικών ποσοστώσεων στο πλαίσιο των γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων και των περιφερειακών συμφωνιών. Καλούμενα να διαμορφώσουμε ένα νέο πλαίσιο συνεργατικής σχέσης μεταξύ των φορέων άσκησης βιομηχανικής και περιφερειακής πολιτικής και των επιχειρήσεων. Να στηρίξουμε αποτελεσματικά τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις ιδίως τις μικρομεσαίες ώστε να διατηρήσουν και να βελτιώσουν περαιτέρω την ανταγωνιστική τους εξειδίκευση. Αναφέρομαι στην παραγωγή προϊόντων υψηλής προστιθέμενης αξίας στην ποιότητα και στο σχέδιο, στην καινοτομία και στη χρήση νέων τεχνολογιών.

1-090

Rovana Plumb, în numele grupului PSE. – Mulțumim pentru răspunsurile la întrebările orale. Aș vrea să subliniez faptul că sectorul textil, după cum știm, are o contribuție deosebit de importantă la GDP-ul tuturor statelor membre și, dacă vreți, inclusiv și a României. Știm bine că acest sector creează noi locuri de muncă, în special pentru forța de muncă feminină. Sunt de acord și susțin măsurile pe care dumneavoastră le propuneți pentru că, știind cât de important este comerțul în actuala situație de criză, trebuie să știm cât de importante sunt măsurile pe care trebuie să le luăm pentru protejarea locurilor de muncă.

Având în vedere că la sfârșitul anului trecut s-a eliminat sistemul dublei supravegheri a importurilor de textile din China, care înțeleg că a fost un instrument important în monitorizarea pieței, aș dori să sugerez Comisiei să acorde o importanță mai mare acestui sector al textilelor dar și altor sectoare din industrie care sunt senzitive, precum: oțelul, chimicalele și mașinile și, aș dori să sugerez Comisiei Europene să prezinte în mod regulat studii de impact, date statistice sau alte elemente, instrumente relevante privind aceste sectoare. Doresc încă o dată să salut măsurile pe care dumneavoastră le-ați propus privind accesul, liberul schimb, fondurile, mediul.

1-091

PRÉSIDENCE DE MME MARTINE ROURE

Vice-présidente

1-092

Gianluca Susta, a nome del gruppo ALDE. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, non c'è dubbio che noi ci troviamo di fronte a una gravissima crisi industriale e il tessile europeo non può essere esente da questa crisi, che è anche figlia della crisi finanziaria.

E' ovvio che il posticipo dei consumi incide sui prodotti di alta gamma dell'Europa, anche del mio paese l'Italia, in un settore che ha visto appunto, come ricordava la presidente della Commissione INTA, una diminuzione di 350.000 posti di lavoro e il 5% delle imprese.

Però in questo momento credo che più che un sostegno di tipo finanziario, questo settore, come altri settori industriali, abbia bisogno di regole, abbia bisogno, come è già stato ricordato, di una vera reciprocità. Mentre possiamo comprendere che nei confronti dei paesi emergenti ci siano anche atteggiamenti di apertura vera del mercato per favorire lo sviluppo di quei paesi e quindi nuovi mercati, molto meno si comprende un'assenza di reciprocità in termini di barriere normative, barriere tariffarie nei confronti dei paesi più evoluti: gli Stati Uniti, Canada, Australia, Giappone.

E' per questo che alcune questioni di fondo, su cui credo l'impegno sia stato più formale che sostanziale, come quello sul "made in", debbano tornare al centro dell'attenzione della Commissione e anche del Consiglio. L'Europa ha bisogno di regole nuove, ma ha bisogno di reciprocità, di una maggiore lotta alla contraffazione e alla pirateria, di intervenire davvero sulle misure *antidumping* e, appunto, approvare il regolamento sul "made in".

Vede, signora Commissario, se noi giochiamo una partita di pugilato con una mano sola e con un guantone solo, noi non possiamo vincere. E ripeto è un problema che riguarda gli Stati Uniti con noi, non solo che riguarda la Cina o l'India. Loro hanno regole sulla tracciabilità, le impongono anche ai nostri prodotti, che noi non abbiamo. Allora questa è una questione fondamentale, su cui credo l'iniziativa della Commissione si debba sviluppare in maniera più forte rispetto al passato, perché abbiamo visto che quando vuole riesce anche a convincere i riottosi, come è stato in campo ambientale.

Per concludere, io ritengo che ci siano alcune misure che siano costose e altre meno costose e quelle costose lo sono all'interno però di un pacchetto anticrisi che si sta per varare: è il Fondo di adeguamento alla globalizzazione, più credito agevolato per favorire gli investimenti e rafforzare la patrimonializzazione delle piccole e medie imprese, più fondi sulla ricerca per la piattaforma tecnologica tessile, più sostegno all'export delle piccole e medie imprese. Quelle non costose sono appunto il regolamento "made in", la tutela della proprietà intellettuale, l'*antidumping* e la lotta alla contraffazione. Se noi sappiamo mettere in campo tutte queste misure costose e non costose, credo che aiuteremo l'economia dell'Europa senza alterare le regole della concorrenza e senza cadere in un neoprotezionismo.

1-093

Pedro Guerreiro, em nome do Grupo GUE/NGL. – Na continuidade de outras iniciativas propusemos à Comissão do Comércio Internacional do Parlamento Europeu a elaboração de uma pergunta oral com debate em sessão plenária sobre a produção e o emprego no sector do têxtil e do vestuário em diferentes Estados da União Europeia porque o consideramos urgente e imprescindível.

Propusemos igualmente que este debate tivesse a participação do Conselho e fosse concluído com uma resolução deste Parlamento, no entanto, tais propostas, não tiveram apoio de outros grupos parlamentares.

Passou mais de um ano desde o debate realizado neste Parlamento a 12 de Dezembro de 2007. Como denunciámos então, a não serem tomadas medidas em defesa da produção e do emprego no têxtil e no vestuário, continuaríamos a ser confrontados com a lenta agonia e destruição de grande parte deste sector estratégico. Desde então, e como acontecia até

aí, foram destruídos milhares de postos de trabalho e encerradas inúmeras empresas apontando-se que apenas nos últimos dois anos desapareceram 350 mil empregos e 5% das empresas.

É isto que a Comissão Europeia afirma ser competir através da reestruturação, perguntamos nós. Desde então, e como acontecia até aí, os trabalhadores continuaram a ser confrontados com o desemprego, quantas vezes com a ausência de pagamento das devidas indemnizações ou salários em falta, com a intensificação da exploração, com mais precariedade, com salários em atraso, com a desregulamentação do horário de trabalho.

Tal realidade tem responsáveis e causas. Os que promovem a liberalização do comércio do têxtil e do vestuário e a deslocalização da produção com vista ao máximo lucro, colocando grande parte do sector perante uma concorrência cujas regras, definidas à partida, têm dois pesos e duas medidas.

Face a esta realidade, a União Europeia ou tem feito "orelhas moucas" ou tem avançado com medidas mitigadas que estão longe de dar resposta aos problemas e necessidades do sector. Para a Comissão Europeia, ao contrário de outros sectores, o têxtil e o vestuário não é considerado especial como afirma. A par de urgentes medidas que deverão ser implementadas ao nível de cada Estado-Membro, também ao nível da União Europeia se impõe dar resposta aos graves problemas com que o sector se debate.

Srª Comissária, para quando a aplicação de regras vinculativas sobre a aposição de rótulos de origem com a adopção, por exemplo, do regulamento sobre a indicação de "fabricado em..."? Para quando a aplicação, nos produtos importados, dos mesmos requisitos de segurança e de protecção dos consumidores que são exigidos aos produtos produzidos na União Europeia? Como continuará a União Europeia a acompanhar em tempo real a evolução das importações e a fiscalização e controlo aduaneiro, mantendo o sector plenamente informado com a reclamação de cláusulas de salvaguarda sempre que necessário? Como vai utilizar o quadro financeiro de 2007-2013, incluindo o denominado fundo de globalização, para defender a produção e o emprego no têxtil e vestuário, em particular, das pequenas e médias empresas afectadas pela liberalização? Para quando uma política monetária e cambial que não penalize as exportações de alguns Estados-Membros? Para quando a criação do programa comunitário, aliás, como proposto por este Parlamento, e o desbloqueamento de meios financeiro para a modernização e promoção do sector e a diversificação da actividade industrial particularmente dirigido às regiões mais desfavorecidas que dele são dependentes?

1-094

Tokia Saïfi (PPE-DE). – Madame la Présidente, le secteur européen du textile et de habillement est un secteur qui, ces dernières années, a subi de plein fouet les méfaits de la mondialisation.

Aujourd'hui, malgré des blessures restées à vif dans certaines régions européennes, ce secteur a su amorcer un nouveau virage par le biais, notamment, du développement des textiles techniques et innovants.

Mais ne sapons pas la capacité de rebond de cette industrie par notre laxisme et notre négligence. L'Union européenne doit en effet conserver la volonté politique de créer un cadre compétitif cohérent pour ses entreprises, en restant vigilante et en agissant concrètement et efficacement lorsque cela s'avère nécessaire.

Pour cela, Madame le Commissaire, vous devez continuer à surveiller les statistiques douanières d'importations en provenance de Chine et tenir informé ce secteur des évolutions les plus récentes. Gardons un œil attentif et soyons réactifs. L'Union européenne en a les moyens. Les instruments de défense commerciale en sont la parfaite illustration. Aussi, je ne cesserai de marteler qu'une Europe qui protège n'est pas une Europe protectionniste.

Mais mon inquiétude aujourd'hui, Madame le Commissaire, repose sur l'augmentation sans précédent des saisies d'articles de textile et de maroquinerie contrefaits, articles imprégnés de colorants azoïques ou de nickel, qui mettent de plus en plus en péril la sécurité et la santé des consommateurs européens. C'est un phénomène qui, vous vous en doutez, n'est pas près de s'atténuer avec la crise économique que nous connaissons.

Voilà pourquoi je vous demande de mettre en œuvre au plus vite, avec les États membres, le plan d'action sur quatre ans de la lutte contre la contrefaçon et la piraterie, avec la création d'un observatoire européen de la contrefaçon et le renforcement du système douanier européen.

Rendre obligatoire le marquage d'origine des produits en provenance des pays tiers, harmoniser les procédures de contrôle douanier, sanctionner pénalement les violations des droits de propriété intellectuelle: tel est le combat que nous devons mener pour nos entreprises, pour nos emplois et pour les citoyens européens.

1-095

Francisco Assis (PSE). – Senhora Presidente, Senhora Comissária, este caso é um caso muito concreto em que se aplica bem a distinção que há pouco, no debate anterior, fizemos entre a protecção e o protecçãoismo.

"Não" ao proteccionismo que empobrece, mas é absolutamente necessária a protecção para salvaguardar direitos fundamentais dos europeus. Este é um sector muito importante em várias regiões, em vários países europeus, como é o caso da região de onde sou oriundo, a região do Norte de Portugal. Tem uma importância crucial na economia regional. Tem sido um sector particularmente exposto ao processo de globalização. E num contexto de grave crise financeira, como aquele que estamos a viver, este sector está a viver horas absolutamente trágicas.

A União Europeia e os Estados-Membros têm que dar mais atenção à indústria têxtil, optando por medidas defensivas e medidas ofensivas. As medidas defensivas passam pela utilização de todos os mecanismos e instrumentos de defesa comercial que estão à nossa disposição. Passam também pela manutenção de um diálogo político com os nossos principais parceiros para combater situações de verdadeiro proteccionismo monetário e situações que põem em causa os legítimos interesses dos produtores europeus. Estar a defender os produtores europeus, os empresários, os trabalhadores, é estar a defender os cidadãos europeus e é também estar a defender os consumidores europeus. É disso que nós, de uma vez por todas, temos que ter consciência.

Ao mesmo tempo que temos que utilizar estas medidas defensivas em obediência a princípios tão simples como aqueles que já aqui foram enunciados: o princípio da reciprocidade e o princípio do combate permanente à concorrência desleal. Nós não estamos a pedir para a União Europeia, e para as regiões da União Europeia mais afectadas, nenhuma situação de tratamento especial. Estamos apenas a exigir que haja regras e que essas regras assentem em princípios fundamentais de reciprocidade. Mas ao mesmo tempo que a União Europeia e os seus Estados-Membros devem lutar para que sejam aplicados, sem qualquer tipo de hesitação, os instrumentos de defesa comercial que em cada momento se revelem mais adequados, temos também que desenvolver políticas e medidas ofensivas como, aliás, já se tem vindo a fazer, no sentido de modernizar o sector, o que também tem vindo a ocorrer do ponto de vista de valorização dos recursos humanos, da aposta na formação profissional, da modernização tecnológica e da valorização dos territórios.

Há hoje territórios, e eu conheço bem um deles que é, como disse há pouco, a região norte de Portugal, que estão confrontados com situações verdadeiramente trágicas e é preciso enfrentá-las com total frontalidade.

1-096

Danutė Budreikaitė (ALDE). – Šiais metais Lietuvos tekstilės ir aprangos sektorius gali prarasti iki 50 procentų darbo vietų. Darbo gali netekti beveik 20 000 darbuotojų. Tai būtų ne tik ekonominės ir finansų krizės padarinys. Tekstilės pramonė turi atlaikyti nevienodas konkurencines sąlygas, taikyti aukštesnius gamybos, darbo sąlygų, sanitarinius, ekologinius standartus. Konkuruoti su subsidijuojama Kinijos produkcija per nesubalansuotą valiutos kursą, bankų skolinimo politiką, amortizacinių atskaitymų nebuvimą, mokestinę politiką yra labai sunku. Be to, Kinija ir kitos šalys vis didina patekimo į savo rinkas barjerus ES gaminiams. Kaip Komisija vertina tokią situaciją, kai Kinijos gaminių kaina yra pigesnė negu jam pagaminti naudojama žaliava? Kokių veiksmų numato imtis Komisija, kad būtų atkurtos lygios konkuravimo sąlygos, vadinamasis *level playing field*? Be to, norėčiau paprašyti pateikti konkrečių faktų, kaip tekstilės pramonei Komisijos įkurtas pagalbos smulkiam ir vidutiniam verslui skyrius *Helpdesk* padeda inicijuoti tyrimus dėl rinkos apsaugos priemonių taikymo akivaizdžiais nesąžiningos konkurencijos atvejais? Jūsų žiniai, lininės tekstilės gamintojai jau porą metų bando inicijuoti antidumpingo bylą Kinijos kilmės lininiams audiniams, tačiau to iki šiol nepavyko padaryti, nes Komisija jokios pagalbos nesuteikia. Ką siūlo Komisija tekstilės gamintojams?

1-097

Ivo Belet (PPE-DE). – Mevrouw de commissaris, u zei daarstraks dat het al bij al nog meevalt met de import van textiel uit China in 2008. Ik moet u daar toch fors tegenspreken, want de cijfers zeggen iets heel anders.

Vorig jaar is de import van textiel uit China werkelijk geëxplodeerd. Zeker als wij kijken naar T-shirts, broeken, jurken, pullovers, dus die gevoelige productcategorieën, dan spreken wij van bijna een verdubbeling van de import in één jaar tijd en dat is toch zeer verontrustend. Dat wijst erop dat het toezichtstelsel waarover wij het hier al de hele tijd hebben, faalt. De dubbele controle is trouwens weggefallen zoals wij allemaal weten. De situatie, lady Ashton, is onhoudbaar omdat wij geen sancties, geen stok achter de deur hebben.

Uit die cijfers blijkt ook, zoals de vorige spreker zei, dat er iets grondig mis is met de prijzen van dat massaal ingevoerd Chinees textiel. Die prijzen zijn met bijna een derde gedaald en die daling is onmogelijk te verklaren op basis van de wisselkoersverschillen alleen. Bovendien, mevrouw de commissaris, zijn de productiekosten in China in het voorbije jaar nog fors gestegen, dus dat wijst in de richting van dumpingprijzen. Wij rekenen erop dat u dat niet zomaar over u heen laat gaan. Zoals mevrouw Wortmann-Kool al zei, 350.000 jobs weg in twee jaar tijd. Een belangrijk deel daarvan is het gevolg van oneerlijke concurrentie en daarop moeten wij een antwoord formuleren.

Dan ook nog dit, mevrouw de commissaris. Kredietverzekeringen worden vandaag, zoals u weet, veel minder gemakkelijk toegekend en dat heeft een directe, nefaste impact op de export. De Franse overheid heeft al een systeem van aanvullende kredietverzekeringen voor de textielsector uitgewerkt en dat systeem zouden wij misschien op Europees niveau kunnen aanbevelen en verder kunnen stroomlijnen. Ik zal niet zeggen harmoniseren, maar proberen initiatieven te nemen op Europees niveau om dat Franse systeem wat meer te promoten. Kunt u ons toezeggen dat u vanuit uw bevoegdheid ook op

dit terrein initiatieven wilt nemen? Die initiatieven hoeven niets te kosten. Het gaat gewoon om politieke wil en om coördinatie.

1-098

Martí Grau i Segú (PSE). – Señora Presidenta, señora Comisaria, como vemos en los últimos tiempos, el sector textil está sufriendo una importante crisis que ha acarreado numerosos cierres de empresas, deslocalizaciones y desempleo; hechos que se concentran precisamente en regiones especializadas en esta actividad.

Ante esta situación actual de coyuntura económica de crisis, la Comisión Europea debería actuar de manera rápida al lado de los Estados miembros para paliar los efectos socioeconómicos de esta reestructuración, especialmente dramática para los territorios y las familias afectadas.

Pienso que es necesario prestar ayuda a los trabajadores y trabajadoras del sector textil y de la confección con medidas sociales, con planes para las empresas que son objeto de reestructuración y que se encuentran en estos momentos en serios apuros. Sería deseable destinar una parte sustancial del Fondo de Adaptación a la Globalización a la reestructuración y recalificación del sector textil y, en particular, a las pequeñas y medianas empresas, que componen mayoritariamente el sector en la Unión Europea y que sufren en mayor medida los efectos de la liberalización del mercado.

Por otro lado, es necesario restablecer el sistema de control de las importaciones procedentes del exterior y, especialmente por su volumen, de China. No se trata en absoluto de promover barreras comerciales. Se trata de compensar los efectos negativos de tal importante transformación, y es que tampoco debemos olvidar que la Unión Europea es el segundo exportador mundial de productos textiles y de prendas de vestir, lo cual hace necesario garantizar las mejores condiciones de acceso a los mercados de terceros países esenciales para el futuro de la industria textil y de la confección con sede en la Unión Europea y, en especial, para las PYME.

Todo esto, por supuesto, garantizando siempre una competencia leal sobre la base de la promoción de normas medioambientales y sociales en estos países. En este sentido, la publicación de la correcta información al consumidor, por ejemplo con el Reglamento sobre la indicación «*made in*», que, por lo que sabemos, no se ha implementado, sería de gran utilidad, ya que, entre otras cosas, implicaría someter a los productos importados a los mismos requisitos en materia de seguridad y protección de los consumidores que aquellos fabricados en el interior de la Unión Europea.

1-099

Elisa Ferreira (PSE). – Senhora Presidente, Senhora Comissária, vou tentar colocar as questões de uma forma muito sintética. Primeiro ponto: a questão do mecanismo especial de monitorização da União Europeia para os têxteis, que terminou, como foi aqui dito, em 31 de Dezembro de 2008. Faz falta, Senhora Comissária, a publicação atempada e rotinada dos dados estatísticos sobre importações, exportações e preço, à semelhança do que acontece nos Estados Unidos. Sem esses dados, a União Europeia está impossibilitada de reagir contra eventuais práticas desleais e a própria Comissão fica incapaz de definir a sua estratégia. Eu pedia-lhe a atenção para isso, à semelhança do que outros colegas já fizeram.

Em segundo lugar, produzir dentro da União Europeia obriga cada vez mais a cumprir normas de segurança, normas sociais, normas ambientais. O REACH, por exemplo, é uma iniciativa recente que nos cria ainda mais condicionantes.

É importante que a Comissão tenha uma estratégia clara e que seja perceptível e passível de monitorização para que os produtos importados tenham requisitos idênticos. De que modo é que, nos acordos de comércio livre que estão em curso, esses aspectos estão a ser devidamente acautelados? E quanto ao “made in”, pode o “made in” ajudar, de facto, a resolver esta questão?

Terceiro ponto: a União Europeia lançou um plano de recuperação económica de combate à crise actual. Que papel vai ter a política comercial nesse contexto? Neste momento, o que está a Comissão a preparar-se para fazer quando uma série de outros países, como é o caso da China, começam a proliferar o lançamento de barreiras não tarifárias, crescentemente, para que as nossas importações europeias não acedam aos mercados chineses? Que proposta tem relativamente à actualização ou ajustamento do Fundo para a Globalização, bem como dos apoios disponíveis nos quadros de Fundos Estruturais para melhorar a situação imediata da indústria têxtil europeia?

Última questão: por último, de facto, será que a crise que atravessamos vai finalmente tornar a Comissão sensível ao impacto devastador, na economia europeia, de um euro sobrevalorizado? Como pode a Senhora Comissária sensibilizar - termino já - os seus colegas e as entidades que lidam com a política monetária europeia no sentido de reequilibrar...

(A Presidente interrompe a oradora)

1-100

Paul Rübzig (PPE-DE). – Frau Präsidentin, Frau Kommissarin, sehr geehrte Damen und Herren! Frau Kommissarin, was würden Sie unternehmen, um die Marköffnung in China und in Indien zu beschleunigen? Das Wichtigste ist ja, dass wir unsere Produkte dorthin exportieren können. Sehr viele europäische Firmen haben in China investiert, haben dort Fabriken

gebaut oder sich eingekauft. Deshalb ist die Öffnung des Marktes eigentlich von allererster Priorität. Wie sehen Sie – auch in Zusammenarbeit mit Kommissar Kovács – die Möglichkeit, steuerliche Anreize für die Textilindustrie zu setzen, z. B. verkürzte Abschreibungszeiten, damit man die Bonität in den Betrieben erhöht? Das führt natürlich auch zur Sicherung von Arbeitsplätzen. Mit der Anwendung von Basel II müssen hier natürlich in Zukunft Strukturen vorhanden sein, die die Bonität der Betriebe dementsprechend erhöhen.

1-101

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Pani Komisarz! Chcę oczywiście mocno wesprzeć dezyderaty naszych kolegów, którzy mówią, że nasze małe przedsiębiorstwa trzeba chronić przed wprowadzaniem na rynek towarów o niższej jakości, podrabianych i pirackich. Pamiętam, że przedstawiciele Związku Producentów Toskanii prosili nas w czasie wizyty o uwzględnienie faktu, że oni nie potrzebują protekcji, ale wyraźnego potwierdzenia, że znaczek *Made in Italy* będzie widnieć tylko na ich towarach włoskich.

Teraz chcę coś dodać i uświadomić Pani Komisarz, że rzeczywiście ma dosyć trudne zadanie rozwiązanie pewnego dylematu. Z jednej strony konsumenci chcą oczywiście kupować tańsze produkty, czyli za niską cenę, nieważne czy pochodzą one z Chin czy z jakiegoś innego kraju, a z drugiej strony muszą wiedzieć, że kosztem tego może tracić miejsca pracy ich rodzimi współobywatele. Może jakaś kampania informująca o tym pomoże Pani, jako rzecznikowi rozwiązania tego dylematu poprzez stawianie pytań i wysunięcie propozycji, które spotkają się ze wsparciem społecznym. Bo jednak chodzi tutaj o konsumenta, a nie o samą Komisję.

1-102

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – Děkuji paní předsedající, já mám jenom jednu krátkou poznámku k celému tomu komplexu textilního průmyslu a dopadů globalizace na něj. Myslím si, že je asi špatné, abychom dělali čistě jenom ochranná opatření. Podstatné je zdvihnout technické vybavení a kvalitu produkce v Evropě a posunovat evropský textilní průmysl změnou jeho struktur do oblasti specialit a do té kvalitativní úrovně, na kterou asijská konkurence nedosáhne. Je to možné a některé podniky v Evropě jdou touto cestou a vytvářejí si nové segmenty trhů, kde se cítí vcelku komfortně. Myslím si, že tomuto úsilí je třeba dát celoevropský charakter a promyšlenou koncepci.

1-103

La Présidente. – Madame la Commissaire, permettez-moi tout d'abord de vous dire que j'ai plaisir à vous revoir dans cet hémicycle.

1-104

Catherine Ashton, Member of the Commission. – Madam President, let me respond to a few of the points that have been made. A number of honourable Members – Mr Papastamkos, Mr Susta, Ms Ferreira, Mr Grau i Segú and Mr Zaleski – talked about the ‘made in’ proposition. I think the proposal the Commission has put forward is sound and should be adopted and that it is in the interests of business. However, as honourable Members know, I do not yet have a majority in the Council, and any support that honourable Members can give in getting that majority would be most welcome.

A number of Members – Mr Susta, Ms Saïfi, Mr Assis in particular – and Ms Budreikaitė talked about the Trade Defence Instruments and the importance of making sure that we operate the mechanisms we have effectively. I committed in my hearing to ensure that I would do that, and I am continuing to do so.

Concerning intellectual property, it is important that we have an action plan, and I intend to deal with that. I also want to address the particular point about the helpdesk and small businesses. It is specifically designed to help small businesses address issues of defence. I am very grateful. If honourable Members would like more information or are concerned about that, they are very welcome to contact me.

‘Protect not protectionism’ is a very big theme of the discussions. I would just like to say – perhaps particularly to Ms Plumb and Mr Ransdorf – that these are important differences. It is very important to fight protectionism; it is important to make sure we are supporting our industries to be able to compete and trade in the future.

A number of interesting ideas were raised, such as impact assessments for industry, and I will feed those to my colleague Günter Verheugen. He well understands the importance of collecting data and statistics, but I will make sure that he hears of the concerns you have raised. We must look at all the initiatives on the table and how we deal with access to markets, as has been said. I would say to Mr Guerreiro that I accept absolutely the strategic importance of textiles and clothing and its value to the discussion we have had about accelerating markets.

My final comment is addressed to Mr Rübig: I cannot tell you in one second about how we need to accelerate the opening of markets in India and China, but I am more than happy to discuss that at your convenience.

1-105

La Présidente. – Le débat est clos.

Déclarations écrites (article 142)

1-106

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), *na piśmie*. – Import tanich tekstyliów z Chin do Europy to problem, który narasta w ostatnim czasie na skutek stopniowej liberalizacji w handlu światowym. Dysponując wielomilionową taną siłą roboczą chiński przemysł tekstylny ma oczywistą przewagę nad specjalizującymi się głównie w markowych wyrobach producentami europejskimi. W związku z postępującym procesem wypierania rodzimej produkcji przez bardziej konkurencyjny cenowo import z Chin możemy zaobserwować negatywne skutki społeczne dotyczące przede wszystkim regiony od wieków specjalizujące w wytwarzaniu odzieży. Jako że zmagamy się obecnie z jednym z najpoważniejszych kryzysów gospodarczych w historii, zagrożenie pauperyzacją dużych obszarów Wspólnoty jest tym większe.

Niekontrolowany napływ taniej odzieży z Azji to także problem podrabiania produktów markowych, co dodatkowo osłabia pozycję producentów europejskich, a konsumentów naraża na poważne ryzyko związane z niską jakością sprowadzanych produktów.

Nie ulega wątpliwości, że w rezultacie wygaśnięcia umowy o dwustronnym nadzorze, co nastąpiło z końcem 2008 r., konieczne są niezwłoczne działania na rzecz przedłużenia tego mechanizmu. Wskazane jest również utworzenie w ramach UE grupy wysokiego szczebla, której zadaniem byłoby monitorowanie napływu chińskich tekstyliów oraz kontrola ich jakości. Mając na uwadze, że w obliczu recesji gospodarczej ochrona miejsc pracy powinna stanowić przedmiot szczególnej troski rządów państw członkowskich i KE, apeluję o nadanie sprawie ochrony europejskiego rynku tekstyliów rangi priorytetowej.

1-107

16 - Conséquences de la crise récente dans le domaine du gaz - Deuxième analyse stratégique de la politique énergétique - Défi de l'efficacité énergétique et technologies de l'information et de la communication (débat)

1-108

La Présidente. – L'ordre du jour appelle la discussion commune sur:

– la déclaration de la Commission sur les conséquences de la crise récente dans le domaine du gaz,

– le rapport de Anne Laperrouze, au nom de la commission de l'industrie, de la recherche et de l'énergie, sur la deuxième analyse stratégique de la politique énergétique (2008/2239(INI)) (A6-0013/2009), et

– la question orale à la Commission sur le défi de l'efficacité énergétique et les technologies de l'information et de la communication, de Vladimir Remek, au nom de la commission de l'industrie, de la recherche et de l'énergie (O-0115/2008 – B6-0003/2009).

1-109

Andris Piebalgs, Member of the Commission. – Madam President, I would like to start by congratulating the Committee on Industry, Research and Energy and the rapporteur Mrs Laperrouze. They worked very hard to prepare this report on security of supply as early as this February plenary in 2009. When she started work, no one could have expected that we would have full gas supply from Russia via Ukraine, and this definitely draws more attention to the issues of security of supply.

Concerning the gas crisis, what is the current state of play? All the volumes nominated are reaching their destinations, so this means that most of the consumers have full supply of gas. There is still one stream missing in Poland; we are working on it. It is exceptional in that it was supplied by RosUkrEnergo, which is now out of the deal, but we are also working towards full restoration of gas supplies to all parts of the European Union that have been affected by the crisis.

As the supply agreement is for 10 years, we can expect this agreement to provide a good basis so that we do not see this type of situation in the future. I would also emphasise, though, that all the EU monitors are still in place following the flows of gas and we expect that there will be no need for them in the future. I have written to my colleagues in Russia and Ukraine asking how we should proceed with monitoring in the future, because in my opinion, if we trust the deal and if it is stable, then no monitoring is needed now; however, the monitors are currently there.

I believe that we should not remain idle on this transit issue. We should continue to work with both sides – with the supply side, Russia, and with Ukraine as a transit country – and we should really ensure that there is separation between the gas supply to Ukraine and transit flows going to the European Union, and that these transit flows are financially beneficial for Ukraine too, bringing profit to the country and giving it much-needed economic benefits. We will continue to work on this issue, but basically we can say that the gas crisis is over.

What are the lessons to be learnt? I mentioned this the previous time, but the lessons are that the EU is more robust than we expected. It is true that in this difficult situation EU countries worked with one voice through the Presidency and support from the Commission. We have seen much evidence of solidarity when member countries helped other member countries. We also have the strong realisation that the internal market worked where it could work. I was also very pleased about the strong and coordinated response from the European gas industry, first of all demonstrating a common position vis-à-vis Gazprom, but secondly also in creating a common proposal that could be useful in case there is no permanent agreement between Russia and Ukraine.

What were the weaknesses we discovered? The first was the lack of infrastructure. That was quite obvious, and that was also partly why the market could not work. The gas price and the spot market have not increased particularly but this is just because in some parts of the European Union where the gas supply was needed most there was no additional possibility to deliver gas.

There were some cases where solidarity could have been greater. We have also seen other cases where there was not sufficient transparency, and we definitely need a stronger coordination mechanism to address the crisis.

The Strategic Energy Review that was proposed by the Commission back in November addressed five areas where Mrs Laperrouze and the ITRE Committee go into more detail and streamline these. They are: energy efficiency; use of local resources (and I would like to mention that, for 2008, 43% of installed capacity comes from wind energy; it is the biggest capacity installed, and wind is a local energy); external relations, i.e. that we are working with our colleagues; crisis mechanisms; and infrastructure.

I believe that one important point where the Commission will make a lot of further effort is on the call in this report for the consolidation of activities in different areas, because we have really developed a lot of activities on the energy and climate change package implementation, on the technology, on external relations, on the internal market. But it is very important to see how to consolidate these, and what additional steps if necessary we should take.

I shall end with one particular proposal that the Commission elaborated, very much related to this issue, but also to the general economic crisis that we face. It is the part of the recovery package related to energy.

There are three issues on which we are proposing that the funding be used. EUR 3.5 billion is for infrastructure – it is not to support each and every project but to increase the diversification of gas flow from south, west, and east, and to try to get a balanced and sustainable gas supply mix.

On electricity, looking at the weakest points, these are the isolation of Baltic countries and the Iberian Peninsula.

Then there are two issues that are sometimes seen as a luxury, but in my opinion they are extremely important issues: offshore wind – it is crucial that we have public support for the projects that are ongoing – and carbon capture and storage. These are absolutely necessary in achieving our climate change objectives globally, but will also give a much-needed boost for European industry to develop the technology that could be used in the future.

So we are looking at combined security of supply, technology objectives and also European recovery objectives. I believe this is the right proposal. The volume of funds is not huge, but I believe they are going in the right direction and the public should be involved to strengthen security of supply in the European Union.

1-110

Anne Laperrouze, rapporteure. – Madame la Présidente, Monsieur le Commissaire, chers collègues, nos débats sur cette deuxième analyse stratégique de l'énergie ont été bien sûr marqués par cette nouvelle crise d'approvisionnement de gaz entre la Russie et l'Ukraine. Cette crise a mis au jour des déficiences, la fragilité des interconnexions et la difficulté de l'Union européenne à réagir et à parler d'une seule voix.

La crise a révélé, pour la troisième fois, la nécessité d'une politique commune en matière d'énergie. Cependant, je dois dire – et notre commissaire vient de le rappeler – que, à cette occasion, nous constatons des progrès et davantage de coopération et de solidarité entre États membres, des espoirs, donc, de solution pour gérer ces crises.

Je voudrais remercier les collègues qui ont largement contribué à enrichir ce rapport que nous avons mené tambour battant, puisque nous avons été informés de la communication au mois de novembre. Je ne vais pas détailler tout ce que nous avons exposé dans cette résolution mais peut-être plutôt vous indiquer les messages que la commission industrie a voulu faire passer avec cette résolution.

Le contexte est le suivant. La contrainte climatique va se durcir, la sécurité d'approvisionnement de l'Union européenne est menacée par des crises de plus en plus graves et fréquentes et la compétitivité de l'Union européenne peut être mise à mal. Ceci implique la nécessité de penser autrement la consommation et l'utilisation de l'énergie dans l'Union européenne, de

penser autrement nos ressources énergétiques et de nous permettre d'exploiter ce gisement d'emplois considérable qu'il y a dans le secteur de l'énergie, emplois si cruciaux dans le contexte de la crise économique que nous traversons.

Que proposons-nous? Il y a le court terme: affirmer la vision des trois fois vingt pour 2020 du paquet énergie-climat pour la transformer en politique européenne de l'énergie. C'est une action combinée à plusieurs niveaux: global, européen, national et local, ce qui signifie que la première priorité que nous avons signalée ce sont bien sûr les économies d'énergie, l'efficacité énergétique et le développement des énergies renouvelables car, dans ce domaine, le potentiel de l'Union européenne est considérable. Il faudrait notamment rendre l'objectif de 20 % d'efficacité énergétique contraignant.

Deuxièmement, il faudrait améliorer la sécurité d'approvisionnement de l'Union européenne à travers des investissements dans les réseaux et, en particulier, les interconnexions. La solidarité entre États implique que les réseaux doivent alimenter les régions isolées et fortement dépendantes d'un fournisseur unique. Cela signifie aussi qu'il faut réviser la directive relative à la sécurité d'approvisionnement en gaz pour en faire un outil européen de gestion des crises. Améliorer la sécurité d'approvisionnement c'est aussi renforcer et structurer le dialogue avec les pays de transit et les pays producteurs. Il faut faire évoluer ces relations d'interdépendance énergétique, en particulier avec la Russie et la zone Méditerranée.

En trois, avoir un marché intérieur est un élément déterminant pour la sécurité d'approvisionnement. Mais comment approvisionner un État membre via un autre si les interconnexions sont faibles ou inexistantes?

En quatre, il faut identifier les meilleures pratiques à l'échelle internationale. À cet égard, renforçons les échanges avec le Japon et les États-Unis – en particulier la Californie – mais ne nous leurrons pas, nos rapports avec ces pays consommateurs d'énergie sont à la fois basés sur la coopération et aussi la concurrence, notamment dans les technologies énergétiques.

Et puis il y a le long terme, qui est très important. Il s'agit de prévoir le futur de l'énergie de l'Union européenne. Nous devrions être capables à l'horizon, disons 2010-2020, sur la base de scénarii, d'écrire les feuilles de route pour l'approvisionnement de l'Union européenne en 2050. Pour cela, il faut fixer des objectifs ambitieux en matière de lutte contre le changement du climat. Notre commission propose de réduire de 60 à 80 %, mais peut-être demain de 80 % au minimum les émissions de CO₂, d'améliorer l'efficacité énergétique de 35 % et d'atteindre une part de 60 % d'énergies renouvelables en 2050.

Notre Parlement demande que cette feuille de route prévoie l'évolution de la part des différentes sources d'énergie pour planifier les investissements en moyens de production, d'interconnexions et de recherche et de développement.

Dans le mix énergétique pour 2050, la commission industrie a confirmé la part du nucléaire aux côtés des autres sources d'énergie, comme les énergies renouvelables, et la volonté de développer les moyens de stockage de l'énergie et d'utiliser le potentiel du solaire dont la ressource est infinie.

1-111

Vladimír Remek, Autor. – Vážená paní předsedkyně, vážení přítomní, dámy a pánové, text otázky na Komisi, která se týká řešení problémů energetické účinnosti pomocí informačních a komunikačních technologií (IKT), máte k dispozici a tak mi dovozte pár poznámek. Chci poděkovat za zodpovědnou práci všem stínovým zpravodajům i dalším poslancům, kteří přispěli řadou podnětů k finální verzi rezoluce, která uvozuje otázku na Komisi. Nakonec se podařilo najít kompromisní řešení pro téměř 90 pozměňovacích návrhů a dokument byl výborem ITRE přijat jednomyslně.

Jsme ve snaze o zvyšování energetické účinnosti pomocí IKT teprve na začátku. Možná se nám na podzim minulého roku zdálo, že připravujeme především výhled a strategii pro budoucnost. Události uplynulých týdnů nás postavily před jinou realitu. Jak finanční krize, tak už zmiňované přerušení dodávek plynu do některých členských zemí EU nastoluje potřebu nasadit všechny dostupné možnosti k řešení energetických výzev v co nejkratší době. Tak je to i s nutností výrazného zvýšení energetické účinnosti – tedy efektivního využívání energií – při co nejširším uplatnění IKT. Je více než jasné, že bez jejich rozumného – rád bych zdůraznil – promyšleného a co nejrozsáhlejšího nasazení se nám nepodaří snížit spotřebu energií ani omezovat nepříznivé klimatické změny.

S pomocí specializovaných pracovišť, výzkumných ústavů, ale také představitelů významných průmyslových odvětví i orgánů státní správy členských zemí Unie jsme se pokusili zmapovat situaci ve využívání IKT pro lepší zhodnocení energií. Neměli bychom připustit, aby snaha o snižování energetické náročnosti byla v protikladu s ambicemi EU zachovat si konkurenceschopnost a také udržitelnost rozvoje ekonomiky. Nemůžeme rozhodně jít extrémní cestou „ušetříme, ať to stojí, co to stojí“.

Je faktem, že snižování energetické náročnosti je jedním z nejefektivnějších prostředků pro omezování emisí skleníkových plynů. Pohybujeme se ale také v pojmech jako inteligentní sítě, inteligentní budovy, účinnější měření spotřeby energií. Hovoříme o uplatňování IKT v dopravě, ve stavebnictví, téma je také o omezení pohybu zboží, jde o účinnější osvětlovací systémy a taková řešení, jakými jsou nanotechnologie apod. Zkrátka možná bychom těžko hledali obor, kde nelze

energetickou účinnost s pomocí rozvoje IKT zlepšit. Při přípravě dokumentu jsme si jen potvrdili, že jsou všechny naše snahy při řešení energetických výzev v EU těsně provázané a jedna souvisí s druhou. Tak třeba podpora projektu Galileo, kterou jsme jako EP tomuto systému dali, se projevuje v efektivitě dopravy, pohybu zboží i osob atd.

Rád zde konstatuji, že máme už v EU nejen jeden příklad úspěšného uplatňování IKT při efektivnějším využívání energií. A je dobře, že se o nutnosti popularizace těchto příkladů v zájmu pozitivní motivace mezi veřejností hovoří. V podstatě víme, co musíme udělat. Jde jen o to přejít od výzev konečně ke konkrétním činům. Jinak nám občané v členských zemích přestanou důvěřovat. Bohužel pro mnohé jsme už teď víc debatním a byrokratickým klubem než institucí, která jim může pomáhat překonávat překážky a vylepšovat život.

A tato slova beze zbytku platí také o celkové energetické politice, které se věnuje zpráva paní kolegyně Laperrouze. K dokumentu o druhém strategickém přezkumu této politiky jsem byl stínovým zpravodajem a chtěl bych paní kolegyni poděkovat za její vynikající práci při hledání konečné kompromisní podoby zprávy. Výsledek je konkrétnější a údernější, než byl původní text. Jak se dalo čekat, s blízcími se volbami do EP se stupňuje určitý populismus, směřovaný k voličům. Projevují se velké ambice, na které lidé rádi slyší. Splnění je ale mnohdy za hranicemi reality. Ano, všichni bychom byli rádi, kdyby šlo řešit energetickou spotřebu výhradně pomocí obnovitelných zdrojů. To by bylo ideální. Osobně ale vyzývám k realismu. Podobně je to se snahou protlačit do dokumentu ohromující 80 % snížení emisí do roku 2050 místo reálnějších 50 až 80 %.

Znovu se také opakují pokusy odpůrců jaderné energie vytěsnit tento bezemisní a pro Evropu životně důležitý zdroj z celkového energetického mixu. Každému, kdo se nechce jen připojit k módní vlně a využívat politiku vyvolávání strachu z jádra, přece musí být jasné – bez jádra se prostě neobejdeme. A budeme muset investovat i do nové generace jaderných elektráren, do bezpečného ukládání a znovu využívání paliva i do jaderné fúze. Považuji za rozumné, že zpráva nakonec v podstatě podporuje místo jádra v mixu. Důležitá je podle mne konečně i snaha lépe propojit energetické sítě, např. s pobaltskými státy. Ty jsme nechávali léta „na holičkách“ a jen jim slibovali. A oceňuji také, že je tu znovu myšlenka lepší koordinace využívání přenosových sítí, možná i pomocí jakéhosi dispečinku, chceme-li.

1-112

Viviane Reding, Member of the Commission. – Madam President, let me first thank Mr Remek and the ITRE Committee for having worked so much on a topic which is of utmost importance, because it is true that through ICT we can make a major contribution towards combating climate issues and achieving a 20% reduction in both consumption and carbon emissions.

It is a huge challenge, we know, but it is not insurmountable and can only be achieved if we know how to use ICT. That is why the Commission is not talking but acting in the following way.

Firstly, we have been working on a communication on a comprehensive strategy for ICT to address our energy and climate problems. This strategy will be accompanied by a recommendation in which we set the tasks, the targets and the timeline for actions in the ICT sector, actions by stakeholders and by Member States. These actions aim to accelerate the adoption of ICT as an enabler so that we can master the energy demands of our homes, of our businesses, and of our society at large.

Now, at what level? Firstly, of course, at the level of ICT products themselves. Their carbon footprint is of absolute importance and I know that the industry is working on this. We hope this work will be achieved by investing in research.

The second level is ICT as an enabler across the board and in all sectors of economic activity. We need incentives here in order to change behaviour – as the rapporteur said, *‘penser autrement’* – but this will only happen in governments, in administrations, in businesses, and for citizens, if they understand what potential there is for making savings. That means we have to measure what we have now and what we do better. If we do not measure, we will not have results, and that is why we need a baseline against which improvements can be measured.

The challenge of measurement and of quantification will be at the heart of our proposal.

Also at the heart of this proposal is how we proceed from research results to innovation and practical achievements. Of course, we started with research. The Commission's R&TD funding programmes aim to exploit this potential in the systems and infrastructures for services too.

The most significant results are expected in areas such as electricity distribution, buildings, transport logistics and lighting. The rapporteur is right: you need to have cross-sectoral participation in those projects. That is also why we established cross-sectoral research projects and worked very closely together with the industry to reduce the time between research and development and innovation. That is also the reason why, in our innovation programmes, we supported the demonstration and validation of new solutions and technologies in real world settings in order to maximise their set-up.

Reducing the footprint of ICT products also forms part of this research. As regards funding, we have so far invested more than EUR 4 000 million in this initiative. In the recovery plan proposed by the Commission, public/private partnerships for R&D are high on the agenda, with one of the three initiatives we propose being energy efficient buildings, a domain where ICT will of course play a predominant role.

One of the pilot projects being put into action now is the intelligent transport system. We have already invested a lot in in-car intelligent systems and we are now moving to the next step, which is the relationship between the car and the road and traffic signs. I agree with the rapporteur here that it will be very important to have our own satellite programme to become more efficient in that respect.

1-113

Γιώργος Δημητρακόπουλος, *Εισηγητής της γνωμοδότησης της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων*. – Κυρία Πρόεδρε, επιθυμώ να συγχαρώ την κ. Laperrouze και να την ευχαριστήσω για τη συνεργασία που είχαμε όλο αυτό το διάστημα. Από την πλευρά της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων, σας δίνω με τίτλους μερικές από τις βασικές προτάσεις που απευθύνουμε στην κ. Laperrouze.

Πρώτον, κοινή ευρωπαϊκή εξωτερική πολιτική για την ενέργεια με έμφαση στην ασφάλεια των πηγών ενέργειας αλλά και των ενεργειακών οδών. Σε μια εποχή όπου οι μάχες γίνονται με επίκεντρο τις πηγές ενέργειας καταλαβαίνουμε όλοι τη σημασία αυτής της πρότασης.

Δεύτερον, εμβάθυνση των σχέσεων με άλλες χώρες, πρώτον χώρες που παράγουν ενέργεια αλλά και χώρες μέσα από τις οποίες διέρχονται οι ενεργειακές οδοί δηλαδή transit.

Τρίτον, μια νέα γενιά διατάξεων ενεργειακής αλληλεξάρτησης, και μάλιστα διατάξεων με δεσμευτικό χαρακτήρα. Οι 'energy interdependence clauses' έχουν πολύ μεγάλη σημασία ιδιαίτερα στις διαπραγματεύσεις που κάνουμε με άλλες χώρες και, για παράδειγμα, στις διαπραγματεύσεις ειδικότερα, μιας και ήταν επίκαιρο το θέμα, που κάνουμε με τη Ρωσία για τη σύναψη μιας νέας συμφωνίας που θα αντικαταστήσει εκείνη του 1997.

Είπαμε και αναφερθήκαμε στη μάχη γύρω από τις πηγές ενέργειας, θέμα σημαντικό και ζήτημα που μας οδηγεί στη διαφοροποίηση των πηγών ενέργειας αλλά και των οδών μέσα από τις οποίες η ενέργεια φτάνει σε εμάς. Υπάρχουν αυτή τη στιγμή πολλά και σημαντικά projects. Θα ήθελα να αναφερθώ στο South stream, στον αγωγό TGI (Τουρκία-Ελλάδα-Ιταλία), στο Ναμπόκο και, οπωσδήποτε, θα αναφερθώ και στην Κασπία, μιας και το συζητάμε πάρα πολλές φορές, αλλά έχω εδώ έναν χάρτη της Κασπίας Θάλασσας και πιστεύω ότι, όταν κοιτάμε την Κασπία Θάλασσα, πρέπει να κοιτάμε όλες τις πλευρές: και την πλευρά που είναι το Αζερμπαϊτζάν αλλά και την πλευρά που είναι το Τουρκμενιστάν - θα το συζητήσουμε αυτό το θέμα αύριο ή μεθαύριο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο - αλλά σας υπογραμμίζω τη σημασία του Τουρκμενιστάν και, τέλος, φυσικά και το Ιράν.

1-114

Romana Jordan Cizelj, *v imenu skupine PPE-DE*. – Energija je osnovna dobrina, potrebna za življenje. Ljudje pa že dolgo nismo zadovoljni le z zagotavljanjem osnovnih življenjskih pogojev, ampak stremimo k družbenemu razvoju, ki nam omogoča lažje življenje. Zato se je področje energetike razvijalo tako, kot je to zahteval gospodarski razvoj neke družbe.

Šele pred nedavnim pa smo na blaginjo posameznika začeli gledati bolj celovito in je ne ocenjujemo le z njegovo kupno močjo. Tako tudi na področju energetike zahtevamo ravnovesje med varno in zanesljivo dobavo, zaščito okolja in ukrepanje na področju podnebnih sprememb ter konkurenčnosti. V naši politični skupini zagovarjamo vse tri cilje kot osnovo skupni evropski energetski politiki in v tem pogledu pozitivno ocenjujemo Laperrouzino poročilo.

Podnebne spremembe in že kar redni problemi v januarju pri prenosu ruskega plina v Evropo utrjujejo pomen raznolikosti v skupni energetski politiki. V Uniji moramo kar najhitreje uresničiti projekte, s katerimi bomo okrepili energetske infrastrukture, ki bo omogočala uvoz energentov po različnih poteh. Pri tem si moramo zagotoviti različne tranzitne države kot tudi različne države izvoznice energentov. Izvedba projekta Nabucco je v tem pogledu izjemnega pomena.

Poleg tega moramo obogatiti našo energetske mešanico. V njej mora biti bistveno višji delež energentov, ki ne povzročajo izpustov toplogrednih plinov, tako obnovljivih virov energije kot tudi jedrske energije. Tudi premoгу se ne moremo odreči, a moramo zagotoviti uporabo najboljših možnih tehnologij, ki omogočajo zajemanje in shranjevanje vodika.

Naj poudarim, da je učinkovita raba energije naša prednostna naloga. Številne študije pa kažejo, da moramo naše finančne, intelektualne in ustvarjalne zmogljivosti usmeriti tudi v proizvodne in prenosne zmogljivosti. Kljub vsem omenjenim ukrepom uvozne odvisnosti še kar nekaj časa ne bomo zmanjšali na nič. Da bomo čim bolj zmanjšali probleme pri uvozu energentov, moramo oblikovati učinkovito zunanjo energetske politiko. Zato si želim, da bi bila lizbonska pogodba sprejeta in ne bi bilo več institucionalnih ovir pri oblikovanju zunanjih politik.

V tem primeru kažemo na Irsko in pričakujemo rešitev problema s strani Ircev in Irk. Naša pričakovanja o skupni zunanji energetski politiki pa bodo bolj stvarna tudi, če bomo naredili konkretne korake na področjih, ki smo jih že definirali kot del skupne energetske politike. Menim, da bi morali še v tem mandatu sprejeti tretji liberalizacijski paket za plin in elektriko z enotnimi pravili trga v vsej Uniji.

Naj na koncu predstavim še stališče do vloženih amandmajev. Menim, da je poročilo Laperrouze tako dobro, da ne zahteva bistvenih popravkov. Dolgoročni cilji, ki jih uresničujemo s paketom 20-20-20 in sta jih potrdila tako Evropski svet kot Evropski parlament, naj ostanejo nespremenjeni. Naša politična skupina ne bo potrdila amandmajev, ki zmanjšujejo diverzifikacijo energetskih virov. Potrdili pa bomo amandmaje, ki povečujejo dobavne poti in izboljšujejo energetska varnost v Uniji.

Na koncu poročevalki še čestitam za dobro poročilo in se ji zahvaljujem za sodelovanje.

1-115

Mechtild Rothe, *im Namen der PSE-Fraktion*. – Frau Präsidentin, liebe Kolleginnen und Kollegen, liebe Kommissare! Vielen Dank an die Berichterstatlerin, Anne Laperrouze, für die wirklich gute Zusammenarbeit. Vielen Dank aber auch an die Mitarbeiter und Mitarbeiterinnen in den Sekretariaten für ihren wirklich wichtigen Beitrag.

Vor dem Hintergrund der jüngsten Gaskrise kommt die zweite Überprüfung der Energiestrategie genau zum richtigen Zeitpunkt. Versorgungssicherheit und Solidarität zwischen den Mitgliedstaaten müssen eine zentrale Rolle in der europäischen Energiepolitik einnehmen. Ich bin davon überzeugt, dass die im vorliegenden Bericht enthaltene Forderung nach einer stärkeren Diversifizierung der Gaskorridore eine klare Verbesserung bringen würde. Noch vor Ende des Jahres muss die Kommission außerdem einen Vorschlag zur Überarbeitung der Gasrichtlinie von 2004 vorlegen, um bindende und effektive, nationale und EU-Notfallpläne aufzunehmen.

Für uns Sozialdemokraten im Europäischen Parlament ist es aber grundsätzlich wichtig, dass die EU-Mitgliedstaaten auch in normalen Zeiten ein besonderes Augenmerk auf die verletzlichsten Konsumenten der Gesellschaft haben, diejenigen, die unter Energie-Armut leiden. Noch immer fehlt es an nationalen Strategien, um das Problem anzugehen. Deshalb fordert meine Fraktion mit einem zusätzlichen Änderungsantrag die Mitgliedstaaten auf, sich des Problems wirklich anzunehmen.

Der Bericht unterstreicht die besondere Bedeutung von Energieeinsparung und Energieeffizienz. Der effektivste und kosteneffizienteste Weg, um die Versorgungssicherheit zu verbessern, ist ganz klar die Steigerung der Energieeffizienz und die Einsparung von Energie. Gleichzeitig müssen wir ambitionierte und realistische Ziele für Europas Energiezukunft setzen. Ich bin froh, dass wir das unter anderem mit der Forderung nach 60 % erneuerbarer Energien bis 2050 tun. Daneben wird auch die besondere Bedeutung lokaler Initiativen für die erfolgreiche Klima- und Energiepolitik betont. Der *Covenant of Mayors* spielt hier eine zentrale Rolle. Es ist aber auch wichtig, ähnliche Konzepte wie die Idee des *Covenant of Islands* zu unterstützen. Grundsätzlich gilt: Ohne Investitionen in die Netzinfrastruktur und eine weitere Liberalisierung des Binnenmarktes werden unsere Ziele jedoch schwer zu erreichen sein. Wir benötigen einen funktionierenden Energiebinnenmarkt mit einem fairen Wettbewerb, der sowohl einen freien Netzzugang als auch eine gleichberechtigte Energieverteilung für alle Produzenten garantiert. Die kommenden Wochen werden dafür entscheidend sein. Wir benötigen den Auf- und Ausbau eines intelligenten Stromnetzes, als ICT-gestützter Kombikraftwerke und dezentraler Energieproduktion. Nur so kann Energie auch dort effizient eingesetzt werden, wo sie tatsächlich gebraucht wird. Wir benötigen ein europäisches *Supergrid*, das die enormen Potenziale in der Nordsee, im baltischen und im mediterranen Raum erschließt und verbindet.

Nicht tragbar an dem Bericht ist jedoch die Forderung an die Kommission, einen speziellen Fahrplan für Nuklearinvestitionen aufzusetzen. Deshalb hat meine Fraktion einen Änderungsantrag eingebracht, der das gemeinsame Interesse an nuklearer Sicherheit deutlich unterstreicht, aber gleichzeitig betont, dass es der Souveränität der Mitgliedstaaten überlassen bleiben muss, ob sie in Atomenergie investieren. Als persönliche Bemerkung sage ich: Wir benötigen diese Energie nicht.

1-116

PRZEWODNICZY: MAREK SIWIEC

Wiceprzewodniczący

1-117

Graham Watson, *on behalf of the ALDE Group*. – Mr President, last year's energy review was a timely update, and I congratulate Anne Laperrouze for her rigorous report on it.

The issues raised are highly complex, but we can boil them down to this: Europe needs an energy policy that gives us sustainable, affordable and secure resources of energy. Sustainable by breaking our umbilical dependence on the fossil fuels that are choking our planet; affordable by guaranteeing a stable and realistic cost to consumers; and secure by freeing European citizens from dependence on unreliable or monopolistic suppliers.

This Friday, a group of Commissioners will meet Prime Minister Putin and his team of ministers. Energy is on the agenda, and our side should make clear that we cannot tolerate a dispute between Russia and Georgia evolving into a European gas crisis in the depths of winter. Assurances should be sought, but notice should also be served. This has happened before, and it must not happen again.

The time has come fundamentally to reassess Europe's energy supplies. This view is shared by members of all groups in this House, who should unite in leading the charge to make it happen. That is why this week a small group of us, including Mr Hammerstein, who will speak later, will launch a cross-party pamphlet, *Making the Green Energy Switch at a Time of Crisis*.

I am grateful to all Members who contributed their ideas, and I am startled by the degree of consensus that exists. There is an appetite in this Chamber to work fast, to work together, in search of a lasting solution to Europe's energy crisis, and we must harness that.

Of all the potential plans to open up a new energy era, one stands out: it is called the supergrid, or DESERTEC. The French Presidency cited it as a possible operation project for our new European Union for the Mediterranean. A number of Members, including Ms Harms, recently visited southern Spain to see the technology in action: solar thermal power from North Africa and sun-rich land in southern Europe harvesting energy from the sun, generating the equivalent of one and a half million barrels of oil per square kilometre per year. Transported through energy-efficient, high-voltage direct current cables, that power could be fed into a European supergrid, taking renewable energy from across the EU – tidal power from coastal regions, wind and wave power from windswept north-western Europe, and biomass and geothermal power from wherever they flourish.

Upfront, there are costs. The German Aerospace Centre estimates it would cost EUR 45 billion to build, but it also says that it would save consumers many times that amount in reduced energy bills over the next 35 years, and the investment would create thousands of jobs.

This is a bold project for an energy future that is sustainable, affordable and secure. That is the energy future that Europe must champion.

1-118

Antonio Mussa, a nome del gruppo UEN. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, un sincero apprezzamento al lavoro della collega Laperrouze, del quale condivido una buona parte. Sono tuttavia perplesso su alcuni aspetti, forse dovuti a eccessiva fiducia nelle valutazioni della Commissione.

Innanzitutto, penso che il previsto sviluppo della domanda di gas sia riduttivo. Se così fosse, temo un impatto negativo sulle fonti di finanziamento dei progetti. Circa le infrastrutture, i relativi progetti presentano differenti stati di maturazione. Piuttosto che ridefinirne le priorità in via astratta, con grave carenza per l'area del Mediterraneo, è opportuno invece rivalutarli per tempi di sviluppo, struttura finanziaria, forniture disponibili e rapporto fra sostegno pubblico e impegno privato.

La collega, poi, ha raccomandato una diversificazione delle fonti e delle rotte di approvvigionamento. Un esempio è la *Southern Corridor*. Su tali questioni ritengo necessario un approccio programmatico diviso per fasi. Infatti, nel caso del Caspio sarà disponibile nella prima fase il solo gas dell'Azerbaigian; l'accesso ad altri paesi si registrerà nella seconda fase, rendendo però il mercato più complesso per motivi politici, regolatori e infrastrutturali. A tali problematiche può ovviare la proposta della Commissione per un *Caspian Development Cooperation*, se essa sarà destinata, tra l'altro, a facilitare lo sviluppo delle infrastrutture mancanti.

Quale penultimo aspetto non c'è dubbio che i meccanismi di solidarietà siano fondamentali per le politiche energetiche dell'Unione, anche in relazione al trattato di Lisbona. E' comunque opportuno che la fattibilità di tali misure eviti oltre possibili distorsioni, processi eccessivamente onerosi.

Da ultimo le relazioni esterne: è un obiettivo importante, oltre al ruolo della Carta dell'energia, l'ampliamento dell'*Energy Committee* in particolare ai paesi di transito anche nel campo dell'energia rinnovabile.

1-119

Rebecca Harms, im Namen der Verts/ALE-Fraktion. – Herr Präsident, meine Damen und Herren! Ich muss leider sagen, dass wir trotz einer sehr guten Arbeitsatmosphäre beim strategischen Energie Review nicht die Korrekturen an der Vorlage der Kommission erreicht haben, die ich für notwendig gehalten hätte.

Meiner Meinung nach verspricht der Titel „Strategic Energy Review“ ja viel Zukunftsfähiges. Wenn man sich diese Überprüfung aber ansieht, dann muss man sagen: Das ist doch alles sehr von gestern! Im Kern dieser strategischen Energieplanung – und das korrigiert leider auch der Bericht Laperrouze nicht – steht der alte Energiemix von Kohle und Atom, und darin wird dann tatsächlich noch einmal die nukleare Säule extrem betont.

Ich frage mich wirklich, Herr Kommissar Piebalgs, wo Ihre Vorhaben geblieben sind, die Sie uns zu Beginn dieser Legislaturperiode vorgetragen haben. Sie haben uns damals erklärt, die großen Risiken der Atomenergie müssten kontrolliert werden, das Müllproblem, die Finanzierung für das *Decommissioning*, das müsste alles geregelt sein, bevor die Kommission wieder etwas Positives in Richtung Ausbau der Atomenergie unternimmt. Nichts davon ist geregelt, und trotzdem gibt es jetzt diesen Vorstoß der Kommission pro Atom. Dass es in Finnland gerade zu einer der größten Pleiten in der westeuropäischen Geschichte der Atomindustrie kommt, dass die Streitsumme zwischen dem finnischen Energieversorgungsunternehmen und Areva jetzt 2,4 Milliarden beträgt, weil so viele Mehrkosten in Olkiluoto angefallen sind, daran scheinen Sie ja überhaupt gar keinen Gedanken zu verwenden. Ich frage mich, was dieser neue Schub von Investitionen in einen Sektor soll, der trotz jahrzehntelanger öffentlicher Finanzierung – weit mehr als das in allen Bereichen der Fall gewesen ist – jetzt erneut diese Pleitesituation produziert. Ich würde gerne wissen, ob Sie das eigentlich alles ernst meinen, oder ob Ihnen da andere die Feder geführt haben.

Ich finde, dass gerade dieser Mix aus Kohle und Atom die Strategie ist, die die Energiepolitik der Europäischen Union in die Sackgasse geführt hat. Zu Atom habe ich genug gesagt, aber auch der verschwenderische Umgang mit fossiler Energie – und auch da setzt ja dieser *Review* gar nicht richtig etwas dagegen – hat uns in die Klimakatastrophe geführt, und die wesentlichen Korrekturen an dieser alten Strategie von gestern finden in dieser Überprüfung nicht statt.

Meine Fraktion hat in den Verhandlungen über den Bericht von Frau Laperrouze eindeutige Schwerpunkte gesetzt – nicht Atom, das versteht sich von selbst. Aber wir haben uns auch in anderen Bereichen bemüht, wirklich etwas zu verändern. Wir wollten, dass dieses Effizienzziel, 20 % der Primärenergie einzusparen, endlich verbindlich gemacht wird. Das ist nicht passiert. Wir erwarten einen ernstzunehmenden Vorschlag für den Ausbau des *Supergrids*, also eines Netzes, das in der Lage sein muss, tatsächlich sehr große Erzeugungskapazitäten erneuerbarer Energien an der Nordsee, an den Küsten oder im Süden aus den Wüstenregionen aufzunehmen. Davon ist überhaupt nichts richtig angeklungen, weder im Bericht noch in der Vorlage der Kommission.

Wir sind auch der Auffassung, dass es ein großer Fehler ist, dass der gesamte Verkehrsbereich aus dieser strategischen Energieplanung herausgenommen worden ist, weil wir – wie Sie – wegkommen wollen von der Abhängigkeit vom Öl. Das überlassen Sie anderen Diskussionen. Diese Frage müsste aber unserer Meinung nach ein zentraler Punkt in dieser strategischen Energieplanung sein.

Diversifizierung der Gasversorgung – das ist gut und schön, das sollen wir auch machen. Es muss aber gleichzeitig alles unternommen werden, damit Gas endlich effizient eingesetzt wird. Sonst nützt uns die Diversifizierung am Ende gar nichts.

Ich war letzte Woche erschüttert darüber, dass der *Recovery Plan* der Europäischen Kommission alle diese strategischen Unwuchten, das Rückwärtsgewandte dieser strategischen *Energy Review*, wieder aufgreift. Ich kündige für meine Fraktion an, dass wir weder den Bericht Laperrouze noch die strategische Energieplanung unterstützen und versuchen werden, uns auch im *Recovery Plan* für Nachhaltigkeit und Vernunft einzusetzen.

1-120

Esko Seppänen, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – Arvoisa puhemies, arvoiset komissaarit, solidaarisuus on kaunis sana, se kuuluu yleisesti vasemmiston sanavarastoon. Solidaarisuutta ei kuitenkaan pidä vaatia vain Gazpromin ja Venäjän vastaisen politiikan nimissä, vaan myös yleisen energiaköyhyyden torjunnassa. Energiaa on saatava käyttöön myös köyhien ihmisten sähköksi ja lämmöksi.

Eurooppalaisen energiastrategian suuri ongelma on se, että sitä ei rakenneta tyhjistä, vaan jokaisella maalla on omat maantieteelliset, historialliset ja energiataloudelliset juurensa. Jos on yhteinen strategia ja harmonisoidaan rakenteita, se merkitsee, että on voittajia ja häviäjiä. On maita, jotka solidaarisuuden nimissä pakotetaan luopumaan kansallisesti hyviksi todetuista ja toiminnassa testatuista rakenteista. Solidaarisuus ei voi olla sitä.

Sähköverkostojen harmonisointi merkitsee myös sähkön hinnan harmonisointia. Käytännössä sitä ei tehdä halvimpien hintojen tasolle, vaan joidenkin keskimääräisten hintojen tasolle. Silloin on häviäjiä, jotka ovat halvan sähkön maat. Samalla tavalla kaasuputkien rahoitus EU:n budjetista tulee maksettavaksi maille, jotka eivät niitä putkia käytä.

Laperrouzen mielipide on perusteltu, kun hän sanoo, että verkkoinvestoinnit kuuluvat jäsenvaltioiden tai niissä toimivien yritysten tehtäviin, eivätkä EU:n tehtäviin. EU ei voi olla mikään öljy-, kaasu- tai sähköverkko-operaattori, eikä verkkoinvestointien taloudelliseen tukemiseen pidä käyttää suuria määriä EU:n budjettivaroja.

Myös meidän ryhmämme muistuttaa, samalla tavalla kuin Harms, niistä ongelmista, joiden tiedetään liittyvän ydinvoiman käyttöön. Kun yhtäällä vähenevät hiilidioksidipäästöt, niin toisaalla lisääntyy plutoniumin määrä.

1-121

Bastiaan Belder, namens de IND/DEM-Fractie. – Het verslag-Laperrouze pakt de juiste problemen aan op het gebied van de energievoorziening waarvoor de Europese Unie zich nu gesteld ziet. Het recente gasconflict tussen Rusland en de

Oekraïne heeft de Europese Unie bepaald niet onberoerd gelaten. Het verslag noemt een aantal beleidslijnen voor de Europese energiemarkt waarmee de kwetsbaarheid van de Europese Unie bij een nieuw conflict ingeperkt wordt. Ik kan het daarom eens zijn met het streven naar een grotere verscheidenheid aan energiebronnen en partnerlanden waarvan de EU energie importeert, kortom de noodzakelijke energiediversificatie. De gasstrijd tussen Rusland en de Oekraïne onderstreept andermaal deze urgentie en ik hoop dan ook van harte dat bijvoorbeeld het Nabucco- project in de nabije toekomst succesvol zal worden.

Concreet betekent dit streven dat de Europese Unie, de lidstaten meer werk maken van de regionale integratie. De netwerken van een aantal lidstaten zijn nu nog te geïsoleerd en zijn daardoor afhankelijk van import uit derde landen. Door de aanleg van nieuwe verbindingen tussen de energienetwerken van de lidstaten maken wij eveneens een betere werking van de interne markt mogelijk.

Voor een verdere verbetering van de interne markt is daarnaast behoefte aan volledige scheiding van eigendom tussen de productiebedrijven en de netwerkbedrijven. Op die wijze kan een asymmetrische marktopening het beste worden tegengegaan.

Ondertussen werkt een aantal lidstaten aan het opstarten van kerncentrales die zijn gesloten als gevolg van afspraken met de Europese Unie. Dit lijkt niet de beste weg vooruit. Veeleer zou investeren in meer grensoverschrijdende verbindingen de afhankelijkheid van één of enkele derde landen op een meer duurzame wijze kunnen terugdringen.

Andere belangrijke beleidslijnen in het verslag waarin ik mij volledig kan vinden, zijn het verhogen van de energie-efficiëntie en het vergroten van het aandeel duurzame energie. Over de vraag of kernenergie een rol moet spelen bij het verminderen van de CO₂-uitstoot verschillen de lidstaten echter van mening. Dit is dan ook bij uitstek een keuze die de EU aan de lidstaten moet laten. Meer helderheid hierover had het verslag echter goedgedaan. Hopelijk brengt amendering hierin nog verbetering.

1-122

Десислав Чуколов (NI). – Уважаеми колеги, досега забелязвам, че в тая зала така доста имагинерно и абстрактно се обсъжда какво е най-добро за Европа, но мен са ме изпратили тук българските гласоподаватели и затова по ме интересува какво е най-важно за родината ми България.

За нас, патриотите от „Атака“, енергийната независимост на България е приоритет №1. По време на „преговорите“, които ние наричаме „диктат от страна на Евросъюза“, бяхме принудени да затворим 1-ви, 2-ри, 3-ти и 4-ти реактор на АЕЦ „Козлодуй“.

Искам да ви напомня, ако не знаете да го запомните, че тези блокове са преминали абсолютно всички проверки, признати са за абсолютно безопасни и колегата ми Димитър Стоянов в началото на 2007 г. отправи въпрос към Еврокомисията да попита имаше ли такова изискване да бъдат затворени тези блокове, за да бъде приета България в Евросъюза. Оказа се, че такова изискване от страна на Еврокомисията е нямало. Г-н Günter Verheugen, обаче, в българския парламент излъга и каза, че е имало такова изискване.

Преди броени дни България беше изправена пред изключително сериозна енергийна криза. Според чл. 36 от Присъединителния ни договор ние имаме право да започнем тяхното отваряне. Имаме го това право и затова колегите ми от Народното събрание в България внесоха проекторешение за отваряне на спрените от 1-ви до 4-ти блок на АЕЦ „Козлодуй“.

Не очакваме страшно прогнилото ни от корупционни договорки правителство да извърши този важен за родината ни акт, но сега ви казвам и ясно декларирам, че когато партия „Атака“ има политическата възможност и доверие от избирателите, ние ще направим това.

С колегите ми в Европарламента, Димитър Стоянов и Слави Бинев, сме внесли писмена декларация с номер 0005/2009 г., с която искаме тези реактори да бъдат отворени отново, с цел България да получи своята енергийна независимост.

И в заключение искам да ви кажа, че Европа ще бъде силна тогава, когато всяка една отделна държава-членка е силна и независима в своята енергийност. Това е единственият начин, ако искаме да работим за нашите гласоподаватели и за нашите граждани.

1-123

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – Mr President, when we are discussing the Strategic Energy Review, I think it is important to stress some of the risks we are running – not only the risk of an insecure energy supply, with all the problems that brings, but also the fact that we are exposed to political pressure from regimes which use energy supplies as a lever to influence other governments. As a result, there is also a risk of fragmentation of the European Union, with Member States divided according to their different interests, thereby undermining the common foreign and security policy.

I think it is a good thing to see that the policies we need to tackle climate change are very much the same as the policies we need in order to strengthen our energy security. Decreasing the use of fossil fuels means less dependence on unreliable suppliers. Increased supply from other energy sources means a decreasing demand for fossil fuels, lower prices for European citizens and – not least – a reduced cash flow to the oil regimes of the world.

This has huge security implications which we need to consider when we discuss the European Union's future energy strategy. I think some of the pieces will easily fall into place when we have this perspective. We need more of an internal market in the European Union because, in reality, that is the only guarantee for solidarity between the Member States. This means that we need to do more about cross-border connections and have a better grid, binding Member States together and thereby binding the market together.

We need to develop more biofuels. I do not agree with those who say that there is a risk; it is possible for us – in Europe as well as in other parts of the world – to increase the area we are using. Even small contributions from biofuels result in less dependence on fossil fuels and a change in prices.

I must also emphasise the issue of nuclear power. Sometimes I feel it is the elephant in the room, because it is one of the greatest potential contributors to the European Union's ability to reduce carbon dioxide emissions today and in the future. I would like to conclude on that note. If we try to bring all these elements together, we will have the opportunity not only for a stronger energy policy, but also for a stronger security policy.

1-124

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – Politica energetică este și va continua să fie o prioritate a Uniunii. Criza gazelor din această iarnă, într-o perioadă cu temperaturi foarte scăzute, a arătat, din nou, dependența statelor membre și a Uniunii Europene de furnizorii tradiționali de gaz. Uniți în diversitate este deviza Uniunii Europene. Sper ca această criză a gazelor să ne determine să fim uniți și în construcția unei politici energetice comune.

Dezvoltarea proiectului Nabucco și construcția unui terminal GPL la Constanța, important port la Marea Neagră, precum și interconectarea infrastructurilor naționale pentru energie electrică, pot contribui atât la creșterea siguranței aprovizionării cu energie, cât și la dezvoltarea capacității Uniunii de a fi solidari cu statele membre aflate în situație de criză energetică.

Solicit Comisiei și statelor membre să investească în modernizarea rețelei energetice europene și în creșterea eficienței energetice și în producția de energie din surse regenerabile. Solicit Comisiei și statelor membre să asigure finanțarea măsurilor de reducere a poluării generate de instalațiile bazate pe cărbune. Criza economică obligă statele membre să-și definească mai atent prioritățile și direcțiile strategice de dezvoltare.

În domeniul eficienței energetice, Uniunea poate avea rezultate rapide și la un cost acceptabil în lupta împotriva schimbărilor climatice. Creșterea performanței energetice a clădirilor existente și promovarea clădirilor pasive, precum și utilizarea comunicațiilor și tehnologiei informației pentru reducerea consumului de energie și creșterea eficienței energetice prin implementarea, pe scară largă, a contoarelor inteligente și a sistemelor automate sunt direcții strategice de dezvoltare în care Europa trebuie să investească.

Solicit Comisiei și statelor membre să asigure finanțarea măsurilor de reducere a poluării generate de instalațiile bazate pe cărbune. Criza economică obligă statele membre să-și definească mai atent prioritățile și direcțiile strategice de dezvoltare. Până în 2020, Uniunea trebuie să-și crească eficiența energetică cu 35% și să reducă consumul de energie primară cu 20%. Solicit Comisiei și statelor membre să promoveze și să finanțeze proiectele de cercetare destinate îmbunătățirii eficienței energetice.

Domnule comisar, solicit Comisiei Europene, Băncii Europene de Investiții și statelor membre înființarea unui fond european pentru eficiență energetică și energii regenerabile care să asigure mobilizarea de capital public și privat pentru implementarea proiectelor din domeniul eficienței energetice implementate de data aceasta pe teritoriul Uniunii Europene. Nu în ultimul rând, doresc să menționez domeniul transporturilor, care constituie principalul sector în care se utilizează petrolul. Adoptarea unor obiective foarte ambițioase pe termen mediu și chiar lung, până în 2020, în materie de eficiență energetică a vehiculelor, cred că este necesar, astăzi, la nivel european. De asemenea, încurajez statele membre să dezvolte, în mod inteligent, politicile de transport pentru mărfuri și pentru circulația persoanelor, în special în zonele urbane. Nu în ultimul rând, transportul inteligent este una dintre direcțiile strategice pentru dezvoltarea transportului.

1-125

Lena Ek (ALDE). – Herr talman, kommissionärer, kolleger! Vi vet alla att den europeiska energimarknaden har problem. Vi har i dagens läge en import på närmare 50 procent som om tio år, om vi inte gör någonting, kommer att bli 70 procent. Den energi vi producerar produceras ofta på ett sätt som förstör vår miljö och skapar den växthuseffekt som kommer att förstöra människors hälsa, ekonomi och stabilitet, inte bara i vår del av världen, utan i många delar av världen.

Den energi vi har i Europa ska distribueras genom ett distributionsnät som är gammaldags, som inte är renoverat och som inte hålls i ordning. Dessutom har vi nära grannar och konflikter runt energifrågor som är mycket bekymmersamma.

Relationen med Ryssland har vi diskuterat i den här kammaren vid flera tillfällen det senaste året och det är fullständigt oacceptabelt att göra en energikris till nyårstradition och sätta vanliga människor i en situation där gamla människor fryser ihjäl, sjukhus måste stängas och industrier stänger. Fullständigt oacceptabelt!

En annan sak som är fullständigt oacceptabel är det som Ryssland och Gazprom försöker göra med Northstream, nämligen att man försöker köra över svensk miljölagstiftning och europeisk lagstiftning som handlar om Östersjöns säkerhet, trots att detta innanhav redan har oerhört stora områden med döda bottnar. Fullständigt oacceptabelt!

Vi kommer att behöva alla energikällor, all ny teknik, all innovation, all forskning och all datorkraft som finns för att klara av alla de här olika problemen. De regleringar som har lagts fram från kommissionen, inklusive finansieringspaketet, är mycket bra men fortfarande väntar våra medborgare på att regeringarna ska våga fatta beslut om energisolidaritet och våga fatta beslut om att bryta upp de stora statliga monopolen. Dessa monopol handlar inte bara om produktion av energi utan också om distribution av energi, och låser därmed medborgarna och företagen, såväl de små företagen som industrierna, i en oacceptabel situation.

Jag tycker att föredragande Laperrouze har utarbetat ett oerhört bra betänkande. Jag tycker också att kommissionens förslag på de här områdena är väldigt bra och jag hoppas att vi kan nå fram till beslut om detta så fort som möjligt. Tack!

1-126

Eugenijus Maldeikis (UEN). – Pagrindinė dujų krizės pamoka yra Europos energetinės sistemos didelės pažeidžiamumas ir labai didelė išteklų tiekimo rizika. Ši rizika išlieka, nes Ukrainos ir Rusijos susitarimas yra vienkartinis ir situacija be jokios abejonės kartosis. Iš esmės neišspręsti ne tik dvišaliai Rusijos ir Ukrainos, bet ir Ukrainos ir Europos Sąjungos bei Europos Sąjungos ir Rusijos energetiniai klausimai, juolab, kad nėra bendros Europos Sąjungos – Ukrainos – Rusijos energetinio veikimo sistemos. Saugiklių ir garantijų iki šiol nėra ir jų kol kas neatsirado. Noriu pažymėti, kad priklausomybė nuo dujų tiekimo ir nuo dujų naudojimo dramatiškai didėja ir ypač didelės uždarius Lietuvos, Bulgarijos ir Slovakijos elektrines. Tai rodo, kad rizika išlieka ir galbūt didėja.

Mes turime labai aiškią ilgalaikę visos Europos Sąjungos energetikos strategiją. Apie ją labai karštai diskutuojame. Kalbama apie ilgalaikės priemonės. Mano požiūriu, silpniausia grandis yra trumpalaikė ir vidutinės trukmės energetinė politika. Ji neišlaiko realybės egzamino ir tai parodė dujų krizė. Kviesčiau Komisiją išnagrinėti tokį scenarijų, kuris, deja, nebuvo nagrinėtas dėl įvairių kitų teisinių ir politinių priežasčių. Kokie būtų kaštai, nauda, pasekmės, laikinai pratęsus Bulgarijos, Slovakijos ir Lietuvos branduolinių jėgainių veiklą, kas iš esmės toje situacijoje sustiprintų tiek tų šalių, tiek regionų ir visos Europos energetinį saugumą? Taip pat ilgalaikės ir tikrai neapibrėžtos ekonominės krizės sąlygomis tai leistų efektyviau disponuoti ištekliais ir stipriai sumažintų krizės našą mūsų gyventojams ir verslo sektoriui.

1-127

Claude Turmes (Verts/ALE). – Herr Präsident! Zur Energiesicherheitsstrategie und zum Bericht der Kollegin Laperrouze: Ich finde, der Kommissionsvorschlag und der Bericht Laperrouze haben eines gemeinsam – sie setzen keine Prioritäten. Es ist ein Sammelsurium von allem, was Lobbyisten irgendwo entweder der Kommission oder dem Parlament vortragen. Solange wir keine Prioritäten setzen, werden wir Gelder nicht sinnvoll einsetzen.

Und die Priorität ist wirklich eindeutig. Fangen wir an mit Effizienz: Gebäude, Autos, Kühlschränke usw. Es gibt nichts Billigeres und nichts, was mehr Arbeitsplätze schafft. Zweitens: erneuerbare Energien. Wenn wir sagen, 60 % erneuerbare Energien im Jahr 2050 im Gesamtenergiemix, dann heißt das, dass wir mindestens 90 % erneuerbare Energien im Strombereich haben. Wir werden diese 90 % an erneuerbaren Energien im Strombereich schon viel eher als 2050 haben, weil wir schon eine Richtlinie beschlossen haben, die sagt: 35 % im Jahr 2020. Wenn ich es schaffe, von heute 15 % an grünem Strom auf 35 % bis 2020 zu kommen, dann bin ich 2030 schon auf 60 % und mehr.

Drittens: Gas als Übergang. Wie soll das denn gehen? Ich investiere jetzt Milliarden in Gaspipelines und dann soll der Gasverbrauch in Europa sinken. Das schreiben Sie, Herr Piebalgs, in Ihrem Dokument, und das findet sich auch latent im Bericht von Frau Laperrouze wieder.

Das heißt, wir haben Effizienz, erneuerbare Energien und Gas, und dann tätigen Sie Investitionen in Höhe von 1,3 Milliarden in CCS. Wo ist denn überhaupt noch Platz, um trotzdem an Atom festzuhalten?

Lieber Herr Kommissar, Sie können nicht einmal ordentlich Zahlen zusammenrechnen! Wenn ich Effizienz und erneuerbare Energien einsetze sowie eine halbwegs ordentliche Gaspolitik mache, und, wenn es denn sein muss, noch ein bisschen in CCS investiere, dann brauche ich keine Atomenergie, und ich brauche dieses Risiko nicht einzugehen. Schauen Sie sich doch einmal die Fakten an!

Ich muss sagen, dass ich auch, was den *Economic Recovery Plan* angeht, richtig sauer auf die Kommission bin. Null Euro für Energieeffizienz! Null Euro für Städtepartnerschaft! Herr Kommissar, 300 Kommunen aus Europa kommen am 10. Februar, auf Ihre Einladung hin, nach Brüssel. Was sagen wir denen? Dass das Kabinett Barroso zwischen Montag und Mittwoch letzter Woche 500 Millionen für Städtepartnerschaften gestrichen hat. Ich finde, dass das so ein Gegensatz ist

und so etwas von falsch! Denn ich brauche die Städte als Partner für eine neue Energiepolitik. Null Euro für Solarenergie, Null Euro für Biomasse. Das heißt, ich mache einen *Economic Recovery Plan*, in dem ich dreieinhalb Milliarden an die Energie-Oligopole gebe und keinen einzigen Euro an die Partner, die ich für den *change to green energy* brauche.

1-128

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – Děkuji, já budu mluvit krátce. Chtěl bych se podívat na dva momenty, které, myslím si, zatím diskutovány nebyly, a sice to, že potřebujeme integrovaný energetický systém v Evropě, který bude propojovat jednotlivé druhy energií, který bude propojovat jednotlivé sítě tak, aby bylo možné nahradit případné výpadky. Nedávná plynová krize nám ukázala, že to je úkol, který je nanejvýš nutný. A druhá věc je to, že potřebujeme, aby byly tyto energetické sítě navázány na obdobné sítě v jiných oblastech, tzn. sítě dopravní a sítě komunikační, aby mezi nimi existovala určitá symetrie. Tomu zatím tak není a myslím si, že bližší pohled ukáže, že tady souvislosti jsou. Chtěl bych říci, že právě úloha sítí je do budoucna při konstruování Evropy velmi významná, že tyto sítě jsou pro soudržnost Evropy daleko důležitější než byrokracie, která nám tak utěšeně roste jak v Bruselu, tak i v národních státech. Myslím si, že do budoucna bude Evropská unie jako jakýsi náhrdelník, který bude navlečen na nitě těchto sítí.

1-129

Sergej Kozlík (NI). – Súčasná finančná kríza sa premieta do krízy hospodárskej. Nadväzne vzhľadom na nedostatok dostupných úverov hrozia krízy energetická a potravinová. Pre zachovanie aspoň terajšej úrovne produkcie energií bude potrebné do roku 2030 celosvetovo investovať do rekonštrukcie a otvárania nových ložísk ropy a plynu, ako aj do výroby a rozvodov energií všetkého druhu cca 26 biliónov amerických dolárov.

Zároveň bude potrebné toky ropy, plynu a elektrickej energie integrovať tak, aby sa vytvoril účinný a výrazne diverzifikovaný systém. Ten musí napomôcť preklenúť dôsledky lokálnych politických stretov, ale aj dôsledky prípadných živelných udalostí a umožniť funkčné zásobovanie energiami v celoeurópskom kontexte. Slovenská republika mala možnosť v uplynulých týždňoch na vlastnej koži zakúsiť zložitú situáciu, keď v dôsledku konfliktu medzi Ukrajinou a Ruskom rad dní neprišiel na Slovensko ani kubík plynu. Skúsenosť Slovenska, ale aj ďalších európskych krajín ukázala, že je treba razantne podporiť priority Európskej únie zamerané na prepájanie a integrované riešenie izolovaných energetických trhov v Európe.

Nemôžem si však odpustiť poznámku, že ako chybné a neprezieravé sa v súčasnej situácii ukazuje vynútené a predčasné odstavenie dvoch blokov jadrovej elektrárne Jaslovské Bohunice. Tieto splňali všetky kritéria pre bezpečnú prevádzku. Ich odstavenie si v prístupovej zmluve politicky vynútila Európska komisia ako daň za vstup Slovenska do Európskej únie. Uvedené rozhodnutie nepochybne oslabilo energetickú dostatočnosť nielen Slovenska, ale aj Európskej únie.

1-130

Νικόλαος Βακάλης (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι η μάχη κατά της κλιματικής αλλαγής, η ανάγκη για ενεργειακή ασφάλεια και η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας μας οδηγούν στο δρόμο της τρίτης βιομηχανικής επανάστασης, δηλαδή στην εποχή της σταδιακής μας απεξάρτησης από τα ορυκτά καύσιμα.

Πρόκειται για μια πραγματική επανάσταση που θα φέρει τεράστιες διαρθρωτικές αλλαγές στο μοντέλο παραγωγής και κατανάλωσης και, εντέλει, στον ίδιο τρόπο ζωής. Εύχομαι ως Ευρωπαϊκή Ένωση να διατηρήσουμε την παγκόσμια ηγεσία αυτής της επανάστασης. Για να γίνει αυτό θα απαιτηθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για τον περιορισμό της ενεργειακής έντασης της οικονομίας σε όλους τους τομείς. Ένα από τα εργαλεία για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης είναι και η εκμετάλλευση των δυνατοτήτων που προσφέρουν οι τεχνολογίες ICT. Απαιτούνται σημαντικά κίνητρα προκειμένου να αξιοποιήσουμε αυτές τις τεχνολογίες για να αυξήσουμε κατά 20% την ενεργειακή απόδοση της Ένωσης στα πλαίσια του τριπλού 20, 20, 20, μέχρι το 2020.

Το ψήφισμα το οποίο καλούμαστε να εγκρίνουμε μεθαύριο, και το οποίο αναφέρεται στην ενίσχυση της ενεργειακής απόδοσης μέσω των ICT, δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην έρευνα και ανάπτυξη σε πρωτοποριακές τεχνολογίες όπως οι νανοτεχνολογίες και φωτονική τεχνολογία οι οποίες διαθέτουν υψηλό δυναμικό βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης καθώς και στον σχεδιασμό πολιτικών για την ενίσχυση της χρήσης "Take-up" αυτών των τεχνολογιών.

Επίσης, δίνει σημαντική ώθηση για περισσότερη πράσινη καινοτομία και επιχειρηματικότητα. Με μια σειρά από μέτρα και δράσεις, θα αναφερθώ ειδικά στις πράσινες δημόσιες προμήθειες (green public procurements) με τις οποίες οι δημόσιοι οργανισμοί θα μπορούν να παίξουν ένα πρωτοπόρο ρόλο στην εξοικονόμηση ενέργειας εκμεταλλευόμενοι τις καλύτερες τεχνολογικές εφαρμογές των ICT.

Τέλος, το ψήφισμα προβλέπει κίνητρα για έξυπνα και ολοκληρωμένα συστήματα ενεργειακής διαχείρισης στις πόλεις μας καθώς και συστήματα έξυπνης διαχείρισης της κυκλοφορίας με τον εξορθολογισμό της οδικής συμπεριφοράς και των συστημάτων μεταφορών.

Αγαπητοί συνάδελφοι, από τα παραπάνω προκύπτει ότι το ψήφισμα αυτό, που θα ψηφίσουμε μεθαύριο, παρότι μη νομοθετικό, έχει μεγάλη σημασία διότι καθιστά στην ουσία το ICT έναν από τους κύριους δείκτες βιώσιμης ανάπτυξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Σας καλώ λοιπόν να το υποστηρίξετε στη μεθαυριανή ψηφοφορία.

1-131

Hannes Swoboda (PSE). – Herr Präsident! Ich hoffe, dass für uns alle die Prioritätenliste klar ist: Energieeffizienz, Energiesparen und erneuerbare Energien. Dennoch kommen wir nicht darum herum, uns um die Gasversorgung noch für viele Jahre Sorgen zu machen. Welche Lehren ziehen wir nun aus der Krise zwischen der Ukraine und Russland beziehungsweise der Krise, die aus diesem Disput entstanden ist? Aus meiner Sicht, – Herr Kommissar, es tut mir Leid, das sagen zu müssen – aber ich gehe davon aus, dass wir das nächste Mal genauso unvorbereitet oder nicht viel besser vorbereitet sind. Man kann ja auch nicht sagen, dass die Krise vorüber ist. Ich habe wenig darüber gehört, dass wirklich eine Strategie entwickelt und Schlussfolgerung aus diesem Streit zwischen der Ukraine und Russland gezogen wurden.

Wenn einige in diesem Haus meinen, wir sollten bilaterale Verträge mit der Ukraine abschließen, ist darauf hinzuweisen, dass die Ukraine zumindest mit Schuld an der Situation wie wir sie vor kurzem gehabt haben, ist, und ich möchte mich auch nicht abhängig machen von Auseinandersetzungen zwischen Herrn Juschtschenko und Frau Timoschenko oder Herrn Janukowitsch oder wem auch immer. Es ist doch klar, natürlich würde die Ukraine dies lieber tun – genauso wie die Türkei im Falle Nabucco, darauf komme ich noch zurück, das Gas von Rußland kaufen und an uns – natürlich mit einem Aufschlag – teuer verkaufen. Wenn wir also wollen, dass das Gas genauso unsicher, aber teurer ist, dann machen wir ein bilaterales Abkommen. Wenn wir eine wirkliche Lösung wollen, dann müssen wir ein trilaterales Abkommen machen, in dem wir Russland als den Versorger, die Ukraine als Transitland und uns selbst mit in das Boot nehmen und hier, insbesondere was den Transit und die Infrastruktur betrifft, eine Vereinbarung treffen. Darüber höre ich nichts von der Kommission oder darüber, welche Alternativvorschläge die Kommission hat.

Nun zum Ausbau der Infrastruktur. Wenn ich die östliche Dimension nehme, stehen im Wesentlichen drei Pipelines zur Diskussion: Northstream, Southstream und Nabucco. Northstream ist eine Versorgungsleitung im Norden. Sie löst das Transitproblem, aber die Abhängigkeit von Russland wird dadurch nicht verringert. Southstream löst vielleicht auch ein Transitproblem, aber die Abhängigkeit von Russland wird dadurch auch nicht verringert. Wenn man außerdem die Kosten betrachtet, ist Southstream doch um einiges teurer als Nabucco, zumindest belegen das zahlreiche Studien. Daher müsste man Nabucco massiv ausbauen. Wenn ich mir anschau, Herr Kommissar – ich habe das schon ein paar Mal erwähnt –, wie schnell die Amerikaner die PTCP-Pipeline für Öl durchgesetzt haben und wie lange wir bei der Nabucco-Gas-Pipeline brauchen, ist es eine Schande für Europa, dass wir nicht mehr zustande gebracht haben. Es ist ein Zeichen unserer Schwäche.

Wir müssen rasch handeln, nicht nur was Aserbaidshan oder Turkmenistan, – wir werden das in Kürze diskutieren –, sondern auch was den Irak betrifft. Dass dort das Gas einfach in die Luft geführt und abgeblasen wird und nicht bereits überlegt wird, wie man das Gas in die Nabucco-Pipeline einbringen kann, das ist wirklich ein Fehler. Ich bitte Sie, Herr Kommissar, mit der Türkei rasch und deutlich zu verhandeln, damit wir dort auch die Zustimmung der Türkei bekommen. Dazu wird allerdings auch notwendig sein, dass wir Zypern dazu bewegen, die Blockade, was das Energiekapitel betrifft, aufzuheben. Das ist auch nicht solidarisch von Zypern, zu sagen, dass über dieses Kapitel gar nicht erst verhandelt werden darf, weil wir dann natürlich Schwierigkeiten mit der Türkei bekommen – Sie nicken, Herr Kommissar, ich gebe Ihnen da völlig Recht, wir sind da durchaus einer Meinung.

Was die Atomenergie als letzten Punkt betrifft, so gibt es hier im Haus ganz klar unterschiedliche Meinungen. Leider kann auch ich zum Beispiel dem Bericht Laperrouze nicht zustimmen, da er hier zu einseitig ist.

Was mich nur an der ganzen Debatte stört: Wir haben jetzt in Frankreich eine Neuentwicklung: weniger Atomabfall. Aber wenn man dann genau hinsieht, weist dieser Atomabfall höhere Radioaktivität auf. So ist das Problem, insbesondere was den Abfall betrifft, nicht zu lösen. Da müssen wir noch viel mehr Energie und Grips einbringen, damit wir das Abfall- und Entsorgungsproblem lösen können.

1-132

Konrad Szymański (UEN). – Panie Przewodniczący! Kryzys energetyczny pokazał słabości Unii Europejskiej. Mamy do dzisiaj kłopoty z właściwym odczytaniem wyzwań politycznych płynących z tej sytuacji. Jaskrawą ilustracją tego błędu jest postulat Angeli Merkel, która po trzecim kryzysie energetycznym proponuje nam dziś jeszcze silniejsze związanie się z rosyjskimi surowcami energetycznymi, przez realizację gazociągu północnego i południowego. Jest akurat odwrotnie. Ten kryzys pokazuje, że powinniśmy postawić wszystko na budowę niezależnej infrastruktury, która poprowadzi nas do niezależnych źródeł surowców energetycznych w Azerbejdżanie i Turkmenistanie. Kryzys pokazuje, że powinniśmy wykreślić gazociąg północny z listy priorytetowej Komisji Europejskiej, by uniknąć rosyjskiego monopolu w Europie. Rozwiązanie problemu energii będzie momentem krytycznym całej integracji. Unia ma szansę pokazać swoją efektywność i nabrać nowych sił. Może też pokazać swoją bierność i zaryzykować marginalizację.

1-133

David Hammerstein (Verts/ALE). – Señor Presidente, quisiera hablar de la necesidad de fusionar la revolución informática de la sociedad de la información con la revolución energética, que ha sido objeto de una resolución excelente de esta Cámara.

Porque nos hacen falta unas redes eléctricas inteligentes; las actuales son de despilfarro, las actuales son anacrónicas. Nos hace falta un consumo gestionado según la producción.

Tenemos que tener unas redes inteligentes y unas casas inteligentes. Un consumo inteligente que sólo Internet, que sólo una fusión de todas las redes eléctricas con la información que viene de las casas, de las fábricas, de los edificios ... puede proporcionar.

Así podríamos ser mucho más autónomos, así podríamos ser mucho más independientes y así Europa podría liderar esta necesidad mundial de que no haya docenas y docenas de térmicas innecesarias como hay hoy en día. Precisamente en la mayoría de países estamos produciendo tres veces más energía de la que consumimos, porque orientamos la producción a los momentos «pico» de consumo. Con unas redes inteligentes, esto no pasaría; con unas redes inteligentes podríamos orientar el consumo a la producción sostenible y a la producción existente.

Así podemos también cooperar con los países del Mediterráneo, nuestros países vecinos del Mediterráneo, que necesitan una gran red limpia e inteligente para conectar a nuestros vecinos del sur, que tienen disponibilidad de energía solar que podría ser producida con alta tecnología, con grandes plantas. Y esto sí que sería una forma de crear una cooperación magnífica en materia de transparencia de tecnología. Podríamos fomentar un futuro limpio entre todos.

1-134

Jerzy Buzek (PPE-DE). – Mr President, I should like to thank the rapporteur for her work.

Let me make a few points on the Strategic Energy Review and the last energy crisis problem, which are closely linked.

My first point: in our report, which calls on the Member States to speak with a single European voice on energy issues, we have explicitly stated what all Europeans have seen in the past weeks to be the reality, namely that damaging energy supply in the Member States afflicts the European Union as a whole. It is very important. This is the basis of European solidarity and a basis for developing emergency response measures.

My second point is that the report mentions CCS technology as having the potential to meet our environmental targets while exploiting a source of energy – coal – that is largely available in Europe. By developing CCS, Europe can become a world leader in advanced technologies, which will contribute to our global competitiveness and strengthen our economies. The same is true for coal gasification technology, which is very important as an additional source of gas supply – it means diversification of gas supply.

My third point is that this strategic document specifically underlines the need for investment in the energy supply infrastructure. Infrastructure projects that receive support at EU level should first and foremost contribute to the real diversification of sources and routes of supplies to the Member States and to the EU as a whole.

Investment in Ukraine seems to be of special importance for us. Together with our Ukrainian partners, we could, in the future, take the joint responsibility for gas deliveries on the Russian-Ukrainian border. The reason for such a step on our part is very simple. In terms of energy relations, Ukraine identifies with international standards. It has ratified the Energy Charter Treaty and, therefore, plays by transparent rules.

My fourth point is that our strategic document greatly complements our efforts towards implementing the Third Energy Package. What does it mean? It means a working internal market in energy for the European Union; it means solidarity and support on many sides. Let us finish the legislative procedure during the next three months. It is very important for us.

1-135

Reino Paasilinna (PSE). – Arvoisa puhemies, arvoiset komissaarit ja hyvät kollegat, meillä on historia takanamme. Meidän energiaverkkomme on rakennettu kylmän sodan tarpeita varten ja niihin poliittisiin oloihin Nyt niitä on paranneltu ja paikattu sieltä täältä, mutta tämä on aiheuttanut meille ongelman, johon on syytä palata vielä myöhemminkin.

Kun energian tarve on kasvanut voimakkaasti talouden kehittyessä roimasti, niin hinta, toimitus kuin ympäristöongelmatkin ovat muuttuneet. Niistä on tullut meille suurin haaste. Kun ongelmat ovat maailmanlaajuisia, totta kai niihin tarvitaan myös maailmanlaajuiset ratkaisut. Tämän vuoksi on tärkeää, että me saamme Yhdysvallat ja kehittyvät valtiot mukaan yhteiseen energiaprosessiin. Me näytämme tietä, mutta Yhdysvaltojen on seurattava Euroopan esimerkkiä ja tultava meidän rinnallemme.

Kun energiaratkaisut ovat maailmanlaajuisia, me tarvitsemme eurooppalaisen energiadiplomatian, ja ymmärrän, että energiakomissaari on siinä tehnyt aika paljon työtä tämän viimeisimmän energiakriisin yhteydessä. Me tarvitsemme energiadiplomatiaa yksinkertaisesti siitä syystä, että nämä ovat niin isoja asioita, että näistä on ennen sodittu ja niistä soditaan vielä tulevaisuudessakin. Siis kysymys on erittäin vakavasta asiasta.

Tietysti on myös selvää, että me tarvitsemme mahdollisimman laajan "*energymixin*" eli erilaisia energialähteitä, koska se vakauttaa energiatilannetta ja siinä kunkin kansakunnan ja Euroopan oma moninaisuus tulee oikeuksiinsa.

Säästäminen on luonnollisesti tärkein keino, se on halvin ja se on tehokkain. Tähän me tarvitsemme asiaa, jota pidän tänä päivänä tärkeimpänä yksittäisenä asiana, joka pitäisi hoitaa: älyä energiaan. Ilman älytekniikan voimakasta lisäämistä me emme tule selviämään näistä tavoitteista. Onneksi älytekniikka on kehittynyt juuri samaan aikaan. Ihmiset ja yritykset eivät ole perillä energian kulutuksen merkityksestä ilman älytekniikkaa. Näin ollen ITC on se ratkaisu, joka auttaa meitä saavuttamaan tavoitteet ja pitää meitä järjestyksessä. Se muistuttaa meitä tuhlaavaisuudesta. Se on siis kuin hyvä opettaja, mutta myös hyvä renki. Älyä tarvitaan ei siis ainoastaan verkkoihin, vaan myös laitteisiin, koteihin, autoihin. Kaikkialle, missä on inhimillistä toimintaa tarvitaan älyä, joka ohjaa energian käyttöä. Tähän liittyen korostaisin erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten sektoria ja näiden innovaatioita, koska ne voivat olla hyvin kekseliäitä. Sitten sosiaalinen dimensio: energiaköyhyys ja samalla työllisyys liittyvät äsken puhuttuun.

Erikoistahan meillä on se, että Ukraina on läpikulkumaa. Näin ollen tietysti, kuten Swoboda sanoi, siirtoputkiston pitäisi olla eri hallinnon alaisena, niin että se olisi esimerkiksi kolmikantahallinnon alainen, jossa olisi EU mukana, ja näin ollen sekin ongelma poistuisi.

1-136

PRESIDENZA DELL'ON. LUISA MORGANTINI

Vicepresidente

1-137

Fiona Hall (ALDE). – Madam President, in all the discussions on the energy crisis, there is one aspect which my colleague, Anne Laperrouze, does mention, but which generally receives insufficient attention. We talk about energy efficiency in the context of climate change and of fuel poverty, but energy efficiency is also of huge strategic importance. Controlling demand takes pressure off the supply side and is crucial to reaching energy independence in Europe. I want to make two specific points in the context of the oral question on the use of information and communication technologies.

First, I am concerned that the roll-out of smart meters is not going ahead with the degree of commitment required by the Energy End-Use Efficiency and Energy Services Directive and called for in the Morgan report. In some countries, digital displays are available to show consumers how much energy they are using – which is helpful – but a proper smart meter does much more than that. It allows two-way communication, detailed analysis of consumer demand and proper measurement and payment of electricity supplied by micro-renewables. We need smart meters now. They are crucial to the task of transforming buildings from being energy consumers into being net energy producers.

Secondly, with regard to lighting, I trust we are about to go ahead with taking the most inefficient domestic lighting off the market, and the same needs to happen for office and street lighting. We should, however, already be looking forward to the next technological steps, such as wider use of smart lighting systems using sensors, which measure movement and the degree of natural light so that lighting can be reduced – or indeed switched off when necessary. There is a lot more to energy-efficient lighting than compact fluorescents, and it is time for the public sector – and that includes the European institutions – to take the lead on using ICT for energy efficiency.

1-138

Roberts Zīle (UEN). – Priekšsēdētājas kundze, godātie komisāri! Vispirms vēlētos pateikties *Laperrouze* kundzei par visaptverošo ziņojumu. Krīzes vienmēr dod iespēju pieņemt būtiskus lēmumus, kas kardināli var mainīt mūsu vērtības un politiku. Man ir pamats domāt, ka nesenā gāzes krīze ir atvērusi acis politiķiem attiecībā uz daudzu Eiropas daļu ievainojamību energoapgādē. Un gan atjaunošanas plāns, gan Komisijas sagatavotais otrais stratēģiskais pārskats, gan arī šis ziņojums dod cerības uz Eiropas vienoto energopolitiku, tai skaitā uz to, ka beidzot tiks likvidētas Eiropas izolētās enerģētikas salas, tai skaitā arī viena no šīm salām – Baltijas valstis. Un vēl viens aspekts – par sašķidrinātās dabas gāzes terminālu attīstīšanu. Jā, tie var kļūt par alternatīvu Krievijas gāzes piegādēm daudzās vietās, taču tikai ar nosacījumu, ka nacionālās valdības spēs izturēt spiedienu un neveidos tos kā Krievijas gāzes eksporta papildu jaudas, bet gan tikai kā importa terminālus. Paldies!

1-139

Paul Rübīg (PPE-DE). – Frau Präsidentin, sehr geehrter Herr Kommissar, Frau Kommissarin, meine sehr geehrten Damen und Herren! Investitionen sind heute gefragt. Wir stehen am Rande einer Energiekrise, einer Finanzkrise. Wir sollten uns bemühen, dass Investitionen so schnell wie möglich und so gut wie möglich durchgeführt werden. Deshalb kann man zum Pipelinebau, aber auch zum Bau von LNG-Schiffen nur klar Ja sagen. Man sollte sie so schnell wie möglich bauen, dann hätten wir Arbeitsplätze und dementsprechend auch Vollbeschäftigung in Europa.

Die Pipelines sollten nicht in einem Wettbewerb zueinander stehen, sondern der Bau jeder Pipeline bringt uns in eine Win-Win-Situation, genauso wie der Bau von LNG-Terminals. Das ist für die Zukunft eine wichtige Frage.

Vor allem sollte man in die Energieeffizienz investieren. Hier sollte nicht der Staat finanzieren, sondern es sollte vielmehr Steuerfreibeträge geben. Wenn wir für jeden Bürger einen Freibetrag in Höhe von 10 000 Euro pro Jahr zur Verfügung

stellen könnten, den er von seiner Steuer absetzen kann, dann könnte sofort mit den Investitionen in Energieeffizienz und erneuerbare Energien begonnen werden. Bei der erneuerbaren Energie wäre besonders die progressive Abschreibung, also die sofortige Geltendmachung der Kosten in den Bilanzen, ein wesentlicher Ansatz. Wenn man hier eine Dreijahresfrist geben würde, wäre das für uns alle sehr erfolgreich. Wir könnten Beschäftigung und Energie besser in den Griff bekommen. Hier ist Kommissar Kovács aufgerufen, eine Initiative zu setzen.

Ein Punkt, der uns bei diesem Programm natürlich auch sehr beschäftigt, ist die Nuklearindustrie. Hier geht es vor allem um die Sicherheit und Sicherung von Nuklearkraftwerken, und zwar auf allerhöchstem Niveau. Hier kann man nicht ambitioniert genug sein, hier braucht man ganz einfach das Vertrauen in die Europäische Union, dass hier entsprechende Schritte gesetzt werden, dass eine verstärkte Sicherheitsforschung durchgeführt wird und dass es Auflagen gibt, die rechtlich verbindlich sind, so dass gefährliche Nuklearkraftwerke sofort mit Gerichts- oder Regulatorenentscheid vom Netz genommen werden können. Dieses Recht hat die europäische Bevölkerung, hier auf Sicherheit zu achten, um in eine Zukunft zu gehen, in der man durch die Energiegewinnung nicht bedroht wird, sondern ruhig und sicher schlafen kann. Hier kann die Kommission einen wesentlichen Beitrag leisten.

Letztlich wird es aber auch am Rat liegen, bei der Gruppe, die für nukleare Sicherheit zuständig ist, hier ihrer Verantwortung gerecht zu werden und nicht durch Blockademaßnahmen gegenüber Vorschlägen des Europäischen Parlaments und der Kommission Schritte zu setzen, die von den Bürgern nicht goutiert werden.

1-140

Teresa Riera Madurell (PSE). – Señora Presidenta, señora Comisaria, señor Comisario. Ciertamente, los últimos acontecimientos entre Rusia y Ucrania en cuanto al gas han evidenciado más que nunca la necesidad de diversificar nuestro suministro y de mejorar las interconexiones entre los Estados miembros y con los países productores.

Las propuestas de la Comisión van en esta dirección, pero en aras de una mayor eficacia estas propuestas deberían incluir también, y celebro que hoy lo haya mencionado el Comisario, deberían incluir también, les decía, la capacidad que puede aportar el sur de nuestro continente y, en concreto, mi país, España.

España es el Estado miembro con mayor diversificación de suministro tanto en número de países, el gas nos llega de 10 países distintos, como en formato. Por tanto, mi país es una excelente plataforma de abastecimiento para la Unión Europea. Tanto por gasoducto desde Argelia, como por medio de gas natural licuado con un volumen similar al de Nabucco, pero con un menor coste y plazo. Pero es una plataforma, Señorías que, de momento, la Unión Europea no puede utilizar por la falta de una buena interconexión con Francia. Medgas, señor Comisario, debe ser una prioridad para la Unión Europea, como también deben ser una prioridad los problemas específicos de nuestros territorios insulares.

Si la Península Ibérica sufre un claro aislamiento energético, islas como las Baleares, de donde yo provengo, sufren los problemas derivados de una doble insularidad, algo que es muy injusto para quienes allí vivimos y que, como europeos, tenemos los mismos derechos.

Le ruego encarecidamente, señor Comisario, que tenga en cuenta también la peculiaridad de los territorios insulares cuando tome decisiones y fije prioridades.

Y, para terminar, gracias también a la señora ponente por su trabajo.

1-141

Olle Schmidt (ALDE). – Fru talman, ärade kommissionärer! EU har bittert fått erfara vad det betyder att vara alltför beroende av en enda energileverantör. Medborgarna i flera av medlemsländerna har på ett helt oacceptabelt sätt drabbats av den ryska nyckfullheten. Vi vet att Ryssland hanterar sina grannar med järnhand, men när frysannde slovakier och bulgarer togs som gisslan i bråket mellan Ryssland och Ukraina blev det förhoppningsvis en väckarklocka för oss alla, också i det här parlamentet.

Ukraina behöver EU:s stöd, och byggandet av Nabucco med gas från bland annat Azerbajdzjan måste nu komma i gång. Nu måste EU visa handlingskraft, precis som herr Swoboda efterlyser.

Vi vet att Ryssland trycker på för Northstream, gasledningen i Östersjön. Dessa propåer bör avvisas. Östersjön är ett av våra känsligaste innanhav. Av hänsyn till miljön och ekonomin bör inte denna ledning dras i Östersjön. Lägg därtill de säkerhetspolitiska aspekterna. Ett landbaserat alternativ måste i stället noggrant utredas. Här har också Europaparlamentet redan tidigare framfört sina tvivel.

I betänkandet slås glädjande nog fast att kärnkraften måste utgöra en viktig del av Europas framtida energimix. Ska vi klara klimatpaketets krav på utsläppsminskningar behövs en modern europeisk kärnkraft. Det är skönt att man kan tala om det i Europaparlamentet i dessa dagar.

1-142

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). – Pani Przewodnicząca! Pani Komisarz! Panie Komisarzu! Czas powiedzieć wprost. Po pierwsze, Unia nie ma strategii energetycznej. Ten fakt zachęca przykładowo Rosję, która surowce energetyczne traktuje jako oręż polityczny, do podejmowania prób nacisku i szantażu, co pogarsza sytuację Unii.

Po drugie, Unia uległa zbiorowej manipulacji polegającej na straszeniu globalnym ociepleniem klimatu z powodu emisji CO₂. Coraz więcej uczonych i faktów potwierdza, że jest to nieprawda. To, co warto zbadać, to w czym interesie działają głoszący tezę i straszący ociepleniem klimatu.

Po trzecie, Unia potrzebuje strategii energetycznej opartej o zasadę najsłabszego ogniwa, czyli pomocy polegającej na dofinansowaniu i doinwestowaniu tych państw, które są najbardziej zależne od jednego dostawcy, jak kraje bałtyckie i Polska.

Po czwarte, Unia potrzebuje przeprosić się i przywrócić do łask węgiel kamienny i brunatny, którego ma pod dostatkiem, i który jest tani. Po piąte, Unia potrzebuje podatkowej i kredytowej polityki wspierania nowych technologii i oszczędności emisji energii, a tego brak.

1-143

Herbert Reul (PPE-DE). – Frau Präsidentin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Zunächst meinen recht herzlichen Dank an die Kollegin Laperrouze und auch an den Kommissar Piebalgs für die Vorlagen und die Unterlagen.

Ich stimme nicht immer mit allen Details im Einzelnen überein. Aber die strategische Richtung ist korrekt. Es ist richtig und notwendig, den Blick wieder stärker darauf zu lenken, dass Versorgungssicherheit eine der zentralen Fragen ist. Vielleicht haben wir uns im letzten Jahr zu viel mit anderen Fragestellungen der Energiepolitik beschäftigt. Ich bin sehr dankbar, dass die Versorgungssicherheit wieder stärker in den Blickpunkt rückt.

Zweitens bin ich auch dankbar, dass eine solch differenzierte Position vorgelegt wird. Wie gesagt, man muss nicht jeden Punkt unterschreiben. Aber es ist richtig, was in diesem Bericht steht – im Gegensatz zu dem, was der Kollege Turmes eben vorgeschlagen hat. Kollege Turmes, es ist falsch, zu glauben, es gäbe eine einfache Antwort, es gäbe nur eine Antwort auf dieses riesige, komplizierte Problem.

Es ist immer der Versuch der Politik, eine schnelle, einfache Antwort zu geben, und alle Menschen zufriedenzustellen. Das geht aber nicht! Es ist leider verdammt schwierig, und deshalb ist die Antwort vielfältig. Wir dürfen den Menschen keine Versprechungen machen, und so tun, als hätten wir da eine Lösung und hopplahopp wäre alles in Ordnung. Im Übrigen werden die Menschen dann eines Tages bitter enttäuscht sein, wenn sie feststellen, dass das so nicht funktioniert.

Differenziert heißt, dass es nicht nur eine Energiequelle gibt, sondern dass wir auf längere Zeit mit mehreren arbeiten werden. Es ist moralisch nicht richtig, auf eine Energiequelle zu verzichten. Ich halte es für unverantwortlich, die Kernenergie einfach auszublenden. Sie gehört dazu, und ist natürlich nicht die einzige Lösung, aber sie ist ein Beitrag, der gesehen werden muss. Ich warne auch davor, zu sehr auf Gas zu setzen. Wir haben eben viel davon gehört, was das an Abhängigkeiten bedeutet.

Ich bitte darum, auch zu sehen, dass wir nicht leichtfertig auf Kohle – eine Energiequelle, die wir in unserem Land und an mehreren Stellen in Europa haben – verzichten und sagen: Kohle bedeutet CO₂, also darf das nicht sein. Das wäre unverantwortlich. Die differenzierte Antwort ist übrigens auch bei der Frage der unterschiedlichen Routen und Wege gefragt. Es gibt nicht eine Antwort für eine Pipeline, das hat eben Kollege Rübig gesagt. Es ist falsch, nur auf eine zu setzen. Wir müssen unterschiedliche Wege und Möglichkeiten aufmachen. Es kann heute keiner mit Sicherheit voraussagen, was in 10, 20 oder 30 Jahren sein wird.

Insofern ist der Weg richtig, Ja zu intelligenten Lösungen zu sagen. Intelligent heißt nämlich vielfältig, heißt, offen sein, Neues aufnehmen, sich nicht festlegen. Die Antwort heißt Technologie. Die Antwort heißt, in Forschung investieren und offen zu sein für Lösungen, die wir heute vielleicht noch gar nicht sehen, und nicht leichtfertig irgendwelche Möglichkeiten zu verschließen. Das heißt auch: Ja zu Investitionen.

Es wäre fatal – und es ist ein Fehler mancher energiepolitischer Entscheidungen – denjenigen, die das Geld investieren müssen, nämlich den Unternehmen, zu wenig Raum und zu wenig Unterstützung zu geben. Glaubt denn irgendjemand, dass wir, die Mitgliedstaaten, der Staat oder die Staatengemeinschaft das Problem der Investitionen lösen werden? Nein, das werden die Privaten machen müssen.

1-144

Атанас Папаризов (PSE). – Уважаема г-жо Председател, уважаеми г-да Комисари, на първо място искам да отбележа конструктивния дебат в комисията по промишленост, изследвания и енергетика по доклада на г-жа Laperrouze и специално да отбележа нейната роля за подготовката на един обективен и всеобхватен доклад.

Специално искам да се спра на включените в доклада предложения, които направих с цел да бъдат отразени проблемите на страните, които са най-силно засегнати от външни доставчици на енергийни източници, особено на газ.

Първо, отбелязана е необходимостта Европейският парламент да участва активно при определяне на проектите за нови енергийни връзки, особено между газопреносните и електропреносните мрежи на страните-членки. Със съжаление, обаче, искам да отбележа, че в проекта на Комисията са заделени само 20 милиона евро за Република България и връзките ѝ с Гърция, въпреки че тя е една от най-сериозно засегнатите страни. Находището в Чирен, например, което ще реши проблемите в криза, с минимум доставки, не е въобще отбелязано.

На второ място, включени са всички възможности за изграждане на южен газов коридор, т.е. отбелязани са освен проектът „Набуко“, проектът „Южен поток“ и TGI. Отбелязва се и в дългосрочен план възможността да се доставя газ от други страни в региона, като Узбекистан и Иран.

Трето, набляга се на необходимостта терминалите за втечен газ, изградени в Европейския съюз, да са достъпни за всички държави-членки на основа на принципа на солидарността. Това е особено важно отново за съвместно използване на такива терминали между България и Гърция.

Четвърто, призовава се Комисията да разгледа разширяване на енергийната общност в Югоизточна Европа и към други съседни страни с цел да се създаде един единен пазар в целия регион. Като докладчик по регламента относно условията за достъп до газопреносни мрежи, искам отново да подчертая значението на третия енергиен пакет за изграждането на единния европейски енергиен пазар и да призова за възможно най-бързото му приемане.

Накрая, искам да отбележа, че докладът обективно отразява и ролята на ядрената енергия. Считаю, че предстоящата рамкова директива за ядрената безопасност ще стане добра основа за анализа на състоянието на всички реактори в Европейския съюз, не само на новостроящите се, и ще бъде обективна база за оценката на тяхната безопасност.

Ясно е, че политически обоснованите решения, каквито бяха взети по отношение на „Козлодуй“, не могат да бъдат дълготрайно решение в предстоящото развитие на енергийния микс на Европейския съюз. Надявам се, че страните-членки ще бъдат в състояние, на основа на обективни критерии, да преосмислят въпроса за закритите реактори.

1-145

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – Madame la Présidente, le rapport de Mme Laperrouze sur la politique énergétique touche un sujet d'extrême importance pour tous les pays de l'Union.

Je lui exprime mon grand respect pour son travail, mais la situation reste très grave. L'expérience accablante et désastreuse de nos pays du Sud au mois de janvier, de même que les pronostics qui nous menacent d'un déficit considérable de l'énergie dans les deux prochaines décennies, tout cela implique que la politique énergétique doit être une partie essentielle de notre politique étrangère.

Mais l'avenir est sombre car nous sommes en manque, Monsieur le Commissaire, d'unanimité, de solidarité et de moyens. En ce qui concerne la solidarité, ce n'est peut-être pas le cas de la Commission, mais plutôt de certains grands pays européens. Nous ne parlons pas d'une seule voix.

Je suis complètement d'accord avec M. Swoboda que Nabucco c'est une grande honte pour l'Union européenne. Par exemple, le South Stream russe soutenu par l'État et par certains pays de l'Union risque d'évincer Nabucco, qui est deux fois moins cher et qui, lui, agit selon les règles du marché. Ses sources d'approvisionnement en Azerbaïdjan risquent d'être saisies par son rival, ce qui en fait un investissement précaire et douteux. De cette façon, l'Union va probablement perdre l'unique chance de la diversité et d'une meilleure sécurité...

(La Présidente retire la parole à l'orateur)

1-146

Péter Olajos (PPE-DE). – Tisztelt Elnök Asszony! Ennél aktuálisabb nem is lehetne az energiapolitika második stratégiai felülvizsgálata. Az Unió keleti felének ellátásbiztonságát igencsak megkérdőjelezték az év eleji események. A földgáz ugyan a háromhetes válság után január 20-a óta újra áramlik Európa felé, de kérdés, hogy meddig? Ahhoz, hogy valóban garantálni tudjuk az ellátás biztonságát, le kell vonnunk a gázvita tanulságait. Értem ez alatt elsősorban a felhasznált energiatípusok, beszerzési források és a szállítási útvonalak diverzifikálását. Számítások szerint Európa évente 500 milliárd m³ gázt használ, és ez az igény a következő 20 évben egyes elemzések szerint akár 30%-kal is nőhet.

Ötletek már vannak az esetleges alternatívákra. Az orosz gázt Európába szállító Északi Áramlatot már építik, a törökországi Kék Áramlat már készen van, a Déli Áramlat létrehozatalában már megegyeztek az érdekeltek, Ukrajna

felvetette a Fehér Áramlat létrehozatalát és ott van még a sokat emlegetett Nabucco – igaz tisztázatlan forrással és finanszírozási hátérrel. Akárhogy is, az orosz függés nagyjából megmarad. A Nabucco ugyan ázsiai gázt szállítana, de idáig – ellentétben a Gazprommal – Európa még ajánlatot sem tett Bakunak. Mit lehet most tenni? Pillanatnyilag bízni abban, hogy a Moszkvai csúcsan az európai biztosok és az orosz delegáció tárgyalásai érdemiek lesznek, abban, hogy azt követően érdemi elmozdulás lesz a vezetéseket illetően, abban, hogy a jövőben nemcsak és nem csupán az orosz gázmonopólium diktálja majd az árakat – mondhatják sokan.

Meglehet, én azonban mindezek mellett – sőt, előtt! – a kevesebb és tisztább energia fogyasztásában látom a jövőt. Épp ezért vallom egy zöld, tehát a fenntartható növekedést célzó, a környezetipari innovációkat gerjesztő és hasznosító európai, zöld „New Deal” szükségességét. A jelenlegi gazdasági világválság következtében egyre többen ébrednek rá arra, hogy új gazdaságszervező logika szükséges. Egyre többen ismerik fel, hogy a globális válságból való kilábaláshoz egy friss húzóerőre lenne szükség, egy új, szervezeti elven működő motorra. Egyre többen ismerik fel a paradigmaváltás szükségességét. A zöld „New Deal”, vagyis környezettechnológiai innovációra épülő és a nemzetközi tőkepiacok támogatását élvező új gazdaságszervező logika egyre több, köztük uniós ország gazdaságmentő, gazdaságélénkítő programjának alapvető építőeleme. Szükség van erre az élénkítésre, mert a tavalyi évben 1.7 millióval nőtt az Európai Unióban a munkanélküliek száma. Az európai zöld „New Deal”, amennyiben zöld lámpát kap, alapvetően hatással lesz Európa jövőbeli energiapolitikájára. Köszönöm szépen.

1-147

Libor Rouček (PSE). – Dámy a pánové, Evropská unie v současné době dováží 50 % energie, kterou spotřebává, a tento podíl neustále roste. Závislost Unie na dovozech konvenčních zdrojů energie a na omezeném počtu dodavatelů představuje vážné ohrožení naší bezpečnosti, stability a prosperity. Strategická analýza energetické politiky Evropské unie proto přichází podle mého názoru v pravý čas. Jsem toho názoru, že trojí cíl stanovený pro rok 2020 je z bezpečnostního, hospodářského i ekologického hlediska správný. K naplnění tohoto cíle je však nutno postupovat společně, a to v celé Evropské unii, jednotně dovnitř Unie i navenek. Pro vytvoření společné energetické politiky je nutno dokončit ratifikaci Lisabonské smlouvy a předložit návrh této společné energetické politiky. Na vnitřním trhu je vedle vytvoření jednoznačného a stabilního právního rámce nutno především dokončit propojenost našich energetických soustav v celém prostoru Evropské unie.

Doložka o vzájemné solidaritě zůstane jen prázdnou floskulí, pokud si tyto energetické soustavy nepropojíme. Je nutno rovněž posílit využití všech domácích energetických zdrojů, a to od úspor přes zvýšení podílu obnovitelných zdrojů až po silnější využití bezpečné jaderné energie. Není třeba zdůrazňovat, že finanční investice do naší domácí energetiky se vrátí i v podobě opětovného nastartování ekonomického růstu. Pokud jde o vnější vztahy v oblasti energetiky, i zde je nutná mnohem větší diverzifikace než doposud. Je nutno zintenzívnit dialog s producenty, tranzitními i dalšími spotřebitelskými zeměmi. Je nutno zvýšit spolupráci se zeměmi Blízkého východu, středomořského regionu a severní Afriky. Toto je nutno učinit v rámci barcelonského procesu, v rámci středomořské iniciativy. Do dialogu je nutno více začlenit i kandidátskou zemi Turecko a také je nutno, podle mého názoru, hledat mnohem efektivnější cesty i do zemí, jako je například Irán. Na závěr dovolu, abych poblahopřál naší zpravodajkyni paní Laperrouze k, podle mého názoru, velmi kvalitní a vyvážené zprávě.

1-148

Danutė Budreikaitė (ALDE). – Nors jau 2006-aisiais metais pradėjome kalbėti apie bendrosios energetikos politikos būtinumą, kiekvienai ES valstybei pačiai tenka atsakomybė užsitikrinti saugų energijos tiekimą. Tačiau pačios ES išlikimui būtinas valstybių narių solidarumas. ES nedelsiant turi priimti veiksmingus įstatymus, kurie padėtų įveikti energetikos tiekimo krizes arba jų išvengti. Komisija siūlo ES energijos tiekimo užtikrinimo ir solidarumo veiksmų planą, kurio viena svarbiausių krypčių yra infrastruktūrų kūrimas ir energijos šaltinių diversifikavimas. Džiaugiuosi, kad prie infrastruktūros projektų, turinčių tapti ES energetikos saugumo prioritetais, priskiriamas ir valstybių aplink Baltijos jūrą jungčių planas, leisiantis panaikinti iki šiol ES egzistuojančias nesaugias energetines salas.

Prašau Komisijos visokeriopos paramos statant Lietuvos ir Švedijos elektros jungtį bei Lietuvos ir Lenkijos elektros tiltą. Čia, deja, taip pat reikia politinės valios. O grįžtant prie Europos Sąjungos pamatinio principo – solidarumo – ir jo taikymo energetikos srityje, išskyla daug abejonių dėl šio principo ateities. Svarstome trečiąją energetikos paketą, skirtą ES elektros ir dujų vidaus rinkos sukūrimui su energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūra. O tuo pačiu metu Vokietija ir Rusija steigia Rusijos ir Vokietijos energetikos agentūrą. Kaip tai derinasi su ES valstybių narių solidarumu, bendra energetikos politika, energetiniu saugumu?

1-149

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – Pani Przewodnicząca! Państwo Komisarze! W tej debacie chcę zwrócić uwagę na trzy kwestie.

Po pierwsze, Rosja coraz wyraźniej wykorzystuje dostawy surowców energetycznych, a głównie gazu, do silnego oddziaływania politycznego. Ostatni konflikt gazowy pomiędzy Rosją i Ukrainą spowodował nie tylko ogromne straty gospodarcze wielu krajów Unii, ale także przy swoistym przyzwoleniu Unii ponownie popchnął Ukrainę w wyraźną

залежност економична от Росия. Трудно е да си представя, че икономиката на Украйна ще бъде в състояние да функционира при цените за газ над 400 долара за 1 хиляда кубни метри.

По-важното е, че трябва да се преговаря за нова сделка за партньорство между ЕС и Русия, която да съдържа и енергийни въпроси, но с изрично изключение, че доставките на енергийни суровини не трябва да бъдат използвани от Русия за политически цели, а щети, които възникват от липсата на доставки, да бъдат изцяло поемени от доставчиците в Русия.

По-важното е, че ЕС трябва да използва собствени финансови средства, а не Европейският инвестиционен банк, който трябва да подкрепя преди всичко тези газови инвестиции, които всъщност диверсифицират доставките на газ до ЕС. И така, ЕС трябва да предостави реални възможности за внасяне на газ от други страни, а не, например, газ от Италия.

1-150

Avril Doyle (PPE-DE). – Madam President, we will never achieve either energy security or the 80% reduction in our carbon dioxide emissions by 2050 if we continue to effectively ignore both the issue of energy security and the critical importance of pan-European high-voltage direct current (HVDC) interconnection. That includes an HVDC line to North Africa: smart electrical networks over Europe and North Africa.

Having had the opportunity last week to experience first hand the exciting solar thermal operations in Grenada and Seville, and having read over the weekend Harvard professor Michael McElroy's views on freeing the United States from its USD 750 billion annual bill for importing oil, winning the energy security battle in the US and at the same time saving the planet, I ask myself: what are we still debating? We know the answers.

The smart grid will allow solar, wind and hydro-generated electricity to level the security graph. If the wind is not blowing off the Irish west coast, the sun will be shining in Spain, or the wind will be blowing off the west coast of North Africa as well as the sun shining there.

In short, what the sun is to Spain, wind is to the west coast of Ireland. Our national regulators will breathe easy as their only job is to keep the lights on and our homes and offices heated at peak demand.

We can no longer allow our citizens to be hostage to either energy politics or volatile oil prices. Wind energy is competitive with coal, oil and gas, and the fuel is free. Yes, our challenge is to build a new energy economy – an energy economy built on renewable electricity.

I conclude: the cliché expression 'to cost the earth' which we – English-language speakers anyway – use figuratively with a good reason now needs to be taken literally. If we do not rapidly change from our almost total dependence on fossil fuels, it will, as our peer review climate scientists repeatedly and with increasing urgency point out, do just that: cost the earth through global warming.

1-151

Евгени Кирилов (PSE). – Г-жо Председател, като докладчик в сесията на комисията по външни работи, аз искам да поздравя г-жа Laperrouze за този доклад, който дава широк поглед върху проблемите на Европейския съюз в областта на енергетиката, включително и върху необходимостта от обща енергийна политика.

Докладът посочва много ясно и действията, които трябва да предприемем, за да се справим с предизвикателствата пред енергийната ни сигурност. Приветствам и факта, че ядрената енергетика намери мястото, което заслужава в един такъв доклад, и че е представена като необходим източник на енергия.

Особено сега, след газовата криза, е ясно и това, и е добре подчертано, че има нужда от диверсификация на енергийните източници. От друга страна, и за в бъдеще трябва да продължаваме да работим в посока на повече алтернативни коридори, енергийни коридори, а не един коридор за сметка на друг. От конкуренцията тогава печелим всички.

Искам да обърна внимание на два въпроса. През октомври миналата година отбелязах тук, в тази зала, че енергийният проект „Набуко“ е все още „дим без огън“. Тогава призовах Европейската комисия да предприеме решителни действия. Сега можем да кажем, че има известно раздвижване от страна на Комисията в тази посока. Налице е едно разбиране за неговата важност, особено сега, след газовата криза.

Но трябва да е ясно, че въпреки предприетите действия и мерки по пътя за постигане на по-голяма енергийна сигурност, са нужни много повече усилия, включително и сериозна политическа активност, за да видим светлина в тунела.

Второ - капацитетът за съхранение на енергията. Искам да споделя с вас, че България беше абсолютно загубена, ако нямаше поне капацитет за 20 дни и в газохранилището Чирен, което беше миналата година, като че ли правителството разбираше какво може да дойде, разширено с 1/3 от капацитета.

Затова, за втори път днес, подчертавам моето решително неразбиране с това, че Комисията не обърна никакво внимание на проекта, предложен от България за допълнително разширение на това хранилище. Това беше единственото спасение и мисля, че и във всички други страни трябва да подкрепяме подобни проекти.

1-152

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – Pani Przewodnicząca! Kryzys gazowy i finansowy zmusza nas do szybkiego pragmatycznego działania ponad interesami indywidualnymi oraz pomysłami nieuzasadnionymi ekonomicznie, jak np. rurociąg Nord Stream.

Drugi strategiczny przegląd sytuacji energetycznej nie daje pożądanej wartości dodanej. Szereg tematów wymienionych w przeglądzie napotyka na istotne trudności w realizacji. Obywatelom i gospodarce Unii potrzebne są szybkie i konkretne decyzje i działania, które zabezpieczą w perspektywie 15 lat względnie niskie i stałe koszty energii. Doprowadzą do możliwie znaczącej jej oszczędności w przemyśle, transporcie i gospodarstwach domowych. Zmniejszą w dużym stopniu zależność gospodarki Unii od importu węglowodanów i zabezpieczą poprawność ich dostaw. Doprowadzą do możliwie szybkiego opracowania programu i planu konkretnych przedsięwzięć i ich inwestycyjnego wdrożenia przy wykorzystaniu wyników badawczych. W wyniku wspomnianych działań gospodarczych zostanie ograniczona emisja CO₂ i nie będzie potrzebny biurokratyczny handel emisjami, dobry dla handlarzy, ale nie dla gospodarki.

1-153

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Madam President, I am touched by the words ‘smart’ and ‘intelligent’, which are very much part of this debate, because the solutions we try and use in our house to reduce energy consumption are certainly not working and they are neither smart nor very intelligent. Telling children to turn things off is just not the solution. I wish it were, as it would mean that I was in control. So we do need all of the things that others have spoken about: sensors and other technological advancements that will make everybody’s life easier in terms of achieving our energy efficiency objectives.

Tonight’s debate is a massive one: it is about our climate change agenda, security of supply, solidarity between Member States and also economic growth – and that is an issue for us at the moment – and how we can achieve a better use of our energy resources.

The country I come from, Ireland, relies on oil for almost 60% of our energy needs and it is all imported. So, clearly, we have a particular problem. We need to reduce that dependency, we need to develop our indigenous resources and, as I have already mentioned, improve our efficiency. Clearly, the issue of interconnection between Member States is crucial particularly for countries on the periphery.

Ireland’s dependency is extremely high: 91% of our needs are imported. That is quite a staggering percentage, and while we have not experienced the gas problems that other colleagues have spoken about, or the cold and the horror that caused for other Member States, we did learn, from watching that, how critical it is that we do something about our energy mix and our energy insecurity.

So, all of the issues that are part of this report and the oral question are extremely important for us.

In particular the issue of land use needs to be addressed. The Swedish experience of forestries is interesting from the perspective of Ireland, where we have not developed our forestry sector.

But this is a key issue: getting the balance right between food production and fuel production.

1-154

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – Senhora Presidente, Senhora Comissária, caras e caros Colegas, desenvolver uma política comunitária coerente e abrangente no domínio da energia é um passo lógico e um tipo de intervenção necessária. A proposta da Comissão e o relatório da Senhora Laperrouze vão nesse sentido.

A União Europeia trará valor acrescentado às iniciativas desenvolvidas pelos Estados-Membros. O petróleo é finito e a exploração da União Europeia e Noruega, em 2007, contribui apenas com 30% para a procura interna. A dependência da União Europeia face às importações de petróleo aumenta indirectamente da nossa dependência face a países politicamente instáveis ou com os quais eventuais parcerias energéticas geram tensões geoestratégicas importantes, como vimos recentemente com a Rússia.

Por estas razões, importa estrategicamente reorientar a procura de fontes energéticas alternativas ao petróleo, mas também geograficamente olhar com maior empenho para os mercados sul-americano e africano, actualmente em expansão e para

os quais o desenvolvimento das parcerias União Europeia-Brasil e União Europeia-África muito poderá contribuir através da utilização do espaço ibérico, Espanha e Portugal donde provenho, como plataforma fundamental ao nível logístico e da distribuição no espaço europeu.

Quanto à fundamental necessidade de reforçar a eficiência energética, importa garantir sinergias adequadas entre sectores susceptíveis de contribuir para uma maior eficiência energética. Só mediante a adopção de uma abordagem global e coordenada entre as políticas comunitárias e as políticas nacionais, designadamente nos domínios da coesão, da agricultura, dos transportes poderemos delinear uma estratégia portadora de visão a longo prazo.

É incontestável a relação existente entre a energia e a coesão territorial no que toca a possíveis soluções a longo prazo para todas as regiões da União Europeia, incluindo as mais isoladas e ultraperiféricas.

1-155

Илияна Малинова Йотова (PSE). – Г-жо Laperrouze, искам да Ви поздравя, преди всичко, за добрата работа, за Вашия актуален и навременен доклад.

Едва ли можем да кажем днес колко загубиха европейските държави и граждани от газовата криза. Над 230 милиона евро са преките загуби само за българската икономика, която бе засегната най-тежко от възникналия спор между Украйна и Русия, при това, без никакви компенсаци.

Възникналата извънредна ситуация поставя много въпроси. За съжаление, голямата тема за енергийната зависимост се изостря, когато влезем в поредната криза и политическо противопоставяне между Русия и Украйна. Мнозина си спомнят ситуацията отпреди три години, когато двете държави отново спореха за цените. Тогава имаме обещание за обща европейска енергийна политика, но за три години сякаш нищо не се промени.

И днес се питаме: готови ли сме за единен пазар на енергия или индивидуалните интереси надделяват в двустранните споразумения? Направихме ли достатъчно за свързване на европейските газопроводни мрежи на страните-членки или сме все по-малко склонни да насочваме резервите към кризисните ситуации? Как работим по Северен и Южен поток, по „Набуко“?

Много се радвам да чуя, че ядрената енергия е разглеждана наравно с другите източници на енергия. Без никакви компромиси с тяхната безопасност, време е да преоценим отношението към ядрените централи в Европа, при това, без повече политически решения.

Тази енергия ни е необходима и тя би била сериозна бариера към инспирирани кризи. Неслучайно в разгара на кризата сега българският парламент потърси своите европейски партньори за възобновяване на дебата за повторно отваряне на спрените реактори в Козлодуй, с доказана от компетентните органи безопасност. И се надяваме на разбиране.

Решенията са трудни, но нека не ги предрешаваме и обричаме предварително на неуспехи. Тук специално се обръщам към Вас, г-н Комисар. Само преди броени дни Европейската комисия разреди средствата от европейския план за възстановяване. Най-засегнатата държава получи най-малко средства и аз тази вечер не чух от Вас, г-н Комисар, България да бъде спомената в графата на 100% зависимите държави, които се нуждаят от специална помощ.

Кои са критериите и механизмите за разпределението на тези средства - трудно бих могла да обясня и на българските, и на европейските граждани. Очевидно трябва да увеличим и ускорената работа по третия енергиен пакет. Като член на IMCO работих много за защита на потребителите по отношение на доставките на енергия, но разбирате сами, че преди всичко трябва да осигурим тази енергия.

1-156

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – Doresc să accentuez necesitatea unei politici energetice externe a Uniunii Europene, pentru ca cele 27 de state membre să vorbească pe o singură voce în negocierile cu marii producători. Numai în acest fel, Uniunea Europeană poate obține prețuri convenabile la importul de gaz și petrol, concomitent cu garantarea siguranței energetice. Diversificarea surselor de aprovizionare cu energie trebuie să fie un obiectiv major al Uniunii Europene. Atrag însă atenția că proiectul gazoductului rusesc South Stream nu contribuie deloc la această diversificare, întrucât sursa de aprovizionare rămâne aceeași, Rusia. Mai mult, costurile uriașe pe care le implică realizarea acestui gazoduct ar duce la creșterea prețului gazului, preț pe care consumatorii europeni ar fi obligați să-l plătească.

De aceea, consider că Uniunea Europeană trebuie să acționeze urgent pentru includerea în viitoarele acorduri cu Rusia și cu Ucraina a unor clauze cuprinzătoare de interdependență energetică, clauze care să stabilească obligații foarte clare și mecanisme eficiente de soluționare rapidă a oricăror probleme. Parteneriatul strategic Uniunea Europeană - Rusia și noul parteneriat estic ar trebui să vizeze realizări ...

1-157

Colm Burke (PPE-DE). – Madam President, energy policy and foreign policy are inextricably interlinked now more than ever. We see the need for a common EU energy policy in the light of the recent developments regarding gas supplies in central and eastern Europe but, whilst it is one of the key innovations of the Lisbon Treaty, I regret to point out that this point was not highlighted sufficiently in the debates surrounding the Treaty's ratification.

In Ireland we have 12 days of gas supply at any one time. Sixty per cent of our electricity is generated from imported gas, whereas the EU average is around 40%. On 28 January last, the Commission published a proposal to accelerate work on addressing deficits in the EU energy infrastructure while contributing to economic recovery as part of a EUR 5 billion package.

The inclusion by the Commission of the electricity interconnection between Ireland and the UK as a priority area for funding under the European economic recovery package is a very welcome development in this regard. It further emphasises that when all 27 Member States work together we can bring about the change that is required to ensure security of energy supply.

(The President cut off the speaker.)

1-158

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – Madam President, the two important documents we are discussing today – the Commission's plan of action and the report on it – are separated in time by the recent interruption of gas due to the usual winter quarrel between Russia and Ukraine. Consequently, the report is more attuned to reality, trying to increase our internal solidarity and expedite the implementation of the plan in front of us, thus capitalising on the lessons of the last crisis.

Personally, apart from support for the diversification of transport routes for the import of gas, I consider the appeal to expedite the achievement of internal market energy in the current legislature and the necessity to revisit the entire problem of gas storage as major contributions of the report. However, the recommendation to fully open the Nabucco project to Russia is questionable since everyone knows that Nabucco was conceived as an alternative to Russian gas and that, consequently, Russia is already doing everything possible to kill it.

1-159

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – Vážení kolegovia, nedávna plynová kríza nám ukázala, aká dôležitá je spoločná energetická politika EÚ. Aj Slovensko sa presvedčilo, čo znamená 100 % závislosť od ruského plynu. Stovky firiem museli zastaviť výrobu a zamestnancom vyplatiť len 60 % ich mzdy.

Vážim si, že solidarita hrá veľkú rolu vo vzťahoch medzi členskými štátmi EÚ. Keby sme nedostali núdzový transfer plynu z Nemecka cez Česko na Slovensko, boli by ohrozené aj domácnosti. Som presvedčená, že potreba zaistiť plynulú dodávku energie patrí medzi základné celospoločenské priority. Spoločné krytie potreby prevažne zo zdrojov neobnoviteľných foriem energie začína prerastať environmentálne prijateľnú únosnosť.

Musíme budovať bezpečné jadrové elektrárne a zároveň prostredníctvom štrukturálnych fondov povzbudzovať vidiecke komunity orientovať sa strategicky na väzbu energia – voda – biotechnológie, a tým posilňovať diverzifikáciu energetickej základne.

1-160

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – Pani Przewodnicząca! Ostatni, ale nie jedyny przecież kryzys w dostawach gazu sprawia, że sprawa bezpieczeństwa dostaw tego jakże ważnego surowca ciągle powraca.

W Europie nie mamy złej sytuacji, jeśli chodzi o nasze położenie. Jesteśmy niemal otoczeni źródłami gazu: Afryka Północna, Bliski Wschód, Azja Centralna, Rosja. Problem jest taki, że nie ma w Europie jednego rynku dla gazu. Nie ma w związku z tym mniej więcej jednolitej ceny. Chciałbym zwrócić uwagę, że w Stanach Zjednoczonych jest taki rynek i tam cena za 1 tysiąc metrów sześciennych gazu jest poniżej 200 dolarów. W Europie płacimy około 400 dolarów. To wynika z tego, że nie mamy infrastruktury, która by sprawiła, że możliwe byłyby przesyły gazu między jednym krajem a drugim.

Wreszcie sprawa rurociągu Nabucco. Czas najwyższy, żebyśmy nadali odpowiedni priorytet temu rurociągowi i zaangażowali nasze środki finansowe w to, żeby on się w końcu pojawił.

1-161

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – Madam President, I have three questions to Commissioner Piebalgs.

Firstly, Nabucco may become a hostage to the Turkey's accession negotiations, as we have learned from Prime Minister Erdoğan. Are we also considering, within the southern corridor, the White Stream (Caspian-Georgia-Black Sea-Ukraine-Romania) project?

Secondly, in the revised Gas Directive, would you consider a mandatory 90 days of reserves for gas storage for all the Member States?

Thirdly, you have presented an impressive package of EUR 3.5 billion for energy infrastructure. Do you foresee any obstacles to that in the Council? Because it has still to be accepted in the Council: I have heard about four Member States objecting. And how can the European Parliament, which has also to accept it, help to pass it as quickly as possible?

1-162

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). – Criza gazelor cu care ne-am confruntat s-a manifestat între Ucraina și Rusia dar, din păcate, a afectat unele dintre statele Uniunii Europene. Această criză a demonstrat încă o dată că Uniunea Europeană este dependentă într-o mare măsură de un singur pol de livrare a gazelor. Prin urmare, consider că dezvoltarea parteneriatelor cu Rusia este benefică pentru întreaga Uniune Europeană dar, în același timp, cred că Uniunea Europeană trebuie să demareze imediat proiecte prin care să se găsească soluții alternative, tocmai pentru a preveni consecințele unor crize care ar putea să apară într-un viitor mai apropiat sau mai îndepărtat.

În aceeași ordine de idei, cred că trebuie luate în considerare cele două proiecte, Nabucco și South Stream, precum și alte soluții, și aici mă refer la zăcămintele care sunt la nivelul Mării Nordului și cele care se presupun a fi pe platoul continental al Mării Negre. Având în vedere că, în timp, zăcămintele de orice fel se vor epuiza, consider că trebuie să investim în proiecte științifice în măsură să descopere surse alternative de energie, asigurând astfel și dezvoltarea generațiilor viitoare.

1-163

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – Recentă criză a gazului readuce cu și mai are acuitate în atenție importanța dezvoltării rutelor și surselor alternative de energie, prin dezvoltarea infrastructurii de transport și a interconexiunilor. În acest context, devine necesară accelerarea proiectului Nabucco, ce are capacitatea de a contribui la atingerea obiectivelor Uniunii Europene de diversificare a rutelor, dar mai ales a surselor de aprovizionare din statele terțe. Este necesară promovarea tranzitului cu țările vecine prin finalizarea proiectelor de interconectare a României cu Ungaria și Bulgaria.

În același timp, consider că proiectul South Stream nu poate fi considerat de interes european, tocmai datorită faptului că acesta nu folosește o sursă alternativă, așa cum se cere în analiza strategică din raport. Dar avem și sursele noastre energetice. O microhidrocentrală nu este rentabilă, nu are randament, dar sute de mii de hidrocentrale din Alpi până în Carpați, din Balcani până în Tatra sau Pirinei înseamnă independență energetică.

1-164

Andris Piebalgs, Member of the Commission. – Madam President, this has been a really fascinating debate and has reflected all the diversity of views on energy and the importance that this issue deserves. But I believe that the debate definitely shows that the rapporteur has struck the right balance. It is true that each of us sees the detail differently. There are no simple solutions, no silver bullets to solve this.

Again I would like to congratulate the rapporteur for really going through the process of ensuring that all opinions are reflected in the report, while at the same time clearly supporting the Commission's second strategic energy review.

A lot of you spoke about the supergrid. Supergrid is the tool that was seen as a magical solution. Well, it is true that it has a lot of potential, but with a grid we have a challenge. Somebody needs to pay for the grid, and, as you know, we are looking for a balance between affordability, security of supply and sustainability. So, if we really want to move towards this supergrid, the recovery plan is the first small step in the right direction.

The recovery plan can lead to a vicious circle where we say: 'Well, we need this, we need that, but it should be done by industry'. Yes, we do also encourage industry with different types of incentives, but if the public funds and European funds will not follow in accordance with our political priorities, then the plan will not be successful.

Then there are other issues that I would also emphasise, echoing what Mr Paparizov said. On the third internal market package, I would just say what it does for Europe. First of all there is the agency for cooperation of European regulators. That will solve a lot of issues. Second, a European body for transmission system operators. These two issues are crucially related to security of supply, while at the same time not taking away national sovereignty over energy.

So if this package is adopted now, we will achieve a lot of momentum. If it is postponed, we will lose a lot of momentum for security of supply. So, in my opinion, the recovery plan and the third energy package is something that needs to be done.

The last questions are usually the ones I remember the best, so I will briefly respond to them, because they relate very clearly to the issues that we discussed. What is the Council discussing? I think there are basically two issues.

One is whether we should give public funds to energy at all. Well, a minority of countries still believes that it is good that the funding should come from industry, but this brings the problem that it is hard for industry to move on very costly projects where returns are uncertain.

The second issue is 'a fair return for my country'. Well, I could point out that my country is not specifically covered by this recovery plan, so it is good that there were a lot of questions on this. I explained that any interconnection with the Baltic as a whole helps my country as well. So this issue is still looked at very much from a national perspective: 'my fair return'.

I believe we are here taking the first step towards European public funds supporting this type of development. This could be the biggest difficulty, but I believe the Council will work hard really to approve of our proposal because I believe it is balanced, if not ideal for every Member State.

On Nabucco, our preferred option is definitely transit via Turkey. We are working now, we have started the intergovernmental conference with a view to concluding it in March with an intergovernmental agreement and a project support agreement. That should give enough legal and regulatory clarity for investing in the Nabucco pipeline. If it fails, we will look for alternatives. So there are alternatives, but Turkey is our priority route and I think it is beneficial for Turkey as well.

As for gas storage, we are considering this, but 90 days should not be necessary for everyone, because it very much depends on imports. If a country produces gas it does not need the same level of storage, so there should be a more fine-tuned proportion that gives enough security of supply and is realistic enough in case of crisis. So we are still looking at what the fine-tuning of the gas storage proposal could look like.

Again I would like to thank you for this debate. It was a very tough debate, but I believe that all elements are there and we just need to continue to work very vigorously to implement the ones that we have agreed on and the proposals that have been agreed in this House. Again I would like to thank Parliament for its strong support for developing a European energy policy.

1-165

PRÉSIDENCE DE M. GÉRARD ONESTA
Vice-président

1-166

Viviane Reding, *Member of the Commission*. – Mr President, we have had a very fascinating debate. I agree that much, if not the majority, of the responsibility falls to our colleague who is responsible for energy.

However, everything that you have been calling for – energy security, more efficiency, intelligent networks, decentralised networks, the supergrid, the micro grid, the virtual power plants – needs ICT to be run. So it is essential that we make every effort to get this intelligent means, in order to put into practice the policy proposed by the committee on energy efficiency. We are economically and technologically on the right path and it is also – and I must stress this – a unique business opportunity. If we get the ICT to allow energy efficiency to go in the right direction, then we are creating many industries, a lot of growth and many jobs. That is also the reason why we have to go ahead with smart building, smart lighting and smart transport. Only if we apply, in practical terms, the possibilities shown to us by research, will we not only be less dependent because we will be more efficient, but we will also build a new industrial capacity.

I will just give you one example in order to show you how this could work. As you know, we will be adopting the high-efficiency light-emitting diodes – the famous LEDs – which, already today, will cut 30% of energy consumption in lighting and up to 50% by 2025. We have already, thanks to European research, gone one step forward. In 2007, due to our European Framework Programme on Research, we delivered the OLEDs – the organic LEDs – with a supplementary efficiency of 50% on the LEDs. European research has brought about results and it is now both national and regional policy to put these results into practice.

I have heard some criticism that the euro recovery plan is not about efficiency. Well, if I am reading this plan correctly, I see that EUR 1 billion is allocated to energy efficiency in buildings. You have all pledged in this House that this is the right way to proceed. EUR 5 billion goes to clean cars, so that cars will no longer be dependent on petrol as they are today, and there is EUR 1 billion for smart manufacturing in order to use less time and less energy in our industries.

We are on the right path and I think that, with the help of Parliament and with a lot of pushing in the national Member States, we will manage not only to secure these means but also to apply them in practice. Then energy efficiency will not only be about speeches but also about facts.

1-167

Anne Laperrouze, rapporteure. – Monsieur le Président, Madame la Commissaire, Monsieur le Commissaire, chers collègues, merci pour l'extraordinaire richesse de vos contributions, qui montrent combien ce domaine de l'énergie est immense et que cette énergie est vraiment un besoin vital.

Dans nos débats et dans le rapport, qui reflètent d'ailleurs les discussions que nous avons eues entre collègues des différents groupes politiques, j'ai noté un large consensus sur la nécessité de renforcer les réseaux, les interconnexions, la nécessité d'utiliser les techniques d'information et de communication pour rendre les réseaux intelligents – ce que vient d'expliquer Mme la commissaire –, la nécessité de renforcer les relations avec les pays producteurs et les pays de transit – c'était notamment l'objet de la commission des affaires étrangères avec notre rapporteur, M. Dimitri Trakopoulos – et un accord également sur l'efficacité énergétique, les économies d'énergie, le développement des énergies renouvelables.

En conclusion, l'amélioration de l'efficacité énergétique, le développement des énergies renouvelables, la diversification de nos sources et voies d'approvisionnement, l'approfondissement du dialogue avec les pays producteurs, mais aussi le fait que les vingt-sept États parlent d'une seule voix et, surtout, un changement de notre vie, voilà le consensus que nous avons obtenu. Ces dimensions sont autant de voies nécessaires pour garantir cette sécurité énergétique commune que nous souhaitons tous.

Les divergences, bien sûr, portent sur la composition du bouquet énergétique. Quelles sont les sources d'énergie? J'ai envie de répondre à nos collègues du groupe des Verts et puis à d'autres collègues aussi qui se sont manifestés contre le nucléaire. Je voudrais dire qu'il faut quand même faire attention.

Il y a beaucoup d'exagération dans les propos. Je pense que nous avons fixé des objectifs très ambitieux pour 2050. On parle de 80 % de réduction des émissions de CO₂, on parle de 60 % d'énergies renouvelables. On a bien vu qu'une large part était accordée à toutes les sources d'énergie renouvelables. En ce qui concerne le nucléaire, on reconnaît, dans ce rapport, qu'il fait partie du mix énergétique.

Là-dessus, je voudrais simplement, en conclusion, vous rappeler les objectifs, les 450 ppm de concentration, donc de CO₂, qui sont visés pour garantir cette limite de + 2 degrés. Je voudrais vous rappeler que, dans ces efforts qui sont annoncés, on parle de 9 % de part du nucléaire, on parle de 54 % d'efficacité énergétique, de 35 % de renouvelables et de 14 % de captage et de stockage géologique du carbone.

Tout cela, c'est pour 2030. Donc, le nucléaire en fait partie et le charbon aussi. Moi, je ne suis pas une fan du charbon, je ne suis pas une fan du nucléaire, mais il faut avoir le plus large faisceau possible de sources énergétiques. Je ne voudrais pas avoir à choisir pour 2050 entre le charbon et le nucléaire.

1-168

Le Président. – Merci, Madame Laperrouze. Sachez, en tout cas, que votre énergie est précieuse au Parlement.

La discussion commune est close.

Le vote sur le rapport de Anne Laperrouze aura lieu demain mardi.

J'ai reçu, conformément à l'article 108, paragraphe 5, du règlement une proposition de résolution en conclusion du débat sur la question orale de Vladimír Remek¹. Le vote aura lieu mercredi.

Déclarations écrites (article 142)

1-169

Alin Lucian Emanuel Antochi (PSE), în scris. – Solidaritatea între țările membre ale Uniunii Europene în domeniul energetic trebuie să devină un obiectiv primordial atât la nivel european, cât și regional și bilateral, iar strategiile adoptate de fiecare stat membru la scară națională să nu afecteze interesele energetice ale altor state membre și să corespundă interesului general al Uniunii Europene în materie de securitate energetică.

În acest context, perfecționarea cadrului legislativ comunitar vizând interdependența energetică în interiorul UE, cât și elaborarea unei noi generații de acte normative menite să reglementeze atât relațiile Uniunii Europene cu furnizori de energie din afara UE, cât și cu statele de tranzit trebuie să servească drept instrument eficient în procesul elaborării politicii de securitate europeană. Noile legi vor trebui să prevadă mecanisme de constrângere juridică, menite să consolideze cooperarea în domeniul energetic și să dezvolte o concurență viabilă pe piețele energetice europene.

Este necesar de a încuraja eforturile în vederea majorării investițiilor UE în ce privește diversificarea structurilor transfrontaliere, stimulării producerii energiei alternative, netradiționale, la nivel local și ameliorării capacității de infrastructură menite să faciliteze conexiunea la noi surse energetice. Uniunea Europeană trebuie să ia foarte serios în

¹ Voir procès-verbal

calcul și necesitatea stimulării sectorului privat din domeniul energetic din statele membre, care se simte deja afectat de consecințele crizei economice mondiale.

1-169-500

Adam Bielan (UEN), na piśmie. – Można powiedzieć, że styczniowy kryzys energetyczny powoli zaczyna zamieniać się w coroczny rytuał. Im ostrzejsza zima tym większa pewność, że Federacja Rosyjska przykręci krajom europejskim gazowe kurki. Tym bardziej dziwi, że w obliczu kolejnego konfliktu gazowego, którego ofiarami stali się obywatele krajów Unii Europejskiej, kanclerz Angela Merkel nadal forsuje propozycje realizacji Gazociągu Północnego z funduszy Wspólnoty.

To, czym teraz powinna zająć się Komisja Europejska to przygotowanie planu dywersyfikacji źródeł energii. Należy dokonać inwestycji w budowanie nowych sieci przesyłowych, które omijałyby niepewnych eksporterów surowców energetycznych takich jak Federacja Rosyjska. W jednej ze złożonych przeze mnie poprawek do raportu pani Anne Laperrouze, podkreślamy istotę wspierania "gazociągu Nabucco stanowiącego jedyne istniejące przedsięwzięcie, mające zdywersyfikować źródła energii i drogi przesyłu gazu" bez udziału Rosji. Priorytetem powinno się stać także, tworzenie interkonektorów gazowych umożliwiających międzysystemowe połączenia i szybkie przesyłanie rezerw gazu na wypadek kolejnych kryzysów.

Natomiast nasze umowy handlowe powinny być oparte o specjalną "klauzulę bezpieczeństwa energetycznego", która byłaby etyką biznesową dla tego sektora.

Dla Europy i reszty świata, które w sposób cywilizowany prowadzą interesy, ważne jest, aby Federacja Rosyjska ratyfikowała Traktat Karty Energetycznej. Sądzę, że tylko spójne i bezkompromisowe stanowisko zjednoczonej Europy jest w stanie nakłonić Kreml do podjęcia takiej decyzji.

1-170

Šarūnas Birutis (ALDE), in writing. – Energetikos klausimai yra mūsų laikų didžiausias iššūkis. Dujų krizė, į kurią pateko ES sausį, jau ne pirma ES istorijoje. Europoje yra šalių, kurios 100 proc. yra priklausomos nuo dujų iš Rusijos, tarp jų yra ir Lietuva, kuri 2009 gruodį uždaro atominę jėgainę. ES turi imtis papildomų žingsnių, kad krizė nepasikartotų. Reikia sukurti trūkstantas energetikos jungtis, taip pat sustiprinti dujų tiekimo saugumo direktyvą ir sukurti ES koordinavimo mechanizmą, skirtą reaguoti į panašias krizes. Būtina, kad valstybės narės, kurios yra labiausia priklausomos nuo energetinių resursų, būtų pakankamai energetinių resursų atsargų.

Rusijos ir Ukrainos krizė yra ne tik tarpusavio pasitikėjimo krizė, tačiau ir geopolitinė krizė. Atsakomybę už tai, kad dujų negavo valstybės narės, turi prisiimti abi šalys. Europa, savo ruožtu, turi diversifikuoti energetinius šaltinius ir pagerinti tiekimo saugumą. Europai reikia ryžtingai veikti, nes šios energetinės krizės dėl dujų tiekimo iš Rusijos išsprendimas bus laikinas.

1-170-500

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), în scris. – Îi multumesc doamnei Laperrouze pentru acest raport și susțin majoritatea concluziilor acestuia. UE trebuie să fie ambicioasă în combaterea schimbărilor climatice, iar rolul energiei nucleare și energiilor regenerabile nu poate fi neglijat.

Procesul de creare a unei piețe comune a energiei electrice și gazului natural trebuie să fie accelerat. Pentru aceasta este nevoie de interconectari; salut asadar propunerea Comisiei Europene de alocare a 1,5 miliarde euro pentru proiecte de interconectare. În plus, criteriile stabilite la Barcelona privind interconectarile trebuie îndeplinite de toate statele membre.

Este nevoie și de îmbunătățirea eficienței energetice, mai ales în noile state membre. În România, de exemplu, există un potențial urias de economisire și mi-aș dori ca acesta să fie valorificat.

Criza Rusia-Ucraina a aratat încă o dată nevoia unei abordări comune a UE. Susțin concluzia raportului, inclusiv în ceea ce privește încheierea unui acord UE-Rusia-Ucraina.

Nu sunt, însă, de acord cu menționarea proiectului South Stream ca proiect vital pentru siguranța energetică a UE în aceeași măsură cu Nabucco. South Stream este un proiect concurent pentru Nabucco și nu răspunde în totalitate necesității de diversificare a surselor de aprovizionare cu energie în vederea garantării siguranței energetice a UE. De aceea sugerez ca pe viitor să fim mai atenți la locul acordat acestui proiect în diferite documente ale PE.

1-170-750

Dragoș Florin David (PPE-DE), în scris. – Stimati colegi,

Discutam astăzi în Parlamentul European unul dintre cele mai importante rapoarte aflate în dezbatere în această sesiune plenară. Regasim în cadrul raportului elemente esențiale ale politicii energetice pe care dorim să le implementăm la nivelul întregii uniuni, planurile naționale de acțiune în caz de urgență, clauza de securitate energetică, diversificarea surselor de aprovizionare și menținerea energiei nucleare în mixul energetic.

Toate acestea arata flexibilitatea si adaptarea rapida la situatiile curente a politicilor si actiunilor noastre. Consider ca reglementarea acordurilor comerciale, de asociere, de parteneriat si de cooperare cu tarile producatoare si de tranzit, care sa stabileasca un cod de conduita si consecintele nerespectarii lui este prioritatea uniunii dupa criza gazelor de la inceputul anului.

De asemenea diversificarea surselor de aprovizionare in domeniul energetic, prin realizarea de interconexiuni intre tarile membre, realizarea de noi trasee de aprovizionare precum Nabucco si constructia de terminale LNG, trebuie sa devina proiecte curente finantate de Comisie. In final o felicit pe doamna Laperrouze pentru raport si sper ca el sa fie sustinut de marea majoritate a colegilor nostri. Va multumesc.

1-171

Alexandra Dobolyi (PSE), írásban. – Tüszként kezelte az EU tagországait 2009 első heteiben Ukrajna, amelynek vezetői szolgáltatási elszámolási vitát kezdeményeztek Moszkvával a gázszállítmányok ára miatt. Kijev arra alapozta fellépését, hogy a hagyományos nyugat- és kelet-európai orosz ellenesség révén maga mellé állítja az EU legtöbb országát. Nyilvánvalóan politikai baklövés történt.

Az EU-nak ki kell végre törni saját ördögi köréből. Ezek közül csak az egyik az energia főbia, miszerint muszáj elviselnünk az Oroszokat, különben elzárják a gázcsapot. Ebből a téves pontból, csak hibás következtetések vonhatók le! A kérdés nemcsak az energiáról szól!

Ha ténylegesen távlati célja az EU-nak egy demokráciára épülő, hatalmas piacot jelentő, fejlődni képes és fejlődő Oroszország partnersége, akkor tervezni kell azt is, hogy a gazdasági és politikai súlypontok törvényszerűen akár Oroszországba is átkerülhetnek.

Az EU-naktevőlegesen és hitelesen kell értesre adnia, hogy egy modern Oroszország létrejöttében érdekelt. Kudarca van ítélve a szavakban buzdító és tettekben fojtogató, visszahúzó, megbélyegző EU magatartás.

A közös energia és külpolitika politika hiánya, az energiafelhasználás diverzifikációjának háttérbe helyezése az egyes történelmi sérelmek illetve kereskedelmi előnyök előtérbe kerülése, sérülékennyé teszik Uniónkat!

Az egységes EU elgondolkodtatná Moszkvát, mert ilyent még nem láthatott. A szeszélyesen politizáló országokkal szemben viszont a hatalmas Oroszország könnyedén érvényesítheti akarátát.

Sokkal, sokkal többről szól ez, mint az energiáról!

1-172

András Gyürk (PPE-DE), írásban. – A Stratégiai Energetikai Felülvizsgálat jól foglalja össze mindazon lépéseket, amelyek elengedhetetlenek ahhoz, hogy az Európai Unió energiaforrásoktól való függősége mérséklődjön. Az elmúlt hetek gázellátási zavarai különösen aktuálissá teszik az előterjesztés egyes pontjait.

Csak egyetérthetünk azzal, hogy új alapokra kell helyezni a gáztartalékokra vonatkozó közösségi szabályozást. A kötelező tartalékok előírásán túl szükségesnek tartjuk a szolidaritási mechanizmusok közösségi jogszabályok általi megerősítését is, a Lisszaboni Szerződéssel összhangban.

Üdvözlendő, hogy a Bizottság által készített energetikai felülvizsgálat megnevezi azokat a beruházásokat, amelyek létrejötté minden tagállamnak közös érdeke. Örömteli fejlemény, hogy az előterjesztés a Déli Gázfolyosó mellett fontos célkitűzésként nevezi meg a közép- és délkelet európai gázvezetékek összekötését. Az eredetileg a MOL-hoz kötődő kezdeményezés jelentősége abban rejlik, hogy az érintett államok könnyebben tudnak majd egymás segítségére sietni ellátás-zavarok esetén. A hálózatok összekötése egyúttal a versenyt is élénkítheti a térségben.

Jó döntésnek tartjuk, hogy az Európai Bizottság a fel nem használt uniós pénzek egy részét energetikai beruházásokra csoportosítja át. Azt azonban már kevésbé, hogy a leginkább kiszolgáltatott helyzetben lévő tagállamok beruházásai a kívánnál kisebb mértékben részesülnek a pénzügyi keretből. A hangzatos vállalások teljesítéséhez látványosabb közösségi pénzügyi hozzájárulásra és szolidaritásra van szükség.

1-173

Janusz Lewandowski (PPE-DE), na pismie. – „Mądry Polak po szkodzi!” – stare powiedzenie, niezbyt pochlebne dla moich rodaków, można rozszerzyć na całą Unię Europejską. Trzeba było przykrych doświadczeń rosyjsko-ukraińskiej wojny gazowej w styczniu 2009 roku, by kwestia bezpieczeństwa energetycznego stała się sprawą pierwszorzędą dla całej Wspólnoty Europejskiej.

Nie można się zasnianiać brakiem Traktatu Lizbońskiego, gdzie znalazły się zapisy o solidarności energetycznej. Wystarczy wola polityczna, wsparta chłodną analizą ostatniego kryzysu, by nakreślić przyszłe scenariusze i uwolnić Unię Europejską od podobnych kłopotów, jakie spowodowała blokada dostaw gazu via Ukraina. Zarówno komunikat Komisji Europejskiej,

jak i raport Anne Laperrouze zwraca uwagę na sposoby radzenia sobie w sytuacjach awaryjnych - czyli zwiększenie rezerw i tworzenie sieci przesyłowej, zapewniającej techniczną dostępność. To są sprawy bezsporne. Trudniej będzie uzgodnić strategię długofalową, która musi uwzględniać realistyczne stanowisko wobec Rosji, jako – aktualnie – głównego dostawcy ropy i gazu dla Europy.

Wzajemna zależność, jak się przekonałiśmy, nie gwarantuje ciągłości dostaw i relacji opartej na racjonalnych przesłankach ekonomicznych. Ingerencja motywów politycznych jest zbyt widoczna, by wyzbyć się naiwności. W relacji ze wschodnimi sąsiadami najtrudniejsze będzie wykorzenienie skłonności do zawierania układów bilateralnych i to jest rzeczywista miara powodzenia lub fiaska wspólnotowej polityki bezpieczeństwa i solidarności w energetyce!

1-173-500

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), kirjallinen. – Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, hyvä raportööri,

kiitos mietinnön laatijoille monipuolisesta työstä ja tärkeän asian tuomisesta keskustelun ytimeen. Mietinnön mukaisesti pidän erittäin tärkeänä, että unioni sitoutuu energiastategiassaan yhteisiin, kauaskantoisiin tavoitteisiin. Energiansäästötoimet ovat ehdoton avain energiankulutuksen radikaaliin vähentämiseen.

Euroopan-laajuisiin kysymyksiin ei ole kansallisia ratkaisuja. Euroopan energiaturvallisuuden takaamiseksi unionin tulee panostaa yhteisen kantaverkon ja yhteisten energiamaarkkinoiden luomiseen ja parempaan koordinoimiseen.

Raportissa asetetaan liiallista painoarvoa ydinvoimalle yhtenä Euroopan tulevaisuuden huomattavista energiasatsauksista. Ydinvoiman riskit ja haittapuolet huomioon ottaen tämä on lyhytnäköistä ja haitallista politiikkaa. Mietintö ei ole riittävän kunnianhimoinen suhteessaan uusiutuviin energianlähteisiin. Kilpailukykyisen ja kestäväälle kasvulle rakentavan Euroopan tulee tähdätä uusiutuvan energian osuuden nostamiseen 80 prosenttiin vuoteen 2050 mennessä. Monet tutkimukset - mm. saksalaisen German Aerospace Centren ja Heinrich Böll Stiftungin ERENE -tutkimukset osoittavat, että puhtaiden, uusien energiamuotojen tehokas käyttöönotto olisi teknisesti ja taloudellisesti mahdollista. Nyt puuttuu enää poliittinen tahto.

1-174

Marian Zlotea (PPE-DE), în scris. – Raportul doamnei Laperrouze se referă la o problemă deosebit de importantă pentru toți cetățenii Europei, mai ales în contextul crizei de gaz cu care ne-am confruntat de curând. Trebuie să ne aducem cu toții contribuția pentru a reuși să implementăm cu succes scopurile ambițioase pe care și le propune această a doua revizuire strategică a politicii energetice, și anume: durabilitatea, competitivitatea și securitatea furnizării de energie.

Doresc să subliniez importanța îmbunătățirii securității resurselor de energie. Este necesar să luăm măsuri pentru a diversifica sursele de energie și căile pe care aceasta este livrată. Trebuie să susținem investițiile în infrastructură, precum și în noile tehnologii cu consum redus de energie, pentru a implementa cu succes obiectivele „20-20-20”.

Acum, mai mult ca niciodată, statele membre trebuie să își arate solidaritatea și să coopereze pentru siguranța rezervelor de energie. Această nouă strategie trebuie, totodată, să pună bazele unei creșteri economice a UE.

Aș dori să reamintesc importanța geopolitică a României și a regiunii Mării Negre pentru securitatea energetică și pentru diversificarea resurselor de aprovizionare cu energie.

1-175

17 - L'impact des accords de partenariat économique (APE) sur le développement (brève présentation)

1-176

Le Président. – L'ordre du jour appelle une brève présentation du rapport de Jürgen Schröder, au nom de la commission du développement, sur l'impact des accords de partenariat économique (APE) sur le développement (2008/2170(INI)) (A6-0513/2008).

1-177

Jürgen Schröder, Berichterstatter. – Herr Präsident, Frau Kommissarin, meine sehr verehrten Kolleginnen und Kollegen! Es geht um die Auswirkungen der Wirtschaftspartnerschaftsabkommen auf die Entwicklung. Das Wort Wirtschaftspartnerschaftsabkommen hat im Deutschen acht Silben. Es ist ein schreckliches Wort, und es werden sich sicherlich wenige Menschen in Deutschland mit diesem Thema beschäftigen, obwohl es eines der wichtigsten Themen für die nächsten Jahre sein wird. Worum geht es hierbei?

Im Vertrag von Cotonou wurde festgelegt, dass bis zum Ende des Jahres 2007 Wirtschaftspartnerschaftsabkommen zwischen der Europäischen Union und den AKP-Staaten abgeschlossen sein sollten. Der Hintergrund war der, dass sich Entwicklungsländer, die nicht zu den AKP-Staaten gehörten und gehören, bei der WTO beschwert hatten, dass die Europäische Union den AKP-Staaten besondere Vergünstigungen einräumte.

Es ist nunmehr gelungen, zumindest in einem Teil der Karibik ein solches Wirtschaftspartnerschaftsabkommen einzurichten, das, wie ich hoffe, ein Erfolg werden wird. In meinem Bericht heißt es, dass diese Abkommen eine neue Basis für die Entwicklungszusammenarbeit bilden werden. Es geht um Hilfe zur Selbsthilfe. Es geht darum, die Bereiche Handel und Entwicklung, das heißt Handels- und Entwicklungspolitik, miteinander zu verknüpfen. Natürlich gibt es auch Friktionen, und die hat es insbesondere hier im Parlament zwischen unserem Ausschuss, dem Ausschuss für regionale Entwicklung und dem Ausschuss für internationalen Handel gegeben. Es ging insbesondere um die Vereinbarkeit dieser Abkommen mit den Regelungen der Welthandelsorganisation und insbesondere um die Frage der parlamentarischen Kontrolle.

Ich hatte ursprünglich zwei Absätze – die Absätze 5 und 17 – in meinem Bericht, die sich um die Frage der parlamentarischen Kontrolle drehten. Auf Wunsch, auf Bitten, auf Anraten des Vorsitzenden des Ausschusses für internationalen Handel habe ich diese beiden Absätze ersatzlos gestrichen und einen Alternativberichtsentswurf mit diesen Streichungen über den am Donnerstag abgestimmt wird. Abgesehen von den Streichungen ist mein Berichtsentswurf identisch mit dem ersten. Er schildert die Chancen und auch die Gefahren der Wirtschaftspartnerschaftsabkommen, aber insbesondere betont er das Potenzial der positiven Auswirkungen dieser Abkommen auf die Menschen in den Ländern.

Bevor ich zum Schluss komme, Herr Präsident, lassen Sie mich bitte noch eines sagen: Es wird von einigen Kollegen in diesem Haus immer wieder darauf hingewiesen, dass die Menschen in den AKP-Staaten zu wenig Zeit gehabt hätten, diese Abkommen abzuschließen. Das ist nicht wahr. Man hatte immerhin von 2000 bis 2007 Zeit, man hat auch noch ein Jahr länger Zeit gehabt bis 2008, wir haben immer noch Zeit. Es geht aber nicht darum, den Menschen in diesen Staaten zu sagen, sie können das irgendwann einmal machen, sondern die Zeit drängt. Es ist im Interesse der Menschen in den AKP-Staaten, und deshalb bitte ich alle Kolleginnen und Kollegen in diesem Haus, am Donnerstag meinem Bericht zuzustimmen, auch die, die ursprünglich beabsichtigten, diesen Bericht abzulehnen. Es geht hier nicht um eine Kontroverse zwischen Rechts und Links, es geht darum, den Menschen in den AKP-Staaten zu helfen, ihr Selbstbewusstsein zu stärken, und sie in absehbarer Zeit zu gleichberechtigten Partnern im internationalen Handel zu machen.

1-178

Viviane Reding, Member of the Commission. – Mr President, the Commission welcomes the report by Mr Schroeder, which represents a balanced overview of the diversity of opinions surrounding the development impact of the Economic Partnership Agreements (EPAs).

The dossier continues to evolve. We have signed a full Economic Partnership Agreement with the Caribbean region, whilst we have negotiated interim agreements with countries and regions in Africa and the Pacific. These interim EPAs provide for a trade regime compatible with WTO rules and preserve important trade preferences for these countries. The interim agreements are only transitory in nature, as they will be replaced by full regional EPAs. The pace of these negotiations will be set by the regions concerned to ensure those objectives and coverage match their own integration processes, capacity, needs and political priorities.

In parallel, the programming of the 10th European Development Fund has moved on. Most of the regional and national programmes are signed. In anticipation of the EPAs, these programmes include considerable support to help our African, Caribbean and Pacific (ACP) partners make the most of the agreements: direct support for the implementation of the agreements and indirect support to build up infrastructure and productive capacity.

The Commission recognises the essential role of development finance. At the same time we welcome the fact that the report acknowledges that the development objectives and outcomes of the agreements are a much wider issue than just financial support. We also recognise the essential role of reform in the ACP regions in reaching the development objectives, as set out in paragraph 14 of the report. This includes fiscal reform and changes to revenue systems. The reforms offset shifts in the tax base due to liberalisation and are in themselves valuable steps to ensuring sustainable public financing in the ACP.

Another essential objective is to support regional economic integration in the ACP. The interim agreements do not yet include all ACP countries. This is exactly why these agreements are only temporary pending full agreement. The full agreements will be flexible and comprehensive.

Building up supply-side capacity to trade and engage in goods and service sectors underpins the economic value of a trade agreement. The Commission's view is that protectionism is never a valid policy option. However, we do acknowledge that protection – the legitimate use of measures to protect sensitive sectors and emerging industry – is a valid and essential policy tool. This is why the EPAs contain all sorts of flexibilities, and in particular exclusions and asymmetrical commitments for the ACP side, as called for in the report. On the EU side, our markets are completely open for ACP products, with increased cooperation to meet technical and health standards and facilitate trade. ACP countries will only open their markets gradually, with the possibility to maintain exceptions.

The Commission does not see our commitment to the EPA process ending on signature. This is the start of a process of enhanced dialogue, careful implementation, monitoring, and evaluation of the effect, especially as regards the development impact. All of this will use the institutions established to implement the agreement to ensure transparency and the participation of parliamentarians and civil society.

The Commission therefore welcomes the report by Mr Schröder and will provide a detailed reaction to the points raised in due course.

1-179

Le Président. – Le point est clos.

Le vote aura lieu demain.

Déclarations écrites (article 142)

1-180

Kader Arif (PSE), par écrit. – Le Parlement se prononcera jeudi sur le rapport de M. Schröder sur les Accords de partenariat économique (APE). Je serais extrêmement déçu si la première expression de notre institution sur ce sujet à la fois très technique et hautement politique (puisque tout l'avenir de nos relations avec les pays ACP est en jeu) devait se solder par l'adoption du rapport de M. Schröder. Le PSE ne votera pas ce texte, car il ne reflète en rien les préoccupations tant européennes que de nos partenaires ACP sur les APE et sur la manière dont ils sont négociés.

A l'inverse de la position du rapporteur, le PSE a déposé et votera une résolution qui replace le développement au cœur des priorités des APE, qui refuse la libéralisation des services publics ainsi que toute négociation sur les sujets de Singapour ou sur les services contre la volonté des pays ACP, qui favorise l'intégration régionale, qui demande un soutien financier massif pour mettre à niveau les économies des pays ACP et qui prenne en compte les spécificités et fragilités de ces pays, qu'ils soient PMA ou pas.

Voilà les conditions qui feraient des APE des accords acceptables. On en est malheureusement encore très loin.

1-181

18 - Zones de nature vierge en Europe (brève présentation)

1-182

Le Président. – L'ordre du jour appelle une brève présentation du rapport de Gyula Hegyi, au nom de la commission de l'environnement, de la santé publique et de la sécurité alimentaire, sur les zones de nature vierge en Europe (2008/2210(INI)) (A6-0478/2008).

1-183

Gyula Hegyi, előadó. – A világ földterületének mintegy 46%-a tekinthető az emberi civilizáció által érintetlen, természeti területnek, mászóval vadonnak. Európában azonban ez mindössze 1%. Mindent el kell követnünk azért, hogy legalább ezt az 1%-ot, a megmaradt vadont megőrizzük a jövő nemzedékek számára is. Ez a jelentésem célja, és remélem, hogy a vadon fokozott védelme előbb-utóbb az uniós jogszabályokba is beépül. A vadon az európai kultúrában kétféleképp jelenik meg. Egyfelől rémületes és kerülendő helynek tekintik, ahol szörnyek és ismeretlen veszélyek leselkednek ránk, ahogy ezt sok népmese is felidéri. Másfelől vonzó és kellemes vidéknek érezzük, amely pillanatnyi menedéket nyújt a városi és ipari civilizáció jelentette stresszel szemben.

Az angol nyelvű irodalom különbséget tesz a megőrzés (conservation), azaz a természet megfelelő használata és a megóvás (preservation), tehát a természet mindenféle emberi használatától való védelme között is. E filozofikus viták meghaladják a jelentésem kereteit, azt azonban szeretném leszögezni, hogy én a fenntartható használatot tartom az ideális megoldásnak. A vadon nem zárható a bankok trezorjába, mint egy nyaklánc vagy részvénytárcsa, jogunk van megismerni az értékeit. Tehát védenünk kell a természetet, de az emberi használat által.

Európa területe túl kicsi ahhoz, hogy a polgárok számára tiltott területeket foglaljon magába. A természet megismerése az emberi civilizáció előtti állapotokkal való találkozás, a természet iránti tiszteletre nevel, és igényes turizmus is épülhet rá. Ugyanakkor e területek rendkívül sérülékenyek, az ember által okozott környezeti változásokkal, például a motorizációval, a kémiai szerekkel, az éghajlatváltozással és az idegen állat- és növényfajok megjelenésével szemben. Vigyáznunk kell arra, hogy a látogatók ne veszélyeztessék a vadont, és ezért mindenféle turizmust a természetvédő szakemberek felügyelete alá kell rendelnünk. A fenntartható turizmus fejlesztését össze kell kötnünk e területek védelmével, és a bevételt teljes egészében a vadon védelmére kell fordítanunk.

A vadon számos olyan faj menedékhelyeként szolgál, amely még a legcsekélyebb mértékben megváltozott feltételek között sem képes fennmaradni, ilyen a barnamedve, a farkas és a hiúz. Létezik még számos, felfedezésre és leírásra váró faj is Európában. Ezek többsége a talajban vagy a korhadó fákban él és a változásokra rendkívül érzékeny. E háborítatlan területek alkalmasak arra, hogy a természetben végbemenő természetes változásokat, az evolúciót tanulmányozzuk. A

vadon általában része a Natura 2000 hálózatának, de annál szigorúbb védelmet igényel. A jelentésem ezért arra hívja fel az Európai Bizottságot, hogy a tagállamokkal együtt térképezze föl a még megmarad vadon területeket Európában, és dolgozzon ki egy stratégiát ezek fokozott védelmére. Meg kell határozni az érintetlen területeken levő természeti értékeket, az élőhelyek jellegzetességeit, és gondoskodni kell azok további védelméről. A szakemberektől azt a tanácsot kaptam, hogy ne új jogszabályban gondolkodjunk, hanem a Natura 2000 szabályozásán belül hozzunk pontosabb és szigorúbb szabályokat a vadonnak minősülő területek védelmére. Mivel a Natura 2000 finanszírozása amúgy is ellentmondásos, sok jogos kritika forrása, a következő parlamenti ciklusban, de legkésőbb az új költségvetésben amúgy is hozzá kell nyúlnunk a róla szóló jogszabályhoz. Ez jó alkalom lehet a vadon jogi meghatározása és fokozott védelmére is.

Saját hazám egy része, az Aggteleki cseppkőbarlang is vadonnak számít. E terület egy része átnyúlik a szomszédos Szlovákiába. Nagyon örülnék, ha a magyar és szlovák természetvédők együttműködésével sikerülne egy ún. PAN-parkot kialakítani, hiszen a PAN-parkok hálózata sikeres rendszert dolgozott ki európa-szerte a vadon védelmére.

1-184

Viviane Reding, Member of the Commission. – Mr President, halting the loss of biodiversity is a priority for the Union and for the Commission. It is quite literally a question about the future of life on Earth. But, despite the fundamental importance of preserving biodiversity, progress to date has been limited.

In December 2008, the Commission adopted the first comprehensive assessment of progress made at both European Community and Member State levels. Despite the positive developments that have been made in recent years – for instance the Natura 2000 network – the EU's biodiversity is still under continuous pressure due to habitat destruction, pollution, climate change and the impact of invasive species. The Commission's conclusion was that we are highly unlikely to meet our 2010 target of halting biodiversity decline – and that further intensive efforts will be required, both at Member State and EU levels.

Against this background, the Commission welcomes the consistent support that Parliament has given to efforts to protect Europe's rich and varied natural heritage. We greatly welcome the initiative of Mr Hegyi for producing this important resolution on wilderness in Europe.

I would like to start by making the general observation that many of the issues highlighted in the report are already being followed up by the Commission.

For example, in December 2008, the Commission adopted a communication, 'Towards an EU Strategy on Invasive Species'. We are also launching an overall reflection on the future of EU biodiversity policy and look forward to the input of the European Parliament on these questions. Issues such as improving implementation and the relationship between biodiversity and climate change must be explicitly considered.

It is also important to add one clarification to the report. There is an ongoing assessment of the effectiveness of our nature legislation – the so-called Article 17 reports – but there are currently no plans to amend our legislation, and the main focus is on more effective implementation.

Turning to the subject of wilderness, Europe is densely populated and only 1-2% of the territory has not been affected by human intervention. But while these wilderness areas are small in area, they are of high value in both scientific and cultural terms. They can even, as is the case in the common trans-border National Park of the German Bavarian and Czech Bohemian forests, be a symbol for European cooperation and integration.

Most of these areas are already a part of the Natura 2000 network. However, this report provides the inspiration to look again at the wild and nearly wild areas in the EU and to see if there are instances where additional European actions can help protect these special places. The Commission has commissioned a number of studies and is cooperating with the Czech EU Presidency. A conference will take place in Prague in May 2009. This Conference will offer a platform to consider the issues related to wilderness areas in Europe and identify measures needed to ensure their conservation.

Let me conclude by confirming that the Commission recognises that Europe's landscape is the result of a long process of human intervention. The concept of a living landscape that balances the needs of nature with the needs of man is the basis of the thinking that underpins Natura 2000. We certainly do not intend to re-convert our existing landscapes into wild nature, but we need to publicly commit ourselves to preserving the last remaining wild areas of Europe.

For this reason, the Commission considers the European Parliament resolution timely. It represents a very welcome input into the Prague conference. Thank you very much to the rapporteur.

1-185

Avril Doyle (PPE-DE). – Mr President, on a point of order, I would like to protest at the overuse and the increasingly liberal use of Rule 45(2) under which these most important debates are taken.

I rise at this point because I particularly would have liked to have spoken on the excellent work of Mr Hegyi's report and indeed I have colleagues coming on on subjects which are not discussed in my main committee and other colleagues' main committees, and I am being denied the right to contribute toward them in plenary.

In the PPE-DE Group we had a very vexed and heated argument both at working group and group level last week on the number of Rule 45(2) items on our agenda this week. I really do feel we need to urgently revisit this rule. I know it is a rule that was set by Parliament and the Members themselves signed off on, but our good will, I feel, is being abused by the number of points on our agenda – the most important points on our agenda – that we are being increasingly disallowed to debate.

1-186

Le Président. – Chère collègue, nous prenons bien évidemment volontiers acte de votre déclaration, mais je vous rappelle que l'utilisation de l'article 45 est dans les mains de la Conférence des présidents et qu'à la Conférence des présidents, les votes sont pondérés, c'est-à-dire que les grands groupes, notamment le vôtre, ont énormément de pouvoir pour décider de ce qui doit aller en plénière sous tel article ou sous tel autre.

Je suis un petit peu comme vous, je dois constater qu'on est peut-être passé d'une phase trop laxiste à une phase trop rigide et que certainement la vérité est entre les deux.

Mais nous ferons suivre à qui de droit, ne vous en faites pas.

Retournez-vous, également, chers collègues, vers vos présidents de groupe. Je pense que c'est là que votre message sera le mieux compris.

Le point est clos.

Le vote aura lieu demain.

Déclarations écrites (article 142)

1-187

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), in writing. I was shadow rapporteur on this report on 'Wilderness in Europe' and I would like to congratulate my colleague, Mr Gyula Hegyi, on his work.

I wish to outline two things here:

First of all, we really need to proceed with the mapping of the last wilderness areas in Europe. Of course, this cannot be done without defining 'wilderness', therefore I urge the European Commission to take action in this field.

Secondly, I wish to speak on the key issue of this report, namely human presence and tourism. Human presence should not be excluded; on the contrary, people have to be introduced to the natural beauties of their country in order to preserve them better.

We need to support sustainable tourism in these areas and teach the site managers how to preserve and protect the wilderness.

Therefore I join the request of the main NGOs in the field and ask the European Commission to give some guidelines for wilderness preservation in Europe.

1-188

Magor Imre Csibi (ALDE), in writing. – Wilderness can mean different things to different people. I personally perceive wilderness as areas undisturbed by human activities, where natural processes are dominant. So for me, promoting wilderness tourism is a mere contradiction of the term 'wilderness'. On the other hand, I agree that sustainable tourism, if done properly, can provide an economic incentive for local communities to conserve the natural and cultural heritage.

But the increase in demand for wilderness tourism puts pressure on the very same values that the tourists are seeking and can speed up the destruction of fragile ecosystems. A solution would be to open a limited part of wilderness areas to high-quality sustainable tourism, which does not adversely affect the conservation objectives of the sites. Tourism activities should be allowed under strict conditions, such as a limited number of tourists per day, and on the basis of a solid sustainable tourism plan that supports conservation initiatives and promotes a responsible experience of wilderness. The tourism plans and the activities of the operators should be evaluated by means of thorough assessment mechanisms, especially designed for wilderness areas. The aim is to make tourists and operators aware that wilderness entails not only freedom but also responsibility.

1-188-500

Vasilica Viorica Dăncilă (PSE), *în scris*. – Bogăția naturală - și România este una din țările care deține o faună și o floră generoasă și variată - trebuie preservată pentru generațiile viitoare. Pentru acesta însă, Uniunea Europeană trebuie să extindă fondurile comunitare destinate finanțării acțiunilor de conservare a spațiilor naturale. Ca atare, Comisia ar trebui să aloce sume mai mari prin Fondul de Dezvoltare Rurală proiectelor de protecție a mediului în sectorul agricol european, cu țintă clară finanțarea acțiunilor de conservare a spațiilor naturale.

Pe de altă parte, Comisia Europeană ar trebui să instituie un set de reguli clare pentru sprijinirea financiară a proiectelor comunităților locale aflate în vecinătatea acestor spații, care să permită pe de o parte practicarea unui turism civilizat în zonele vizate pentru preservare, și pe de altă parte existența de beneficii economice în folosul comunităților locale respective.

În plus, Comisia trebuie să încurajeze cooperarea transfrontalieră între statele membre pentru cazurile în care sunt vizate proiecte de conservare a spațiilor naturale care se află pe teritoriul a două sau mai multe state.

1-189

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE), *în scris*. – Biodiversitatea Europei este cea mai de preț moștenire pe care o lășăm generațiilor viitoare. Salut și susțin raportul referitor la spațiile naturale din Europa. Doresc să atrag atenția asupra stării îngrijorătoare în care se află zona cu cea mai bogată biodiversitate din Europa, și anume Delta Dunării. Delta se află sub permanenta agresiune a braconajului, a intereselor economice ilegale și, nu în ultimul rând, a turismului necontrolat. Una dintre sursele cele mai importante ale agresiunii care are loc asupra Deltei își are rădăcinile în nivelul educațional al populațiilor din Deltă, precum și al populațiilor rurale de pe cursul afluenților Dunării din România.

Chem cu această ocazie Comisia și Consiliul ca, în baza acestui raport, să reflecteze rapid la măsuri concrete pentru: constituirea unui grup de lucru referitor la situația Deltei Dunării, stabilirea unor programe educative eficiente în domeniul protecției mediului adresate populațiilor cu impact direct asupra biodiversității, stabilirea de standarde în domeniul protecției biodiversității.

În același timp, preservarea spațiilor naturale în Uniunea Europeană, în special a Deltei Dunării, este irealizabilă în absența măsurilor similare în țările vecine Uniunii. Așadar, solicit Comisiei și Consiliului intensificarea dialogului și a acțiunilor concrete în cadrul relațiilor cu aceste țări.

1-189-500

Daciana Octavia Sârbu (PSE), *în scris*. – Având în vedere că angajamentele asumate în anul 2007 prin adoptarea rezoluției privind pierderea biodiversității până în anul 2010 nu vor putea fi realizate, protejarea spațiilor naturale prin acțiuni de promovare, dezvoltare și finanțare devin prioritare în contextul schimbărilor climatice și a impactului negativ exercitat de turism.

Propunerea de creare a unui sistem de cartografiere a spațiilor naturale în Europa ar contribui la identificarea biodiversității și zonelor intacte care vor necesita o atenție sporită și un efort considerabil din partea statelor membre pentru protejarea acestora. Campaniile de informare în vederea sensibilizării publicului larg cu privire la spațiile naturale, implementarea unui turism durabil de înaltă calitate, precum și punerea în practică a directivelor privind păsările și habitatele, sunt câteva din instrumentele care vor contribui la protejarea acestor zone.

În Europa, există deja opt parcuri naturale, printre care și Parcul Național Retezat din România, parcuri care fac parte din rețeaua de zone protejate PAN. Această rețea este responsabilă cu administrarea spațiilor naturale și reunește toate autoritățile naționale și agențiile de turism locale implicate în asigurarea unei dezvoltări durabile a turismului. Comisia Europeană ar trebui să sprijine această inițiativă și să coopereze cu această rețea în vederea schimbului de informații și practici eficiente.

1-190

19 - Un agenda pour un avenir durable de l'aviation générale et d'affaires (brève présentation)

1-191

Le Président. – L'ordre du jour appelle une brève présentation du rapport de Luís Queiró, au nom de la commission des transports et du tourisme, sur un agenda pour un avenir durable de l'aviation générale et d'affaires (2008/2134(INI)) (A6-0501/2008).

1-192

Luís Queiró, relator. – Senhor Presidente, Senhora Comissária, até à data o sector da aviação geral e de negócios não tinha sido abordado especificamente a nível europeu. O significado político deste relatório resulta, portanto, da circunstância de ser a primeira vez que a Comissão e o Parlamento se debruçam sobre esta actividade, ao mesmo tempo que ela regista um crescimento acelerado tanto em volume, como em importância económica.

Os números falam por si: só na aviação de negócios multiplicam-se as pequenas e médias empresas que se dedicam a esta actividade, o número de aeronaves deverá duplicar para 3.500 na próxima década e o volume de negócios anual ascende a

mais de 25 mil milhões de euros. Directa ou indirectamente, gera 154.000 empregos ao nível europeu. Juntamente com a aviação geral, onde se calcula que existam entre 30.000 a 50.000 aeronaves, o sector representa cerca de 9% de todo o movimento aéreo registado e tem o crescimento mais rápido na Europa, duas vezes superior ao do resto do tráfego.

O segmento da aviação de negócios proporciona benefícios sociais e económicos relevantes: ao facultar transporte flexível, de ponto a ponto, aumenta a mobilidade dos cidadãos, a produtividade das empresas e a coesão regional.

Já a aviação geral presta serviços essenciais em áreas muito diversas, desde a aviação de busca e salvamento, ao combate a incêndios, à regulação do trânsito, à cartografia ou à aviação recreativa e desportiva. Constitui ainda uma importante fonte de competências profissionais para todo o sector da aviação.

Uma palavra também para a indústria europeia deste sector, que tem vindo a apresentar um crescimento contínuo da sua quota de mercado a nível mundial, a qual ronda presentemente os 16% e que é, portanto, preciso apoiar.

Entrando em concreto no relatório, acompanhámos, enquanto relator, a preocupação sublinhada pela Comissão, na sua Comunicação, de abordar as especificidades do sector e identificar os seus temas centrais. O primeiro tem a ver com a recolha de dados e baseia-se na necessidade de proporcionar aos decisores políticos dados e informação estatística suficientes a fim de lhes permitir conhecer melhor o sector e, desta forma, serem capazes de o regulamentar adequadamente. O segundo ponto respeita à aplicação do princípio da proporcionalidade na sua regulamentação. A questão central é de saber se as regras concebidas para reger a operação de aeronaves comerciais serão adequadas para a operação de aviões mais simples e mais pequenos, muitas vezes, monomotores.

Apoiamos a Comissão na sua intenção de aplicar o princípio da proporcionalidade quer no plano da elaboração das normas, quer no da sua execução, tendo sempre presente a necessidade de não comprometer a segurança em geral. É o caso, por exemplo, da adaptação de certas regras de navegabilidade, já adoptadas pela ASA, para a operação com aviões não comerciais, ou eventual aplicação de regras específicas no que toca a procedimentos simplificados de segurança e de verificação de passageiros na aviação de negócios.

O terceiro ponto tem a ver com o problema de acessos aos aeroportos e ao espaço aéreo. O diagnóstico está feito: estes aviões, em geral, têm dificuldades de acesso aos grandes aeroportos e começam a ter os mesmos problemas nos aeroportos regionais e secundários. As soluções vão desde a optimização da utilização da capacidade existente à eventual revisão da regulamentação relativa aos *slots*. É igualmente necessário estimular o investimento em aeroportos de pequena e média dimensão promovendo uma cada vez maior interligação entre as várias regiões e cidades europeias.

Relativamente à questão da capacidade do espaço aéreo, sublinha-se a importância das reformas no âmbito do céu único europeu e do CESAR e, mais uma vez, se volta à necessidade de não impor requisitos desproporcionados às pequenas aeronaves em matéria de equipamentos de navegação aérea, respeitando sempre os limites de segurança.

O quarto e último ponto relaciona-se com a sustentabilidade ambiental deste sector de actividade. Embora as emissões de CO₂ das pequenas aeronaves sejam mais reduzidas, continua a ser necessário promover a investigação, o desenvolvimento e a inovação não só no âmbito das iniciativas *Clean Sky* e CESAR, como da utilização de motores menos poluentes e de combustíveis mais limpos.

Quero finalizar, Senhor Presidente e Senhora Comissária, manifestando a esperança de que este relatório represente um verdadeiro enquadramento para as futuras intervenções legislativas e regulamentares que se venham a desenhar para o sector. É essa a vontade da Comissão dos Transportes quando solicita à Comissão que, até ao final do ano de 2009, se volte a pronunciar sobre os progressos alcançados no âmbito das questões nele identificadas. Com a votação de amanhã, a minha expectativa é que essa vontade se estenda a uma expressiva maioria dos deputados desta casa.

1-193

Viviane Reding, *Member of the Commission*. – Mr President, the Commission welcomes the report and thanks the rapporteur and the committee for their excellent work.

In January 2008 the Commission for the first time published a communication on general and business aviation. This was followed by a very positive Council conclusion in April 2008, and now by this important report of Parliament.

General and business aviation is an important sector of the EU aeronautical industry, worth about EUR 2.3 billion annually. It invests substantially in research and development, and is growing fast. Over two thirds of all aircraft certified in the EU are in this sector.

General and business aviation mainly comprises small and medium-sized enterprises. It is also a very diversified sector. The regulations need to be adapted to this specific nature, without, however, compromising safety or security. We are happy to see that this notion of proportionality is encouraged by Parliament in its report.

There are three main areas on which we will have to focus our efforts in the nearest future: development of common EU safety standards for general aviation; integration of non-commercial aviation into the next generation of air traffic management (ATM) systems for Europe; and reducing the negative environmental footprint of the sector.

The Commission intends in the coming year to propose a number of EU implementing rules ensuring a uniform level of safety of non-commercial aviation. As highlighted in your report, we have to make sure that they are not only providing for an adequate level of safety, but are also proportionate and do not impose unnecessary burden on operators.

We will also continue the development of the future ATM system for Europe with a clear understanding that airspace is a common good that should be accessible for all its users in a safe way. From the perspective of general aviation, the Single European Sky and SESAR will be of the utmost importance for enhancing, in a safe way, access to airspace and aerodromes. These technologies will open the way to new services, as yet unseen in Europe.

Last but not least, general and business aviation, despite the ongoing technological advances, are also impacting on the environment and, like the wider airline industry, they need to contribute to reducing these impacts. Here as well, proportionality will be an important principle to follow.

The Commission is looking forward to working with Parliament along the lines of the report, and will report back on the progress made.

1-194

Le Président. – Le point est clos.

Le vote aura lieu demain.

Déclarations écrites (article 142)

1-195

Bogdan Golik (PSE), na piśmie. – Na wstępie składam swoje podziękowania Panu Posłowi Luisowi Queiró za sprawozdanie na temat tak istotny dla przyszłości transportu w Europie.

Chciałbym podkreślić wagę kwestii, jaką jest rozwój sektora lotnictwa ogólnego i korporacyjnego oraz przemysłu wytwórczego statków powietrznych przeznaczonych dla tego segmentu lotnictwa. Mimo że rozwiązania proponowane przez Komisję nie niosą ze sobą radykalnych zmian legislacyjnych i mogą się wydawać mało znaczące na dzień dzisiejszy, nie można przeceniać ich wpływu na przyszłość lotnictwa w świetle liberalizacji rynku i rozwoju sektora przewozów lotniczych w Polsce.

Celem Komisji jest ułatwienie rozwoju tego sektora lotnictwa poprzez uproszczenie istniejących procedur regulacyjnych, dostosowanie przepisów do nowych form usług zarządzania statkami powietrznymi i przejrzenie ich pod kątem ich proporcjonalności.

Oczywistym jest, że inicjatywa ta jest warta pełnego poparcia. Należy jednak pilnować, aby w procesach formułowania i realizacji polityki uwzględnione były potrzeby wszystkich kategorii użytkowników przestrzeni powietrznej oraz infrastruktury lotniczej w trakcie planowania i optymalizacji przepustowości. W celu ułatwienia dalszych reform powinno się jednak stworzyć podstawowy europejski zbiór danych dotyczących lotnictwa ogólnego i korporacyjnego. Docelowo należy też ułatwić temu segmentowi dostęp do rynków zagranicznych, wspierając rozwój nowych, konkurencyjnych technologii, ale pilnując zarazem, by działał on z poszanowaniem zasad ochrony środowiska naturalnego.

1-195-500

Louis Grech (PSE), in writing. – I welcome this report for it seeks to harmonize and bring more clarity to the rules on General and Business Aviation on a community level. This is the fastest growing segment of civil aviation in Europe and it provides numerous social and economic benefits to Member States. However, to make the most of it, we need to establish the proper regulation. For example, currently there is a lack of reliable data on this sector and this deficiency must be quickly addressed for management, safety and security reasons.

The Commission should make a clear distinction between large-scale commercial aircraft operations and privately owned airplanes. The legislation should be proportional to the risks incurred by the different types of aviation and mindful in terms of the cost burden it places on them.

The future regulation should be stimulating and enhancing the industry instead of limiting it.

A cause for concern may be that most of the General and Business Aviation falls outside of the scope of the Commission Directive to include aviation activities in the scheme for greenhouse gas emission allowance trading. Considering the fast growth rate of the sector, I think there is a need to offset its environmental impact in one form or another.

1-196

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), *na piśmie*. – Nie jest łatwo w czasach, w których często słyszy się słowo „kryzys”, mówić o stabilnej przyszłości lotnictwa ogólnego i korporacyjnego. Dziękuję więc za to, że pan poseł Luis Queiro podjął trud opracowania sprawozdania na ten temat. Gratuluje. Jestem przekonany, że to właśnie transport lotniczy może być jednym z motorów rozruchu światowej i europejskiej gospodarki. Pamiętajmy o tym, że zaledwie 106 lat temu bracia Wright dokonali pierwszego na świecie (choć zaledwie 40 metrowego) kontrolowanego lotu statkiem powietrznym z silnikiem. To był początek prawdziwego lotnictwa.

Dziś lotnictwo to rozwinięty przemysł wytwarzania „latających maszyn”, które są coraz lepiej wyposażone w rozmaitego rodzaju urządzenia. Lotnictwo to także cała skomplikowana sfera nawigacji i kontroli ruchu, to budowa naziemnej infrastruktury lotniskowej, to system bezpieczeństwa itd. Mijamy świadomość tego, że w Europie eksploatuje się ponad 50000 samolotów w lotnictwie ogólnym oraz korporacyjnym, a prawie czterokrotnie więcej małych samolotów oraz szybowców wykorzystywanych jest dla sportu i rekreacji. Te liczby mówią same za siebie.

W tym też kontekście ogromnie ważną kwestią jest zapewnienie właściwej przepustowości europejskiej przestrzeni powietrznej oraz samych portów lotniczych. Chciałbym tu zwrócić uwagę na znaczenie lotnisk regionalnych dla zapewnienia spójności komunikacyjnej Unii. Naturalnie, mówiąc o rozwoju transportu lotniczego, nie możemy zapominać o problemach dotyczących środowiska naturalnego.

1-196-500

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), *kirjallinen*. – Arvoisa puhemies,

Keskustelu ilmailualasta on monesti vinoutunut: kiinnitetään yksipuolisesti huomiota lentoliikenteen päästöongelmiin muttei olla valmiita näkemään ilmailun potentiaalia. On selvä, että ilmailu ja lentoliikenne ovat päästäjiä, mutta yhtä selvä on, että ne ovat tulevaisuutta. Tämä koskee niin ansiolento- kuin liikelentotoimintaa ja yleisilmailuakin.

Vaikka EU:n sisämarkkinalainsäädännössä on puuttettu lähinnä ansiolentotoimintaa, on huomionarvoista, että yleisilmailua ja liikelentotoimintaa koskettavia kysymyksiä esiintyy yhä enemmän muun muassa ilmastopolitiikan, ympäristönsuojelun ja ilmailun turvallisuuden aloilla. Kun otetaan huomioon erityisesti liikelentotoiminnan kasvava taloudellinen merkitys, meidän tulee ehdottomasti noteerata alat, ja turvata niiden kilpailukyky.

Tahdon tuoda esille huolen joka liittyy ilmailun toimintaedellytyksiin. Pienten ja keskusuurten lentokenttien merkitys on niin yleisilmailulle kuin liikelentotoiminnalle keskeinen; niiden uudenaikaistamista ja perustamista olisi edistettävä ja jäsenvaltioita kannustettava investoimaan. Liikelentotoiminnan jatkuva kasvu ruuhkauttaa entisestään käytössä olevia kenttiä.

Ilmastonsuojelun näkökulmasta voi todeta, että vaikka pienempiä lentokoneita ei ole otettu mukaan tulevaan kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmään, ala kehittää vapaaehtoista hiilensitomismekanismia. Tämä on osoitus koko lentoliikenteen kehityspotentialista. Yhteisön olisikin kaikin tavoin kannustettava siihen, että tutkittaisiin enemmän uudentyyppisiä, entistä energiatehokkaampia ja ympäristöystävällisempiä lentokoneita. Tavoitteena on oltava ei vähempää kuin päästötön lentoliikennetoiminta.

1-197

20 - La non-discrimination basée sur le sexe et la solidarité entre les générations (brève présentation)

1-198

Le Président. – L'ordre du jour appelle une brève présentation du rapport d'Anna Záborská, au nom de la commission des droits de la femme et de l'égalité des genres, sur la non-discrimination basée sur le sexe et la solidarité entre les générations (2008/2118(INI)) (A6-0492/2008).

1-199

Anna Záborská, *spravodajkyňa*. – Dovoľte mi, aby som hneď v úvode srdečne poďakovala všetkým kolegyniam a kolegom za spoluprácu pri mojej iniciatívnej správe. Hlasovanie vo Výbore pre práva žien bolo výsledkom širokej, opakovanej diskusie a ústretoivosti.

Ženy a muži, ktorí sa dnes angažujú vo vytváraní sietí solidarity medzi generáciami, si zaslúžia uznanie. Ich odhodlanie je dôležitým príspevkom pre národné i európske bohatstvo a pre spoločné dobro. Bohužiaľ, táto hodnota nie je integrovaná do národných štatistík a účtovníctva. To je dôvod, prečo sú muži a ženy vystavovaní skrytým formám diskriminácie. Ženy a muži majú právo slobodne si vybrať činnosť, ktorá im vyhovuje a v ktorej sa cítia spokojní. Povinnosťou spoločnosti je zabezpečiť túto slobodnú voľbu, a nie diskriminovať činnosť len preto, že nezapadá do bežných prípadov formálneho trhu práce.

Toto je v stručnosti zhrnutie mojej iniciatívnej správy o nediskriminácii na základe pohlavia a medzigeneračnej solidarite. Téma tejto správy je v centre diskusie o budúcnosti Európy a zamestnanosti v jej členských štátoch. Ide síce o technickú správu, ale správa má aj ľudský rozmer. Všetci sa v nej môžeme nájsť, pretože každý z nás žije v sieti širších či užších rodinných a spoločenských vzťahov, v ktorých sme osobne angažovaní. Chcieť obmedziť pojem solidarita medzi generáciami len na starostlivosť o deti je mylnou interpretáciou. Solidarita medzi generáciami je tiež zodpovednosťou voči našim rodičom, starším a na pomoc odkázaným osobám.

Solidarita medzi generáciami je tiež výchova občanov k rešpektovaniu života, ľudskej dôstojnosti a ochrane životného prostredia. Je predovšetkým otázkou sociálnej spravodlivosti. Je základom pre budúcnosť Európy a spoločné dobro jej obyvateľov. Manažéri starajúci sa o ľudské zdroje súhlasne tvrdia, že ľudské schopnosti sú porovnateľné s univerzitnými titulmi. Je preto potrebné explicitným a pozitívnym spôsobom zhodnotiť vytváranie tohto bohatstva.

Európska únia musí vytvoriť politický rámec na dosiahnutie tohto cieľa. Ženy sa ako prvé vkladajú do solidarity medzi generáciami, a tak sa podieľajú na vytváraní sociálnych vzťahov. Preto sa táto správa venuje hlavne im. Ekonomickí odborníci s využitím matematických modelov zdôrazňujú hodnotu domácej práce. Už podľa starších výskumov ekonómov a demografov by príspevok žien k hrubému domácejmu produktu mohol byť ešte vyšší, ak by ich neplatená práca bola uznaná a honorovaná. Zatvárať oči pred touto skutočnosťou znamená zotrvať na predstavách minulosti. Musíme hľadiť dopredu, aby sme vytvárali podmienky pre všetky ženy a mužov, ktorí sa angažujú v medzigeneračnej solidarite bez ohľadu na ich sociálne postavenie.

Únia musí konať, ak to myslí vážne s nediskrimináciou a rovnosťou príležitostí. Moja politická skupina PPE-DE je hrdá na podporu politiky nediskriminácie, ktorá presadzuje všeobecné dobro, ktorá rešpektuje špecifiká a komplementárnosť mužů a ženy. Vážení kolegovia, chcela by som ešte poukázať na to, že táto správa je výsledkom rozsiahlych konzultácií s početnými ženskými mimovládnyimi organizáciami. Vo svojej správe som zohľadnila aj stanoviská troch medziskupín nášho Parlamentu: ATD Quart Monde, medziskupiny pre ochranu detstva a rodiny a medziskupiny o opatrovateľoch. Túto správu Výbor pre práva žien odhlasoval jednomyselne. Vážení kolegovia, rada by som vás vyzvala, aby sme pokračovali v tejto spolupráci a by sme zajtra hlasovali za návrh uznesenia výboru FEMM.

1-200

Viviane Reding, Member of the Commission. – Mr President, I think Ms Záborská's work is very important because the subject she is tackling is one which is of the utmost importance in our society.

The question of dependence will become more and more important in the future because of demographic ageing, but also because of equality between men and women as the care of children and dependants is still carried out mostly by women.

Therefore, we have to put into practice measures that help women enter or stay in the labour market by improving family life conditions, especially those that facilitate a balance between professional and private life.

As specifically concerns the situation regarding the care of dependants, the Commission has already put the following actions on the table. Filial leave to care for dependent family members was included in the consultation of the European social partners on the reconciliation of work, private and family life. The Commission is also studying the quality of services for elderly dependent people and protection against ill treatment, as well as measures which could be taken at European level in cooperation with the Member States to speed up the development and modernisation of infrastructure and services.

The EU cohesion policy, through the European Social Fund, will continue to cofinance initiatives at national and local level. The open method of coordination in the field of social protection and social inclusion pays particular attention to the modernisation of pension schemes to take greater account of new forms of work, career breaks and long-term care for dependent people.

We are working on this, and really look forward to collaborating very closely with parliamentarians. We would like to congratulate Parliament on the very important work done.

1-201

Μαρία Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, ήθελα να παρατηρήσω ότι, σε αυτή την έκθεση που ψηφίστηκε με απόλυτη πλειοψηφία στην Επιτροπή Γυναικών, υπάρχει και ένα εναλλακτικό ψήφισμα που έχουν καταθέσει ορισμένοι συνάδελφοι. Εμείς θα κληθούμε αύριο να ψηφίσουμε επιλέγοντας ανάμεσα στο ψήφισμα των συναδέλφων και στο ψήφισμα που έχει καταθέσει μια επιτροπή του Κοινοβουλίου. Το ένα καταρρίπτει το άλλο. Δεν μπορούμε να μιλήσουμε για αυτό το εναλλακτικό ψήφισμα στην Ολομέλεια, ούτε μπορούμε να ακούσουμε τους συναδέλφους που το έχουν καταθέσει, αλλά ούτε και να εκφέρουμε γνώμη πάνω σε αυτό. Είναι μια ατέλεια του νέου κανονισμού που πρέπει να λάβετε υπόψη.

1-202

Le Président. – Oui, chère collègue, même remarque que précédemment avec Mme Doyle. Nous appliquons l'article 45 qui, effectivement, donne un cadre très strict pour nos temps de parole, puisque seul le rapporteur s'exprime.

Nous dépendons de la Conférence des présidents, qui a décidé que ce thème était traité sous cet article-là. Notre règlement devrait certainement évoluer pour permettre plus de flexibilité et des débats plus riches, mais il ne m'appartient pas, vous le comprendrez, de modifier ce soir ce règlement. Cela dit, votre remarque est bien évidemment prise en considération.

Le point est clos.

Le vote aura lieu demain.

Déclarations écrites (article 142)

1-203

Corina Crețu (PSE), în scris. – Discriminarea pe bază de gen este încă o realitate, din păcate chiar și în statele membre ale Uniunii Europene. Acest lucru nu este valabil doar în domeniul privat, unde bărbații dețin o pondere de nouă zecimi din componența consiliilor de administrație ale marilor întreprinderi, ci și în sectorul public, unde femeile sunt de asemenea subreprezentate.

Or, Strategia de la Lisabona vizează integrarea pe piața muncii a 60% din femeile apte de muncă. În afară de aceasta, nu trebuie uitat faptul că una dintre marile provocări europene pe termen mediu și lung este situația demografică. Uniunea Europeană se confruntă cu o creștere a mediei de vârstă a populației mai mare decât în alte regiuni ale lumii, precum și cu o creștere demografică de doar 0,4 %, ceea ce înseamnă că Uniunea Europeană va trebui să facă față, în același timp, diminuării populației apte de muncă precum, și îmbătrânirii ei.

Este necesar deci ca alegerea între carieră și creșterea unei familii să nu fie nici definitivă nici obligatorie, și ca aceste două aspecte ale vieții să poată fi echilibrate.

1-204

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE), în scris. – Una dintre valorile cheie ale Uniunii Europene este eliminarea oricărei forme de discriminare. Pe lângă eliminarea discriminărilor, inclusiv cea dintre bărbați și femei, avem responsabilitatea de a pune în practică măsuri proactive de stimulare a vieții profesionale a femeilor. Unul dintre domeniile în care femeile sunt puternic subreprezentate este domeniul cercetării științifice. Mai mult, este vorba nu doar de o subreprezentare numerică, dar și de o subreprezentare ierarhică: pe măsură ce crește nivelul ierarhic, proporția de femei scade.

Societatea se privează astfel de potențialul creator al unei importante părți a populației. Caracterul ultracompetitiv al cercetării, mobilitatea geografică intrinsec asociată cu activitatea științifică, stabilizarea carierei la o vârstă relativ înaintată face ca această activitate să fie dificil de împăcat cu viața de familie.

Profit de dezbaterea acestei tematici pentru a sublinia necesitatea introducerii de politici specifice pentru atingerea parității bărbați-femei în viața academică. Aceste politici trebuie să aibă în vedere un set de bune practici la nivel european, cum ar fi facilitarea carierelor duale, încurajarea universităților și institutelor de cercetare să investească în centre de îngrijire a copiilor, accesul sporit la posturi academice pentru femei.

1-205

Zita Gurmai (PSE), írásban. – Az Európai Unió tagállamainak támogatniuk kell a demográfiai megújulást, beépítve fellépésüket a növekedésre és foglalkoztatásra irányuló, megújított lisszaboni stratégiába és a férfiak és nők közti egyenlőségi politikát követve. Az európai társadalmak egyensúlya a nemzedékek között a korábbinál összetettebb szolidaritási viszonyok összességén alapul: a fiatalok tovább maradnak a szülői házban, miközben egyre gyakrabban fordul elő, hogy a szülőknek időskorú rokonaikról is gondoskodniuk kell. Az ebből származó teher elsősorban a fiatal- és középkorú nemzedékre és főleg a nőkre nehezedik. Ennélfogva a nők és férfiak közötti egyenlőség, azaz tágabb értelemben az esélyegyenlőség alapvető feltételnek tűnik a nemzedékek közötti szolidaritás új formáinak létrehozásához.

A családi kötelezettségek, illetve a családi élet és a munka összeegyeztetése tekintetében a férfiak és nők közötti egyenlőség kérdése nyilvánvalóan igen fontos ahhoz, hogy az európai családok új lendületet kaphassanak. Szintén kritikus fontosságú a megfelelő minőségű és mennyiségű gyermekgondozási lehetőség biztosítása azoknak, akik a gyermekvállalás mellett fizetett munkát is szeretnék végezni. Az Európai Szocialisták Pártja mindent megtesz az úgynevezett Barcelonai Céltűzések érvényesüléséért és csalódottan veszi tudomásul, hogy ez a törekvés láthatóan hiányzik a Cseh Elnökség programjából.

1-205-500

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), in writing. – Thank you Chairman!

This report is important to showcase and reverse the discrimination based on gender and intergenerational solidarity!

It has been pretty clear that women who chose to take time off from work to take care of their newborn child have been discriminated against. They often have trouble returning to their jobs with the same opportunities, miss out on job promotions, and lose both income and social security benefits.

Furthermore, men and women who stay home for long periods of time to take care of the elderly or young children often lose out economically because they don't have an income and their work is not factored into the GDP even though it is important work. This work often goes ignored by policy makers and society as a whole. People look down upon people who chose to stay home instead of work because they feel as if they are not contributing to society.

Ladies and Gentlemen!

The EU should promote policies that eliminate this discriminatory mindset and give people who chose to stay home to take care of a family member more leave arrangements and more support. These policies should be funded by the public purse as to lessen the likelihood that employers' will discriminate against their employees!

Thank you!

1-206

Siiri Oviir (ALDE), kirjalikult. – Täname Euroopa seisab silmitsi senikogematute demograafiliste muutustega. Kui Euroopas tahetakse rahvastiku vähenemise tendentsi muuta, tuleb meil just ELi ja liikmesriikide poliitika kaudu peresid igati toetada ning võimaldada naistel ja meestel ühitada pere- ja tööelu, kuid seda selliselt, et kodu ja perega seotud kohustused jaotuksid meeste ja naiste vahel võrdselt.

Toetan igati valminud EP alternatiivset soolise mittediskrimineerimine ja põlvkondadevahelise solidaarsuse resolutsiooni ettepanekut, mis on võrreldes eelneva raportiga realistlikum.

Eriti väärib esiletoomist eesmärk sooliselt tasakaalustada hoolduspoliitikat. Tihti on ebavõrdsus hooldustöö tegemisel tingitud taskukohaste, kättesaadavate ja kõrgekvaliteediliste teenuste puudumisest liikmesriikides ning naised seisavad paratamatus ees ohverdada oma osalemise võimalused sotsiaalses, majanduslikus ja poliitilises elus.

See kõik säilitab ebavõrdsust kodu ja perega seotud kohustuste jaotusel meeste ja naiste vahel, üldjuhul sunnib just naisi valima paindlikuma töökorralduse või loobuma tööst, mis omakorda mõjutab nende karjääri, naiste ja meeste püsivat palgaerinevust ja pensioniõigust.

Olen ettevaatlik eesistuja Tšehhi ettepaneku suhtes muuta laste eest hoolitsemine „kutsealase karjääri täieõiguslikuks alternatiiviks”. Olen veendunud, et selle elluviimine kinnistaks traditsioonilise meeste ja naiste tööjaotuse.

Oluline roll meeste ja naiste tööjaotuse võrdsustamisel on ka Lissaboni strateegia raames planeeritavatel meetmetel, mille eesmärk lisaks tööhõive suurendamisele, innovatsiooni edendamisele ning tootlikkuse kasvule peab olema ka väljakujunenud soolise diskrimineerimise kaotamine ELis.

1-206-500

Zita Pleštinšká (PPE-DE), písomne. – Opatrovanie bolo po stáročia doménou žien. Vzorné matky, ktoré sa v mladosti starali o výchovu svojich detí predstavujú dnes výraznú väčšinu staršej populácie, ktorej sa práve opatrovanie detí a starostlivosť o domácnosť negatívne prejavuje na výške dôchodku. Za túto spoločensky prospešnú prácu počas aktívneho života mnohé z nich nedostávajú primeraný dôchodok, čo ich vystavuje väčšiemu riziku chudoby. Aj z tohto dôvodu sa rozhodnú mladé ženy odložiť materstvo a dajú prednosť profesionálnej kariére.

V mnohých vystúpeniach na pôde EP neustále zdôrazňujem, že matky a otcovia, ktorí sa slobodne rozhodnú pre výchovu dieťaťa alebo pre starostlivosť o staršieho alebo závislého člena rodiny nesmú byť diskriminovaní. Poznám mnoho rodín, ktoré majú zdravotne postihnutého člena a vykonávajú túto náročnú prácu s veľkým odhodlaním aj napriek prekážkam, ktoré musia neustále prekonávať.

Vo svojom vystúpení by som chcela oceniť návrhy pani spravodajkyne Anny Záborskej, ktoré odporúčajú uznať pri tradičnej zárobkovej oficiálnej činnosti aj mnohé formy nezárobkovej činnosti, ktorá sa v rámci solidarity medzi generáciami vykonáva v rodinách. Táto práca sa zobrazí v HDP, keď rodina niekoho zamestná. Neplatí to vtedy, ak túto prácu vykonáva jeden z rodičov.

Verím, že správa bude inšpiráciou pre členské štáty prijať také opatrenia, aby sa vylepšila rodinná politika v rámci EU.

1-207

Rovana Plumb (PSE), în scris. – Într-o perioadă în care Europa se confruntă cu o criză economică de amploare, ale cărei dimensiuni finale cu greu pot fi estimate, este de așteptat ca natalitatea să resimtă efectele negative ale mișcărilor de pe

piața muncii, tendința multor femei fiind aceea de a nu da naștere unui copil, speriate fiind de posibilitatea pierderii locurilor de muncă și a diminuării resurselor materiale necesare îngrijirii și educării acestuia.

În acest context, este de datoria fiecărui stat membru să promoveze activități în care să fie implicate mai multe generații, cum ar fi „centrele intergeneraționale”, în cadrul cărora persoanele vârstnice să fie remunerate pentru îngrijirea și educarea copiilor. Aceste centre intergeneraționale care funcționează cu succes în unele state membre ar permite revenirea rapidă în câmpul muncii a femeilor care au dat naștere unui copil și, totodată, ar facilita reinserția în câmpul muncii a persoanelor vârstnice aflate la pensie.

1-208

Душана Здравкова (PPE-DE), в писмена форма. – През последните десетилетия населението на държавите-членки на Европейския съюз все повече застарява. Успешното съчетаване на професионалния и личния живот, започва да се превръща в непосилна задача за жените. От все по-голямо значение е държавите-членки да насърчават раждаемостта и да обърнат подобаващо внимание на семейството. В тази област ЕС би могъл косвено да допринесе и да помогне на държавите-членки да модернизират своите политики. Считаю, че признаването на т.нар. "невидим труд" е една от важните мерки, които могат да бъдат предприети в тази област.

Не можем да пренебрегнем и факта, че все повече хора в активна възраст се грижат едновременно за деца и за възрастни близки ги поставя в една нелека ситуация. Ето защо е от особена важност Комисията да представи конкретни инициативи за официално признаване на уменията, придобити при дейности, свързани с отглеждане на деца, грижи за зависими лица и управление на домакинството, така че тези умения да се вземат под внимание при повторното интегриране на пазара на труда.

Днес, ние трябва да помислим за бъдещето на всички тези майки, които отглеждат децата - бъдещето на Европа и да ги предпазим от риска да получават един ден малки пенсии и да бъдат в неравнопоставено положение с всички останали членове на обществото.

1-209

21 - Achats publics avant commercialisation: promouvoir l'innovation pour assurer des services publics durables et de qualité en Europe (brève présentation)

1-210

Le Président. – L'ordre du jour appelle une brève présentation du rapport de Malcom Harbour, au nom de la commission du marché intérieur et de la protection des consommateurs, sur les achats publics avant commercialisation: promouvoir l'innovation pour assurer des services publics durables et de qualité en Europe (2008/2139(INI)) (A6-0018/2009).

1-211

Malcolm Harbour, rapporteur. – Mr President, it is particularly appropriate that Mrs Reding is responding for the Commission tonight because my report is focused on a proposal that has been developed over a number of years with her services. It is an extremely important proposal, which has wide-ranging possibilities for the whole of the European economy. My first message to the Commissioner tonight is to thank her services for their leadership on this, but to say that I think this initiative needs to be much better known. It needs to spread out widely from DG Information Society – as I think it is now starting to do – because it is of such importance, particularly in the economic times we are in at the moment.

So, what am I talking about? Well, the core of the issue is that public authorities in the European Union spend huge amounts of public money on buying products and services. It is estimated that EUR 1 800 billion is spent on public procurement every year. How much of that procurement is actually spent on investigating, researching and encouraging the development of new solutions to the big challenges that public authorities and indeed society face every day: a better health service, a better transport solution, dealing with climate change, more energy efficient buildings? EU procurement spending linked to research and development is less than 1% of that total procurement budget.

Bearing in mind that we have an explicit objective in the Lisbon Strategy to move our R&D spending up towards the 3% target, there is huge potential here.

That is where the whole mission of pre-commercial procurement comes in. Essentially, what we are looking for are intelligent, research-focused public authorities to generate a demand for innovative solutions and then work with innovative companies large and small – but particularly small enterprises who really can benefit from this – to fulfil those requirements. We want those intelligent customers to really think ahead, to be demanding, to think about the solutions for which no commercial solution yet exists, but where there are basically a range of solutions which can then be developed with the financial contribution from the public authority to do just that – to fund research and development, perhaps through a first competing stage of ideas, and then take those development solutions to a next stage towards the viability of a product or service that can then be launched.

The benefits of having that backing, for a small enterprise in particular, and giving that commercial support will be really important to that business. Indeed, where this has been already rolled out, we see the experience where businesses, even if they do not produce the winning solution, have had an element of their research and development funded that they can then go on and use to develop other revenue-generating products.

This also ties in with the second initiative from the Commission covered in my report, the 'lead market initiative', where we are looking for public authorities to lead in a number of key technology areas around health and climate change in transport. There are signs of an integrated policy emerging, but my report says that we need more training, we need more best practice, and we need more dispersion and dissemination of this proposal. I hope that the Commissioner, and indeed the College, will pick up on this and that this Parliament will show it is right behind this solution.

In conclusion – and if you will allow me a short amount of extra time because this is, in a sense a point of order – I want to point out first of all to this empty House that I had two opinions for my report from Mr Sakalas from the Committee on Legal Affairs and Mrs Podimata from the Committee on Industry. They are of course not allowed to present those opinions here, which seems rather a shame since they made valuable contributions which I have added to my amendments. I also want to thank my shadow, Mr Hasse Ferreira, for working with me, and he has also contributed extensively.

Just to wind up, this is a solution where everyone will be winners: society, citizens, public authorities, business, innovators and the European economy. That is why it is so important and why, when we are looking to public authorities to continue investment in this time of economic crisis, this proposal is even more important than it was when I started this report a few month ago.

1-212

Viviane Reding, Member of the Commission. – Mr President, I could not agree more, because pre-commercial procurement serves a twofold goal. It improves the quality of public services, but most of all it opens up opportunities for industry to take the lead in international markets. So it is money very well spent, above all in a time of crisis when we need to help our industry to put into practice the results of research and to make the best use of technological solutions and innovations.

I am very glad that the rapporteur, Mr Harbour, together with the Commission, has supported what has been in the pipeline for quite a long time. But there is a difference between being in the pipeline and being put into practice. I really hope that Parliament's report will become a trigger and an important element to add to our research and innovation policy. Indeed, triggering a strong public-sector demand for the development of new innovative products and services in Europe can make a difference, especially for our SMEs, and that is why I welcome the initiative. I congratulate Mr Harbour on his work.

What are the next concrete steps we will have to take? As an immediate response to the concrete recommendations in the report, I can confirm that the Commission will support actions to promote the sharing of experience and awareness-raising, and will explore the means to provide incentives for procurers across a number of Member States in order to implement pre-commercial procurement projects jointly.

The Commission has already opened calls for proposals – in the INTERREG, CIP and FP7 programmes – to support the establishment of networks of public authorities on pre-commercial procurement.

In the medium to long term, I believe that governments in Europe should incorporate pre-commercial procurement in their strategic planning for public investments. I think that the recovery packages would be a good place to start. On the Commission side, I will emphasise this in a communication planned for early March this year, in which I will propose a strengthened strategy for ICT Research, Development and Innovation for Europe, so pre-commercial procurement will be included in this report.

As you know, some Member States have already started experimenting with pre-commercial procurement pilot projects. In the coming months we hope to see more of those, and I invite the members of the committee, and also the Members of this House, to go back to their countries and to talk to the ministers and the municipalities about pre-commercial procurement. We can only make a difference if we work together. Thank you very much for giving a helping hand here.

1-213

Le Président. – Le point est clos.

Le vote aura lieu demain.

Déclarations écrites (article 142)

1-213-500

Zita Pleštinšá (PPE-DE), písomne. – Posilňovanie inovácie a rozvoj znalostnej ekonomiky sú kľúčové pri zabezpečovaní verejných služieb vysokej kvality. Vo verejnom sektore v USA sa na obstarávanie výskumu a vývoja

vynaloží ročne 50 miliárd dolárov, čo je dvakrát viac ako v EÚ, preto členské štáty musia dodržať svoj záväzok investovať 3% HDP do výskumu a vývoja. Verejné obstarávanie je strategickým nástrojom na dosiahnutie tohto cieľa.

Dnes existuje veľa európskych výskumných programov a orgány verejnej správy zatiaľ nevyužívajú ich výsledky pri verejných obstarávaniach. Prax v EÚ vychádza zo zásady exkluzívneho vývoja, čo znamená, že každá spoločnosť si zachováva vlastnícke práva na nové inovácie, ktoré vytvára.

Napriek tomu, že obstarávanie vo fáze pred komerčným využívaním je určitým zjednodušením celý proces je veľmi náročný. Orgánom verejnej správy môže výrazne pomôcť účasť univerzít a výskumných inštitútov. Členské štáty by sa mali inšpirovať poznatkami európskych inovačných agentúr, ktoré sa zúčastňujú na výskume a vývoji.

Verím, že aj na základe odporúčaní v správe Malcolma Harboursa vypracuje Komisia komplexnú ľahko zrozumiteľnú príručku, ktorá by pomohla hlavne malým a stredným podnikom a rovnako zodpovedným organizáciám v oblasti verejného obstarávania pri implementácii.

Iba úzkou spoluprácou medzi členskými štátmi EÚ v oblasti verejného obstarávania podporíme inováciu a zabezpečíme trvalo udržateľné verejné služby vysokej kvality.

1-214

22 - Ordre du jour de la prochaine séance : voir procès-verbal

1-215

23 - Levée de la séance

1-216

(La séance est levée à 23 heures)